

www.qbz.gov.al

FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Botimeve Zyrtare

Viti: 2026 – Numri: 179

Tiranë – E mërkurë, 12 gusht 2026

PËRMBAJTJA

	Faqe
Udhëzim i përbashkët i ministrit të Arsimit dhe i ministrit të Ekonomisë dhe Inovacionit nr. 12, datë 22.7.2026	Për organizimin dhe zhvillimin e sesionit të dytë të provimeve të Maturës Shtetërore 2026 dhe Maturës Shtetërore Profesionale 2026... 18161
Udhëzim i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 18, datë 4.8.2026	Për kërkesat për përshtatjen e emrit të varietetit, procedurat dhe afatet e regjistrimit, çregjistrimit dhe rinovimit të regjistrimit të varieteteve, si dhe formën dhe përmbajtjen e kërkesës për rinovimin e regjistrimit në Katalogun Kombëtar..... 18162
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 799, datë 5.8.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së murtajës afrikane të derrave, të shfaqur në shtetin e Moldavisë..... 18169
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 800, datë 5.8.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së murtajës afrikane të derrave, të shfaqur në shtetin e Ukrainës..... 18172
Vendim i Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut datë 9.7.2026	Avni Koboçi kundër Shqipërisë (<i>kërkesa nr. 55784/21</i>) 18175
Vendim i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë nr. 00-2025-4914 (178), datë 28.4.2025	Me objekt shfuqizimin pjesërisht të vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 993, datë 9.12.2020, “Për miratimin e tarifave për përdorimin e ujit, të ujërave ndërkufitare, pagesave administrative të shkarkimit të ujërave dhe ripërdorimit të tyre”, vetëm sa i përket tabelës nr. 1, pikës 6, “Përdorim burimi ujqor sipërfaqësor për prodhim hidroenergjetik kur përdoruesi është shoqëri private 2.3% e çmimit të shitur për çdo kw/orë të prodhuar” 18178
Njoftim i Ministrisë për Evropën dhe Punët e Jashtme nr. 11802, datë 6.8.2026	Për hyrjen në fuqi të një marrëveshjeje ndërkombëtare..... 18198

Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 210, datë 28.7.2026	Mbi fillimin e procedurës administrative për shqyrtimin e kërkesës së shoqërisë “Korporata Elektroenergjitike Shqiptare sh.a. (KESH sh.a.)” për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga impianti fotovoltaiik, me vendndodhje në Digën e Zadejës, të HEC Vau i Dejës, qarku Shkodër, me kapacitet të instaluar prej 8.25 mw.....	18198
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 211, datë 28.7.2026	Mbi licencimin e shoqërisë “Doma Group” sh.p.k. në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga hidrocentrali “Vinjolli 1”	18200
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 212, datë 28.7.2026	Mbi licencimin e shoqërisë “Greensol” sh.p.k. në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga impianti fotovoltaiik, me kapacitet të instaluar 49.96 mw.....	18202
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 213, datë 28.7.2026	Mbi fillimin e procedurës administrative për shqyrtimin e kërkesës së shoqërisë “Hidroinvest 1” sh.p.k. për zgjidhjen e mosmarrëveshjes me shoqërinë OSSH sh.a., lidhur me konfigurimin teknik të lidhjeve 35 kV në transformatorin TR-1, të nënstacionit Përrenjas.....	18205
Kërkesë e Agjencisë Shtetërore për Shpronësimin nr. 328/9, datë 7.8.2026	Për disa shtesa dhe ndryshime në VKM-në nr. 896, datë 29.12.2022, “Për shpronësimin, për interes publik, të pronarëve të pasurive të paluajtshme, pronë private, që preken nga ndërtimi i segmentit rrugor ‘Rishikimi i projektit për segmentin rrugor të vazhdimin të ‘Unazës së Madhe’, Tiranë nga ‘Sheshi Shqiponja – Bulevardi i ri’ dhe ‘Rikualifikimi i ‘Unazës Lindore’ për lotet 4,5,6, (faza 2)’”, të ndryshuar.....	18107
	Kërkesë për shpalljen të vdekur të shtetasit Sinan Zela.....	18109

UDHËZIM I PËRBASHKËT**Nr. 12, datë 22.7.2026**

**PËR ORGANIZIMIN DHE ZHVILLIMIN
E SESIONIT TË DYTË TË PROVIMEVE
TË MATURËS SHTETËRORE 2026 DHE
MATURËS SHTETËRORE
PROFESIONALE 2026**

Në mbështetje të nenit 102 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; të shkronjës “a”, të pikës 2, të nenit 26 dhe nenit 51, të ligjit nr. 69/2012, “Për sistemin arsimor parauniversitar në Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar, dhe të ligjit nr. 15/2017, “Për arsimin dhe formimin profesional në Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar,

UDHËZOJMË:

1. Lëndët dhe datat e provimeve të Maturës Shtetërore 2026, sesioni i dytë, të jenë:

a) Gjuhë e huaj	24 gusht 2026;
b) Gjuhë shqipe dhe Letërsi	27 gusht 2026;
c) Matematikë	31 gusht 2026;
ç) Provim me zgjedhje	3 shtator 2026.

2. Lëndët dhe datat e provimeve të Maturës Shtetërore Profesionale 2026, sesioni i dytë, të jenë:

a) Gjuhë e huaj	24 gusht 2026;
b) Gjuhë shqipe dhe Letërsi	27 gusht 2026;
c) Matematikë	31 gusht 2026;
ç) Provim i teorisë profesionale të integruar	3 shtator 2026.

3. Administrimi i provimeve të Maturës Shtetërore 2026 dhe të Maturës Shtetërore Profesionale 2026, sesioni dytë, bazohet në Rregulloren e Maturës Shtetërore.

4. Provimet e detyruara dhe me zgjedhje të Maturës Shtetërore 2026 dhe provimet e detyruara të Maturës Shtetërore Profesionale 2026, sesioni i dytë:

a) fillojnë në orën 10:00;
b) zgjasin 2 orë e 30 minuta;
c) testet hartohen dhe vlerësohen nga Qendra e Shërbimeve Arsimore (QSHA).

5. Në provimet e detyruara dhe me zgjedhje të Maturës Shtetërore 2026 dhe në provimet e detyruara të Maturës Shtetërore Profesionale 2026, sesioni i dytë, marrin pjesë:

a) Maturantët që rezultojnë mbetës në një ose më shumë provime të Maturës Shtetërore 2026 dhe të Maturës Shtetërore Profesionale 2026, sesioni i parë;

b) Maturantët që rezultojnë mbetës në një ose dy lëndë në vitin shkollor 2025–2026 dhe i shlyejnë provimet shkollore brenda datës 7 gusht 2026;

c) Maturantët që kanë përfunduar arsimin e mesëm të lartë para vitit 2026, por që nuk kanë shlyer detyrimet e Maturës Shtetërore dhe të Maturës Shtetërore Profesionale, në vitin 2026, sesioni i parë;

ç) Maturantët/kandidatët që kanë kryer njohjen dhe njësimin e diplomës së arsimit të mesëm të lartë dhe kanë detyrime të Maturës Shtetërore dhe të Maturës Shtetërore Profesionale, 2026;

6. Maturantët/kandidatët e përcaktuar në pikën 5, shkronjat “c” dhe “ç”, të këtij udhëzimi të regjistrohesh në shkollën ku kanë përfunduar arsimin e mesëm të lartë ose në shkollën që u cakton zyra vendore e arsimit parauniversitar (ZVAP).

7. Maturantët/kandidatët e përcaktuar në pikën 5, shkronjat “b”, “c” dhe “ç”, të këtij udhëzimi, të plotësojnë formularin AIZ, për dhënien e provimeve të sesionit të dytë të Maturës Shtetërore dhe të Maturës Shtetërore Profesionale 2026, nëse nuk e kanë plotësuar atë në sesionin e parë.

8. Maturantët/kandidatët me aftësi të kufizuara do të zhvillojnë provimet e Maturës Shtetërore bazuar në pikat 2 dhe 3, të nenit 49, të ligjit nr. 69/2012, “Për sistemin arsimor parauniversitar në Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar, si dhe në nenet 31 dhe 31/1, të rregullores “Për miratimin e rregullores për zhvillimin e Maturës Shtetërore në Republikën e Shqipërisë”, të miratuar me urdhrin e përbashkët nr. 661, datë 1.12.2023, të ndryshuar.

9. Drejtori i institucionit arsimor parauniversitar dërgon zyrtarisht në ZVAP, listën e maturantëve që do të marrin pjesë në provimet e detyruara dhe me zgjedhje të Maturës Shtetërore 2026 dhe në provimet e detyruara të Maturës Shtetërore Profesionale 2026, sesioni i dytë, deri më datë 9 gusht 2026. Drejtori i ZVAP-së ta dërgojë këtë listë në QSHA, në datën 10 gusht 2026.

10. Provimet të zhvillohen të përqendruara. Agjencia Kombëtare e Arsimit Parauniversitar (AKAP) përcakton qendrat e provimeve, duke u bazuar në numrin e maturantëve dhe në largësinë nga qendra e provimit.

11. ZVAP-et dhe drejtoritë e institucioneve arsimore parauniversitare të marrin masa për

njoftimin e maturantëve për qendrën, datat dhe orën kur do të zhvillohet secili nga provimet e detyruara dhe me zgjedhje të Maturës Shtetërore 2026, dhe provimet e detyruara të Maturës Shtetërore Profesionale 2026, sesioni i dytë.

12. Drejtori i AKAP-së, brenda datës 11 gusht 2026, të njoftojë zyrtarisht QSHA-në dhe MA-në, për qendrat dhe mjediset ku do të zhvillohen provimet e detyruara dhe me zgjedhje të Maturës Shtetërore 2026, sesioni i dytë dhe për listën e shkollave që marrin pjesë në provimet e Maturës Shtetërore 2026 dhe të Maturës Shtetërore Profesionale 2026, sesioni i dytë.

13. Monitorimi i procesit të Maturës Shtetërore 2026 dhe Maturës Shtetërore Profesionale 2026, sesioni i dytë, të kryhet nga përfaqësuesit e MA-së dhe të institucioneve të varësisë.

14. Shpenzimet e përfaqësuesve të MA-së për monitorimin e provimeve të Maturës Shtetërore 2026 dhe Maturës Shtetërore Profesionale 2026, sesioni i dytë, të mbulohen nga institucionet ku janë të punësuar.

15. Ngarkohet për zbatimin e këtij udhëzimi Ministria e Arsimit, Ministria e Ekonomisë dhe Inovacionit, Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit të Arsimit Parauniversitar, Drejtoria e Politikave të Punësimit dhe Aftësimit Profesional, Qendra e Shërbimeve Arsimore, Agjencia e Sigurimit të Cilësisë së Arsimit Parauniversitar, Agjencia Kombëtare e Arsimit Parauniversitar, Agjencia Kombëtare e Punësimit dhe Aftësive, Agjencia Kombëtare e Arsimit, Formimit Profesional dhe Kualifikimeve, drejtoritë rajonale të arsimit parauniversitar, zyrat vendore të arsimit parauniversitar dhe institucionet arsimore parauniversitare.

Ky udhëzim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I ARSIMIT
Mirela Kumbaro Furxhi

MINISTËR I EKONOMISË DHE
INOVACIONIT
Delina Ibrahimaj

UDHËZIM

Nr. 18, datë 4.8.2026

PËR KËRKESAT PËR PËRSHTATJEN E EMRIT TË VARIETETIT, PROCEDURAT DHE AFATET E REGJISTRIMIT, ÇREGJISTRIMIT DHE RINOVIMIT TË REGJISTRIMIT TË VARIETETEVE, SI DHE FORMËN DHE PËRMBAJTJEN E KËRKESËS PËR RINOVIMIN E REGJISTRIMIT NË KATALOGUN KOMBËTAR

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës; të pikës 3, të nenit 34, të pikës 3, të nenit 35, të pikës 3, të nenit 36 dhe të pikës 4, të nenit 37, të ligjit nr. 10 416, datë 7.4.2011, “Për materialin mbjellës dhe shumëzues bimor”, të ndryshuar,

UDHËZOJ:

KREU I **DISPOZITA TË PËRGJITHSHME**

Neni 1

Qëllimi dhe fusha e zbatimit

1. Ky udhëzim përcakton kërkesat për përshtatjen e emrit të varietetit, procedurat dhe afatet për regjistrimin, procedurat për çregjistrimin dhe rinovimin e regjistrimit të varieteteve në Katalogun Kombëtar të varieteteve të specieve të bimëve bujqësore, si dhe formën dhe përmbajtjen e kërkesës për rinovimin e regjistrimit, për varietetet, materialin mbjellës dhe shumëzues bimor i të cilave prodhohet, përgatitet për treg, importohet dhe tregtohet në Republikën e Shqipërisë, në përputhje me ligjin nr. 10 416, datë 7.4.2011, “Për materialin mbjellës dhe shumëzues bimor”, të ndryshuar.

2. Dispozitat e këtij udhëzimi nuk zbatohen për varietetet, farën ose materialin mbjellës dhe shumëzues bimor të destinuar për eksport në vendet e tjera, përveç rasteve kur parashikohet ndryshe nga legjislacioni në fuqi.

¹ Ky udhëzim është përafshuar pjesërisht me direktivën 2002/53/EC të Këshillit, datë 13 qershor 2002, “Për katalogun e përbashkët të varieteteve të specieve të bimëve bujqësore”; nr. CELEX 02002L0053-EN. Fletorja Zyrtare e Bashkimit Evropian, seria L, nr. 193, datë 20.7.2002.

KREU II REGJISTRIMI, KUSHTET DHE TESTIMI I VARIETETEVE NË KK

Neni 2

Regjistrimi në Katalogun Kombëtar

1. Varietetet që plotësojnë kushtet e përcaktuara në ligjin nr. 10416 datë 7.4.2011, “Për materialin mbjellës dhe shumëzues bimor”, të ndryshuar, i propozohen Komisionit të Regjistrimit të Varieteteve për regjistrim në Katalogun Kombëtar, bazuar në rezultatet e vlerësimit teknik të kryer nga ESHFF-ja.

2. Në rastin e varieteteve përbërëse, përfshirë linjat e inbride dhe hibridet, të destinuara vetëm si komponentë prindërorë për prodhimin e varieteteve përfundimtare, dispozitat e pikës 1 të këtij neni zbatohen vetëm në masën që materiali mbjellës dhe shumëzues bimor që u përket këtyre varieteteve tregtohet me emërtimin e tyre.

3. Për qëllim të vlerësimit teknik për varietetet e paraqitura për regjistrim në Katalogun Kombëtar, ESHFF-ja mund të kërkojë dhe të shkëmbejë informacion teknik, përfshirë rezultatet e testeve për dallueshmëri, uniformitet dhe stabilitet, me autoritetet kompetente të shteteve anëtare të Bashkimit Evropian dhe me organizmat e njohur ndërkombëtarë në fushën e materialit mbjellës dhe shumëzues bimor.

4. ESHFF-ja siguron që varietetet që vijnë nga shtete të tjera t’u nënshtrohen të njëjtave kërkesa, veçanërisht lidhur me procedurën e regjistrimit në Katalogun Kombëtar, si dhe kërkesave të tjera të regjistrimit, njësoj si varietetet vendase.

5. Kërkesa për regjistrimin e varietetit paraqitet sipas formularit të përcaktuar në shtojcën I, bashkëlidhur këtij udhëzim.

Neni 3

Kushtet të tjera dhe përjashtimet për regjistrimin e varieteteve

1. Varietetet pranohen për regjistrim në Katalogun Kombëtar vetëm nëse janë të dallueshme, të qëndrueshme dhe mjaftueshëm uniforme. Varietetet duhet të kenë vlerë të kënaqshme për kultivim dhe përdorim, në përputhje me legjislacionin në fuqi.

2. Verifikimet kryhen nga Enti Shtetëror i Farave dhe Fidanëve, në përputhje me procedurat e përcaktuara në këtë udhëzim dhe metodologjitë teknike të zbatueshme, të miratuara sipas legjislacionit në fuqi.

3. Regjistrimi i varieteteve të modifikuara gjenetikisht kryhet vetëm në përputhje me legjislacionin në fuqi që rregullon organizmat e modifikuar gjenetikisht.

4. Për varietetet që përdoren në ushqim ose ushqim për kafshë zbatohen kërkesat e legjislacionit në fuqi për sigurinë ushqimore, ushqimin për kafshë dhe, sipas rastit, legjislacioni për organizmat e modifikuar gjenetikisht.

Neni 4

Dallueshmëria, qëndrueshmëria, uniformiteti dhe vlera për kultivim dhe përdorim

1. Vlerësimi i dallueshmërisë, uniformitetit dhe qëndrueshmërisë (DUS), si dhe i vlerës për kultivim dhe përdorim (VCU), kryhet në përputhje me metodologjitë dhe standardet teknike të miratuara sipas legjislacionit në fuqi, duke zbatuar, sipas rastit, protokollet dhe udhëzimet teknike të organizmave ndërkombëtarë të njohur në fushën e testimit të varieteteve.

Neni 5

Kërkesat për testimin, vlerësimin dhe regjistrimin e varieteteve në Katalogun Kombëtar

1. ESHFF-ja kryen testimet zyrtare dhe përgatit vlerësimin teknik për dallueshmërinë, uniformitetin, qëndrueshmërinë dhe vlerën për kultivim dhe përdorim, të cilin ia paraqet Komisionit të Regjistrimit të Varieteteve për vendimmarrje. Metodot e përdorura për përcaktimin e karakteristikave duhet të jenë të sakta dhe të besueshme. Për përcaktimin e dallueshmërisë, provat e kultivimit përfshijnë të paktën varietete krahasuese të disponueshme dhe të njohura në momentin e vlerësimit, sipas pikës 1, të nenit 5 të këtij udhëzimi. Për qëllim të zbatimit të nenit 9 të këtij udhëzimi, përfshihen edhe varietete të tjera krahasuese të disponueshme.

2. Karakteristikat minimale të testeve dhe kërkesat teknike për vlerësimin e dallueshmërisë,

uniformitetit, qëndrueshmërisë dhe vlerës për kultivim e përdorim zbatohen në përputhje me metodologjitë dhe standardet teknike të miratuara sipas legjislacionit në fuqi.

3. Trajtimi i informacionit teknik dhe i të dhënave që përbëjnë sekret tregtar ose informacion konfidencial bëhet në përputhje me ligjin nr. 10 416, datë 7.4.2011, të ndryshuar, si dhe me legjislacionin në fuqi për mbrojtjen e sekretit tregtar dhe të informacionit konfidencial.

4. Regjistrimi i varieteteve të modifikuara gjenetikisht kryhet vetëm pasi të jenë përmbushur kërkesat e legjislacionit në fuqi për organizmat e modifikuar gjenetikisht.

5. Për varietetet, materiali mbjellës dhe shumëzues bimor i të cilave përdoret në ushqim ose ushqim për kafshë, zbatohen kërkesat e legjislacionit në fuqi për sigurinë ushqimore, ushqimin për kafshë dhe, sipas rastit, legjislacioni për organizmat e modifikuar gjenetikisht.

Neni 6

Detyrimi për deklarim të kërkesave në shtete të tjera

Gjatë paraqitjes së kërkesës për regjistrimin e një varieteti në Katalogun Kombëtar, aplikanti deklaron nëse për të njëjtin varietet është paraqitur kërkesë për regjistrim edhe në një shtet tjetër, cilin shtet përfshin kërkesa dhe nëse ajo është miratuar ose është në proces shqyrtimi. Ky informacion përdoret nga ESHFF-ja vetëm për qëllime të verifikimit teknik dhe bashkëpunimit administrativ gjatë shqyrtimit të kërkesës.

KREU III

EMËRTIMI I VARIETETEVE

Neni 7

Kriteret e emrit dhe përdorimi në Katalog

1. ESHFF-ja siguron publikimin zyrtar të Katalogut Kombëtar të varieteteve të pranuar në territorin e Republikës së Shqipërisë, si dhe të emrit të personit ose personave përgjegjës për mirëmbajtjen e varietetit. Kur për një varietet ka më shumë se një person përgjegjës për mirëmbajtjen, publikimi i emrave mund të mos kryhet. Nëse emrat nuk publikohen, Katalogu Kombëtar duhet të

tregojë autoritetin që administron listën e personave përgjegjës për mirëmbajtjen e varietetit.

2. ESHFF-ja siguron që në momentin e regjistrimit të varietetit, ai të njihet me të njëjtin emër në të gjitha rastet e regjistrimit dhe tregtimit.

Nëse konstatohet se fara ose materiali mbjellës dhe shumëzues bimor i një varieteti tregtohet në një vend tjetër me një emër të ndryshëm, ky emër duhet të pasqyrohet edhe në Katalogun Kombëtar.

3. Përshtatshmëria e emrit të varietetit vlerësohet nga ESHFF-ja, në përputhje me ligjin nr. 10 416, datë 7.4.2011, të ndryshuar, dhe rregullat ndërkombëtare të zbatueshme për emërtimin e varieteteve.

Ky rregull nuk zbatohet në rastet kur emërtimi mund të shkaktojë konfuzion ose keqkuptim, në lidhje me varietetin përkatës ose kur, në përputhje me rregullat kombëtare për emërtimin e varieteteve, ekzistojnë pengesa të tjera që ndalojnë përdorimin e tij, apo kur të drejtat e palëve të tjera kufizojnë përdorimin e lirë të atij emri për varietetin në fjalë.

4. Kërkesa për përshtatjen e emrit të varietetit paraqitet sipas formularit të përcaktuar në shtojcën II, bashkëlidhur këtij udhëzimi.

Neni 8

Dosja dhe emërtimi i varietetit

1. ESHFF-ja harton për çdo varietet të regjistruar një dosje të veçantë, e cila përmban përshkrimin e varietetit dhe një përmbledhje të qartë të të gjitha të dhënave mbi të cilat është bazuar regjistrimi i tij. Përshkrimi i varietetit lidhet me bimët e prodhuara drejtpërdrejt nga fara, si dhe me materialin mbjellës dhe shumëzues bimor të kategorisë “farë dhe material mbjellës, dhe shumëzues bimor i certifikuar”. Dosja e varietetit hartohet sipas modelit të përcaktuar në shtojcën V, bashkëlidhur këtij udhëzimi.

2. Varietetet e modifikuara gjenetikisht shënohen qartë si të tilla në Katalogun Kombëtar.

3. Për sa i përket përshtatshmërisë së emërtimit të varietetit, zbatohen rregullat e përcaktuara në legjislacionin në fuqi për materialin mbjellës dhe shumëzues bimor. Aplikanti paraqet emrin e ri brenda afatit të përcaktuar në njoftimin e ESHFF-së, sipas afatit të përcaktuar në legjislacionin në fuqi.

4. ESHFF-ja vë në dispozicion të Komisionit të Regjistrimit të Varieteteve dosjet e parashikuara në nenin 9, pika 1, për varietetet e regjistruara ose për

ato që kanë humbur statusin e regjistrimit. Informacioni i shkëmbyer në lidhje me këto dosje trajtohet si konfidencial.

5. Aksesimi në dosjet e varietetit garantohen sipas legjislacionit në fuqi për të drejtën e informimit, mbrojtjen e të dhënave dhe informacionin konfidencial. Kjo dispozitë nuk zbatohet për informacionin që, në përputhje me nenin 6, pika 3 të këtij udhëzimi, trajtohet si konfidencial.

KREU IV ADMINISTRIMI I KATALOGUT KOMBËTAR

Neni 9

Publikimi i Katalogut Kombëtar

1. ESHFF-ja publikon dhe përditëson Katalogun Kombëtar të varieteteve të regjistruar në territorin e Republikës së Shqipërisë.

2. Katalogu Kombëtar publikohet në faqen zyrtare të internetit të ESHFF-së.

3. Katalogu Kombëtar përditësohet sa herë që merret një vendim për regjistrimin, rinovimin, korrigjimin, ndryshimin ose çregjistrimin e një varieteti.

4. Katalogu Kombëtar përmban të dhënat sipas urdhrin nr. 1269, datë 26.11.2025, “Për formën dhe përmbajtjen e katalogut kombëtar”.

Neni 10

Njoftimi dhe vënia në dispozicion e informacionit për varietetet e regjistruara

1. Bazuar në përcaktimet në nenin 9, ESHFF-ja njofton aplikuesin për varietetin e regjistruar në katalogun kombëtar bazuar në vendimin e Komisionit të Regjistrimit të Varieteteve, sipas procedurave që kryhen nëpërmjet portalit unik qeveritar *e-Albania*.

2. Për çdo varietet të ri të regjistruar, ESHFF-ja disponon një përshkrim të shkurtër të karakteristikave të tij kryesore për përdorim. Kjo dispozitë nuk zbatohet për varietetet (linja të *inbred*-e ose hibride) që janë të destinuara vetëm si përbërës për varietete përfundimtare. Me kërkesë, ESHFF-ja komunikon, gjithashtu, karakteristikat e veçanta që mundësojnë dallimin e varietetit nga varietetet e tjera të ngjashme.

3. Kur regjistrimi i një varieteti refuzohet ose humbet vlefshmërinë, rezultatet e testimeve i vihen në dispozicion aplikantit.

4. Njoftimi për vendimin mbi statusin e varietetit bëhet sipas modelit të përcaktuar në shtojcën VI, bashkëlidhur këtij udhëzimi.

Neni 11

Vlefshmëria dhe zgjatja e regjistrimit të varieteteve

1. Regjistrimi i një varieteti në Katalogun Kombëtar ka vlefshmëri:

a) për 20 (njëzet) vjet, për varietetet e bimëve bujqësore;

b) për 25 (njëzet e pesë) vjet, për varietetet e pemëve frutore.

2. Afati fillon nga data e marrjes së vendimit të regjistrimit.

3. Regjistrimi mund të rinovohet sipas nenit 13 të këtij udhëzimi.

Neni 12

Sqarimi i dyshimeve pas regjistrimit të varieteteve

1. ESHFF-ja siguron sqarimin e çdo dyshimi që mund të lindë pas regjistrimit të një varieteti, lidhur me vlerësimin e dallueshmërisë ose me emërtimin e tij në momentin e regjistrimit.

2. Kur, pas regjistrimit të një varieteti, konstatohet se kushti i dallueshmërisë nuk ka qenë i përmbushur në momentin e regjistrimit, ESHFF-ja i propozon Komisionit të Regjistrimit të Varieteteve çregjistrimin e varietetit nga Katalogu Kombëtar, në përputhje me procedurën e përcaktuar në këtë udhëzim. Me anë të këtij vendimi, varieteti, me efekt nga data e regjistrimit fillestar, nuk konsiderohet më si varietet i regjistruar në Republikën e Shqipërisë, sipas kërkesave të nenit 5 të këtij udhëzimi.

Neni 13

Rinovimi i regjistrimit të varietetit

1. Kërkesa për rinovimin e regjistrimit të varietetit në Katalogun Kombëtar paraqitet nga aplikuesi ose personi përgjegjës i autorizuar prej tij, sipas formularit të përcaktuar në shtojcën III, bashkëlidhur këtij udhëzimi.

2. Regjistrimi i një varieteti mund të rinovohet në intervale të përcaktuara, nëse varieteti vazhdon të kultivohet në një shkallë që justifikon rinovimin e tij ose duhet të ruhet në interes të ruajtjes së burimeve gjenetike bimore, dhe nëse vazhdojnë të përmbushen kërkesat për dallueshmëri, uniformitet dhe qëndrueshmëri, si dhe kushtet e tjera të përcaktuara në legjislacionin në fuqi për regjistrimin në Katalogun Kombëtar. Kërkesa për rinovimin e regjistrimit të varietetit paraqitet pranë ESHFF-së, jo më vonë se dy vjet përpara përfundimit të periudhës së vlefshmërisë së regjistrimit.

3. Periudha e vlefshmërisë së regjistrimit të varietetit zgjatet përkohësisht deri në marrjen e një vendimi përfundimtar për kërkesën për rinovimin e regjistrimit.

4. ESHFF-ja shqyrton kërkesën për rinovimin e regjistrimit dhe, kur plotësohen kushtet e përcaktuara në legjislacionin në fuqi, miraton rinovimin e regjistrimit të varietetit.

KREU V ÇREGJISTRIMI I VARIETETEVE

Neni 14 Çregjistrimi i varieteteve nga Katalogu Kombëtar

1. ESHFF-ja, pas verifikimit të kushteve të përcaktuara në këtë nen, i propozon Komisionit të Regjistrimit të Varieteteve çregjistrimin e varietetit nga Katalogu Kombëtar:

a) nëse, pas testimit, konstatohet se varieteti nuk është më i dallueshëm, i qëndrueshëm ose mjaftueshëm uniform;

b) me kërkesë të personit ose personave përgjegjës për mirëmbajtjen e varietetit, përveç rasteve kur sigurohet mirëmbajtja e tij.

2. ESHFF-ja mund të çregjistrojë një varietet nga Katalogu Kombëtar:

a) nëse nuk plotësohen më kushtet që kanë shërbyer si bazë për regjistrimin e varietetit;

b) nëse, gjatë paraqitjes së kërkesës për regjistrim ose gjatë testimit, janë paraqitur të dhëna të rreme ose mashtruese mbi bazën e të cilave është kryer regjistrimi.

3. Vendimi për çregjistrimin merret nga Komisioni i Regjistrimit të Varieteteve.

4. Kërkesa për çregjistrimin e varietetit paraqitet sipas formularit të përcaktuar në shtojcën IV, bashkëlidhur këtij udhëzimi.

Neni 15 Periudha kalimtare për certifikimin dhe tregtimin pas çregjistrimit

1. Pas vendimit për çregjistrim ose pas përfundimit të periudhës së vlefshmërisë së regjistrimit, varieteti hiqet nga Katalogu Kombëtar.

2. Periudha kalimtare për certifikimin dhe tregtimin zbatohet sipas kushteve dhe afateve të përcaktuara në legjislacionin në fuqi.

KREU VI DISPOZITA PËRFUNDIMTARE

Neni 16 Ngarkimi i strukturave

Për zbatimin e këtij udhëzimi ngarkohet Enti Shtetëror i Farave dhe Fidanëve (ESHFF) dhe struktura përgjegjëse në MBZHR që mbulon materialin mbjellës dhe shumëzues bimor.

Neni 17 Hyrja në fuqi

Ky udhëzim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Andis Salla

SHTOJCA I

FORMULARI I KËRKESËS PËR REGJISTRIMIN E VARIETETIT NË KATALOGUN KOMBËTAR

1. Të dhënat e aplikantit

Emri/mbiemri ose emërtimi i subjektit: _____

Adresa: _____

NIPT/numri i identifikimit: _____

Kontakti (telefon/*email*): _____

2. Personin përgjegjës për mirëmbajtjen e varietetit

Emri/mbiemri: _____

Adresa: _____

3. Specia: _____

4. Emrin e propozuar të varietetit: _____

5. Origjina: _____

6. Informacion për regjistrimin në vende të tjera

Shteti/shtetet ku është paraqitur kërkesa ose është regjistruar: _____

Statusi i regjistrimit: _____

7. Regjistri historik i varieteteve të çregjistruara të tjera: _____

8. Deklaratën për OMGJ-të (kur aplikohet): _____

9. Dokumentet shoqëruese.

SHTOJCA II

FORMULARI I KËRKESËS PËR PËRSHTATJEN E EMRIT TË VARIETETIT
PËR RASTET SIPAS NENIT 34 TË LIGJIT

1. Emrin aktual të varietetit: _____

2. Arsye e papërshtatshmërisë së emrit: _____

3. Propozimin për emrin e ri: _____

4. Deklaratën e aplikantit.

Unë, _____, deklaroj se informacioni i paraqitur në këtë kërkesë është i saktë dhe se emri i propozuar i varietetit është në përputhje me kërkesat e përcaktuara në legjislacionin në fuqi.

Data: _____

Emri dhe nënshkrimi i aplikantit: _____

SHTOJCA III

FORMULARI I KËRKESËS PËR RINOVIMIN E REGJISTRIMIT TË VARIETETIT

1. Emrin e varietetit: _____

2. Numrin e regjistrimit në KK: _____

3. Datën e regjistrimit fillestar: _____._____._____

4. Aplikantin/personin përgjegjës

Emri/mbiemri: _____

Adresa: _____

5. Arsyetimin për rinovim: _____

6. Deklaratën që varieteti vazhdon të ruhet

☐ Deklaroj se varieteti vazhdon të ruhet dhe plotëson kushtet e përcaktuara në legjislacionin në fuqi.

7. Dokumentet teknike shoqëruese.

SHTOJCA IV
FORMULARI I KËRKESËS PËR ÇREGJISTRIMIN E VARIETETIT

1. Emrin e varietetit: _____
2. Numrin e regjistrimit: _____
3. Personin që kërkon çregjistrimin:
Emri/mbiemri: _____
Adresa: _____
4. Arsyeja e kërkesës për çregjistrim:
☐ Nuk prodhohet më;
☐ Nuk ka interes ekonomik;
☐ Kërkesë e mirëmbajtësit;
☐ Arsye tjetër: _____
5. Datën e kërkuar të heqjes nga KK-ja: _____.____._____

SHTOJCA V
MODELI I DOSJES SË VARIETETIT TË REGJISTRUAR

Përmban:

1. Formularin e aplikimit;
2. Përshkrimin zyrtar të varietetit;
3. Rezultatet DUS;
4. Rezultatet VKP (kur kërkohet);
5. Raportet e provave;
6. Vendimin e KRV-së;

SHTOJCA VI
NJOFTIM PËR VENDIMIN MBI STATUSIN E VARIETETIT NË KATALOGUN KOMBËTAR

MODEL
ENTI SHITETËROR I FARAVE DHE FIDANËVE

Nr. ____ prot.
Datë _____.____._____

NJOFTIM
Për: _____
(emri i aplikantit/personit përgjegjës)
Adresa: _____

Lënda: Njoftim mbi vendimin për varietetin _____

Në zbatim të ligjit nr. 10416, datë 7.4.2011, “Për materialin mbjellës dhe shumëzues bimor”, të ndryshuar, dhe udhëzimit “Për kërkesat për përshtatjen e emrit të varietetit, procedurat dhe afatet e regjistrimit, çregjistrimit dhe rinovimit të regjistrimit të varieteteve në Katalogun Kombëtar...”, ju njoftojmë se:

1. Të dhënat e varietetit
Specia bimore: _____
Emri i varietetit: _____
Kodi i aplikimit/regjistrimit: _____
Kategoria e përdorimit: _____
2. Lloji i vendimit
☐ Regjistrim në Katalogun Kombëtar;
☐ Rinovim i regjistrimit Çregjistrim nga Katalogu Kombëtar;
☐ Refuzim i kërkesës.
3. Vendimi

Bazuar në:

- rezultatet e ekzaminimit teknik;
 - rezultatet e provave DUS;
 - rezultatet e VKP-së (kur aplikohet);
 - dokumentacionin e paraqitur nga aplikanti;
- vendoset:

4. Data e hyrjes në fuqi të vendimit

.....

5. Afati i vlefshmërisë së regjistrimit (kur aplikohet)

Nga:

Deri më:

6. Arsyeimi (kur bëhet refuzim):

7. Publikimi

Vendimi do të publikohet në Katalogun Kombëtar dhe në faqen zyrtare www.eshff.gov.al.

URDHËR

Nr. 799, datë 5.8.2026

PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË MURTAJËS AFRIKANE TË DERRAVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E MOLDAVISË

Mbështetur në nenin 102, pika 4 e Kushtetutës; në pikën 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe tranzitimit për në territorin e Republikës së Shqipërisë të të gjitha kafshëve të gjalla të llojit derra të butë dhe të egër të mbajtur, mishit të freskët dhe produkteve të tij, materialit biologjik dhe embrioneve të kafshëve të gjalla të llojit derra, duke përjashtuar mishin në një kontejner të vulosur (mbyllur) hermetikisht me një vlerë të F_0 prej 3 ose më lart, xhelatinën, ushqimin e thatë të kafshëve shtëpiake, dhe vakteve proteinike, sipas njoftimeve të marra nga faqja zyrtare e Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe ADIS-it, përkatësisht nga ndarjet administrative të përcaktuara në tabelën e mëposhtme:

Ndarja administrative e nivelit të parë*
Anëni Noi*
Briceni*
Cahul*
Calarasi*
Çișinău*
Criuleni*
Dubăsari*
Drochia*
Edineț*

Făleşti*
Florești*
Găgăuzia*
Rîșcani*
Hincești*
Sîngerei*
Strășeni*
Șoldănești*
Soroca*
Ialoveni*
Ocnîța*
Orhei*
Ungheni*
Glodeni*
Donduseni*
Leova*
Ștefan Voda*

Shënim. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

2. Lejimin e importit dhe tranzitimit për në territorin e Republikës së Shqipërisë të të gjitha kafshëve të gjalla të llojit derra të butë dhe të egër të mbajtur, mishit të freskët dhe produkteve të tij, materialit biologjik dhe embrioneve të kafshëve të gjalla të llojit derra, nga ndarjet administrative të shtetit të Kroacisë, të cilat nuk janë të cituara në tabelën e mësipërme, të painedaktuara nga sëmundja, nëse plotësohen kushtet e mëposhtme nga pika 2.1 deri në pikën 2.8:

2.1 Për kafshët e gjalla të llojit derra të butë dhe të egër të mbajtur, certifikata shëndetësore veterinarë duhet të vërtetojë që kafshët:

a) nuk kanë shfaqur shenja klinike të sëmundjes së murtajes afrikane të derrave ditën e dërgesës;

b) janë mbajtur që nga lindja ose për tre muajt e fundit në një kompartment (zonë) pa prezencë të sëmundjes së murtajes afrikane të derrave; ose

c) janë mbajtur në një stacion karantine, të izoluar për 30 ditë përpara dërgesës dhe i janë nënshtruar një testi virologjik dhe një testi serologjik të kryer të paktën 21 ditë pas hyrjes në stacionin e karantinës, me rezultate negative.

2.2 Për materialin biologjik të kafshëve të llojit derra të butë ose të egër të mbajtur, certifikata shëndetësore veterinarë duhet të vërtetojë që kafshët donatore të materialit biologjik:

a) janë mbajtur që nga lindja ose për të paktën tre muaj para grumbullimit në një stacion, në të cilin janë mbikëqyrur në përputhje me nenet 15.1.28 deri në 15.1.30 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe vërteton se asnjë rast i sëmundjes së murtajës afrikane të derrave, nuk ka ndodhur në tre vitet e fundit. Kjo periudhë reduktohet në 12 muaj vetëm nëse survejanca demonstroi, dokumenton se nuk ka dëshmi të përfshirjes së rriqnave në epidemiologjinë e infeksionit;

b) nuk kanë shfaqur shenja klinike të sëmundjes së murtajës afrikane të derrave në ditën e mbledhjes së materialit biologjik;

c) sperma është mbledhur, përpunuar dhe ruajtur në përputhje me kapitujt 4.6 dhe 4.7 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve;

ç) sperma e përdorur për fekundimin e ovociteve është në përputhje me kushtet e përcaktuara në nenin 15.1.10 ose nenin 15.1.11 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve, sipas rastit.

2.3 Për embrionet e derivuara *in vivo* të derrave të butë, certifikata shëndetësore veterinarë duhet të vërtetojë që kafshët donatore të embrioneve:

a) janë mbajtur që nga lindja ose për të paktën tre muaj para grumbullimit të embrioneve në një stacion, në të cilin janë mbikëqyrur në përputhje me nenet 15.1.28 deri në 15.1.30 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe vërteton se asnjë rast i sëmundjes së murtajës afrikane të derrave, nuk ka ndodhur në tre vitet e fundit. Kjo periudhë reduktohet në 12 muaj vetëm nëse survejanca demonstroi, dokumenton se nuk ka dëshmi të përfshirjes së rriqnave në epidemiologjinë e infeksionit;

b) nuk kanë shfaqur shenjë klinike të sëmundjes së murtajës afrikane të derrave në ditën e mbledhjes së embrioneve;

c) i janë nënshtruar një testi serologjik të kryer të paktën 21 ditë pas grumbullimit, me rezultate negative;

ç) embrionet janë mbledhur, përpunuar dhe ruajtur në përputhje me dispozitat përkatëse të kapitujve 4.8 dhe 4.10 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve.

2.4 Për mishin e freskët të kafshëve të llojit derra të butë ose të egër të mbajtur, certifikata shëndetësore veterinarë duhet të vërtetojë, që:

a) e gjithë ngarkesa e mishit të freskët vjen nga kafshët e llojit derra që kanë origjinën nga tufat në të cilat janë mbikëqyrur në përputhje me nenet 15.1.28 deri në 15.1.30 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe vërteton se asnjë rast i sëmundjes së murtajës afrikane të derrave nuk ka ndodhur në tre vitet e fundit. Kjo periudhë reduktohet në 12 muaj vetëm nëse survejanca demonstroi, dokumenton se nuk ka dëshmi të përfshirjes së rriqnave në epidemiologjinë e infeksionit;

b) janë testuar mostra nga një numër statistikisht përfaqësues i kafshëve për sëmundjen e murtajës afrikane të derrave, me rezultate negative;

c) e gjithë ngarkesa e mishit të freskët vjen nga kafshët të cilat janë therur në një thertore të miratuar dhe i janë nënshtruar kontrollit me rezultate të favorshme të inspektimit para dhe pas vdekjes në përputhje me kapitullin 6.3 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve;

ç) janë marrë masat e nevojshme pas therjes për të shmangur kontaktin e mishit të freskët me çdo burim të virusit të murtajës afrikane të derrave.

2.5 Për mishin e freskët të kafshëve të egra të llojit derra, certifikata shëndetësore veterinarë duhet të vërtetojë që:

a) janë vlarë në një vend ose zonë të lirë nga sëmundja e murtajës afrikane të derrave në përputhje me pikën 1 ose pikën 2, të nenit 15.1.4 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve;

b) i janë nënshtruar me rezultate të favorshme një inspektimi pas ngordhjes në përputhje me kapitullin 6.3 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve në një objekt ekzaminimi të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti.

2.6 Për produktet e mishit të kafshëve të llojit derra, certifikata shëndetësore veterinare duhet të vërtetojë që:

a) janë përgatitur nga mishi i freskët plotëson kushtet përkatëse në nenet 15.1.14, 15.1.15 dhe 15.1.16 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve;

b) mishi është përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti dhe ka plotësuar kushtet përkatëse të neneve 15.1.14, 15.1.15 dhe 15.1.16 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve; ose

c) janë përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti, në mënyrë që të sigurohet shkatërrimi i virusit të murtajës afrikane të derrave në përputhje me nenin 15.1.23 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe janë marrë masat e nevojshme pas përpunimit të mishit për të shmangur kontaktin e produktit me çdo burim të virusit të murtajës afrikane të derrave.

2.7 Për qimet (e pjesës së shpinës) e kafshëve të llojit derra, certifikata shëndetësore veterinare duhet të vërtetojë që:

a) e kanë origjinën nga derrat e egër të mbajtur ose të butë të kapur në një vend, zonë ose ndarje pa prezencë të sëmundjes së murtajës afrikane të derrave dhe janë përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti; ose

b) janë përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti ku është siguruar shkatërrimi i virusit të murtajës afrikane të derrave në përputhje me një nga proceset e listuara në nenin 15.1.26 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe janë marrë masat e nevojshme pas përpunimit për të shmangur kontaktin me produktin me çdo burim të virusit të murtajës afrikane të derrave.

2.8. Për lëkurët e kafshëve të llojit derra, certifikata shëndetësore veterinare duhet të vërtetojë, që:

a) kanë ardhur nga derra të një vendi ose zonë të lirë nga sëmundja e murtajës afrikane të derrave, në përputhje me pikën 1 ose pikën 2, të nenit 15.1.4, të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe janë përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti; ose

b) origjinojnë nga derra të egër të mbajtur ose të butë të kapur në një vend, zonë ose kompartament pa prezencë të sëmundjes së murtajës afrikane të derrave dhe janë përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti; ose

c) janë përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti, ku është siguruar shkatërrimi i virusit të murtajës afrikane të derrave në përputhje me një nga procedurat e përmendura në nenin 15.1.25 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe janë marrë masat paraprake të nevojshme pas përpunimit për të shmangur kontaktin e produktit me çdo burim të virusit të murtajës afrikane të derrave.

3. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve informojnë të gjithë subjektet importuese të kafshëve të llojit derra, produkteve dhe nënprodukteve të tyre, materialit biologjik, embrioneve, mishit dhe nënprodukteve të tyre për hyrjen në fuqi të këtij urdhri.

4. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

5. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht brenda 24 orëve Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit për çdo ngarkesë të kafshëve të llojit derra, produkteve dhe nënprodukteve të tyre, materialit biologjik, embrioneve, mishit dhe nënprodukteve të tyre.

6. Urdhri nr. 982, datë 8.10.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së murtajës afrikane të derrave, të shfaqur në shtetin Moldavisë”, shfuqizohet.

7. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

NË MUNGESË DHE ME URDHËR
ZËVENDESMINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Tana Kika

URDHËR

Nr. 800, datë 5.8.2026

**PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË MURTAJËS AFRIKANE
TË DERRAVE, TË SHFAQUR NË
SHTETIN E UKRAINËS**

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102 të Kushtetutës dhe pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe tranzitimit për në territorin e Republikës së Shqipërisë të të gjitha kafshëve të gjalla të llojit derra të butë dhe të egër të mbajtur, mishit të freskët dhe produkteve të tij, materialit biologjik dhe embrioneve të kafshëve të gjalla të llojit derra, duke përfshirë mishin në një kontejner të vulosur (mbyllur) hermetikisht me një vlerë të F_0 prej 3 ose më lart, xhelatinën, ushqimin e thatë të kafshëve shtëpiake, dhe vakteve proteinike sipas njoftimeve të marra nga faqja zyrtare e Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe ADIS-it, përkatësisht nga ndarjet administrative të përcaktuara në tabelën e mëposhtme:

Ndarja administrative e nivelit të parë	Ndarja administrative e nivelit të dytë	Ndarja administrative e nivelit të tretë
Chernihiv	Ripkyns'kyi*	
Chernihiv	Chernivets'ka*	
Chernihiv	Nizhyns'kyi*	
Chernihiv	Kozelets'kyi*	
Chernihiv	Pryluts'kyi*	
Chernihiv	Nosivs'kyi*	
Chernihiv	Sribnians'kyi*	
Chernihiv	Mens'kyi*	
Chernivtsi	Hlybots'kyi*	
Chernivtsi	Sokyrians'kyi*	
Chernivtsi	Storozhynets'kyi*	
Chernivtsi	Zastavnets'kyi*	
Cherkasy	Smilians'kyi*	
Cherkasy	Cherkas'kyi*	
Dnipropetrovs'k	Mahdalynivs'kyi*	
Dnipropetrovs'k	Sofivs'kyi*	
Donets'k	Slovians'kyi*	
Donets'k	Krasnolymans'kyi*	
Donets'k	Velykonovosilkivs'kyi*	
Kharkiv	Krasnokuts'kyi*	
Kharkiv	Novovodolaz'kyi*	
Kharkiv	Valkivs'kyi*	
Kiev	Obukhivs'kyi*	
Kiev	Vyshhorods'kyi*	
Kiev	Boryspil's'ka*	

Kiev	Ivankivs'kyi*	
Kiev	Holosivs'kyi*	
Kiev	Rokytnians'kyi*	
Kiev	Pereiaslav-Khmel'nyts'kyi*	
Kiev	Bilotserkivs'kyi*	
Kiev	Baryshivs'kyi*	
Kiev	Kaharlyts'kyi*	
Kiev	Iahotyns'kyi*	
Kiev	Tarashchans'kyi*	
Kiev	Myronivs'kyi*	
Kirovohrad	Dobrovelychkivs'kyi*	
Kirovohrad	Kirovohrads'kyi*	
Kirovohrad	Novomyrhorods'kyi*	
Kirovohrad	Novoukrans'kyi*	
Kirovohrad	Oleksandriis'kyi*	
Kirovohrad	Petrivs'kyi*	
Kirovohrad	Svitlovods'kyi*	
Kirovohrad	Znamians'kyi*	
Zhytomyr	Chudnivs'kyi*	
Zhytomyr	Zhytomyrs'ka*	
Zhytomyr	Berdychivs'kyi*	
Volyn	Volodymyr-Volyns'kyi*	
Kherson	Beryslavs'kyi*	
Kherson	Novovorontsovs'kyi*	
Kherson	Velykooleksandrivs'kyi*	
L'viv	Zhovkivs'kyi*	
Mykolayi	Mykolavs'kyi*	
Mykolayiv	Berezans'kyi*	
Mykolayi	Berezhnivats'kyi*	
Mykolayiv	Kazanetskyi*	
Mykolayiv	Kryvozers'kyi*	
Mykolayiv	Novobuz'kyi*	
Mykolayiv	Vradiys'kyi*	
Odessa	Kotovs'kyi*	
Odessa	Izmad's'ka*	
Odessa	Bilhorod-Dnistrovs'kyi*	
Odessa	Bilav's'kyi*	
Odessa	Bolhrad's'kyi*	
Poltava	Hlobyns'kyi*	
Poltava	Khorol's'kyi*	
Poltava	Kobeliats'kyi*	
Poltava	Kozel'shchyns'kyi*	
Poltava	Poltavs'kyi*	
Poltava	Semenivs'kyi*	
Ivano-Frankivs'k	Kolomyis'kyi*	
Ivano-Frankivs'k	Rozhniativs'kyi*	
Sumy	Konotops'kyi*	
Sumy	Krolevets'kyi*	
Sumy	Lebedyns'kyi*	
Sumy	Nedryhailivs'kyi*	
Sumy	Romens'kyi*	
Sumy	Sums'kyi*	
Vinnitsya	Bershad's'kyi*	
Vinnitsya	Iampil's'kyi*	
Vinnitsya	Illinets'kyi*	
Vinnitsya	Lityns'kyi*	
Vinnitsya	Lypovets'kyi*	
Vinnitsya	Tul'chyns'kyi*	
Zaporizhzhya	Orikhivs'kyi*	

Shënim. Simboli (*) nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.

2. Lejimin e importit dhe tranzitimit për në territorin e Republikës së Shqipërisë të të gjitha kafshëve të gjalla të llojit derra të butë dhe të egër të mbajtur, mishit të freskët dhe produkteve të tij, materialit biologjik dhe embrioneve të kafshëve të gjalla të llojit derra, nga ndarjet administrative të shtetit të Ukrainës të cilat nuk janë të cituara në tabelën e mësipërme, të painfektuara nga sëmundja, nëse plotësohen kushtet e mëposhtme nga pika 2.1 deri në pikën 2.8:

2.1 Për kafshët e gjalla të llojit derra të butë dhe të egër të mbajtur, certifikata shëndetësore veterinarë duhet të vërtetojë që kafshët:

a) nuk kanë shfaqur shenja klinike të sëmundjes së murtajës afrikane të derrave ditën e dërgesës;

b) janë mbajtur që nga lindja ose për tre muajt e fundit në një kompartament (zonë) pa prezencë të sëmundjes së murtajës afrikane të derrave; ose

c) janë mbajtur në një stacion karantine, të izoluar për 30 ditë përpara dërgesës dhe i janë nënshtruar një testi virologjik dhe një testi serologjik të kryer të paktën 21 ditë pas hyrjes në stacionin e karantinës, me rezultate negative.

2.2 Për materialin biologjik të kafshëve të llojit derra të butë ose të egër të mbajtur, certifikata shëndetësore veterinarë duhet të vërtetojë që kafshët donatore të materialit biologjik:

a) janë mbajtur që nga lindja ose për të paktën tre muaj para grumbullimit në një stacion, në të cilin janë mbikëqyrur në përputhje me nenet 15.1.28 deri në 15.1.30 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe vërteton se asnjë rast i sëmundjes së murtajës afrikane të derrave, nuk ka ndodhur në tre vitet e fundit. Kjo periudhë reduktohet në 12 muaj vetëm nëse survejanca demonstroi, dokumenton se nuk ka dëshmi të përfshirjes së rriqave në epidemiologjinë e infeksionit;

b) nuk kanë shfaqur shenja klinike të sëmundjes së murtajës afrikane të derrave në ditën e mbledhjes së materialit biologjik;

c) sperma është mbledhur, përpunuar dhe ruajtur në përputhje me kapitujt 4.6 dhe 4.7 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve;

ç) sperma e përdorur për fekundimin e ovociteve është në përputhje me kushtet e përcaktuara në nenin 15.1.10 ose nenin 15.1.11 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve, sipas rastit.

2.3 Për embrionet e derivuara *in vivo* të derrave të butë, certifikata shëndetësore veterinarë duhet të vërtetojë që kafshët donatore të embrioneve:

a) janë mbajtur që nga lindja ose për të paktën tre muaj para grumbullimit të embrioneve në një stacion, në të cilin janë mbikëqyrur në përputhje me nenet 15.1.28 deri në 15.1.30 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe vërteton se asnjë rast i sëmundjes së murtajës afrikane të derrave, nuk ka ndodhur në tre vitet e fundit. Kjo periudhë reduktohet në 12 muaj vetëm nëse survejanca demonstroi, dokumenton se nuk ka dëshmi të përfshirjes së rriqave në epidemiologjinë e infeksionit;

b) nuk kanë shfaqur shenjë klinike të sëmundjes së murtajës afrikane të derrave në ditën e mbledhjes së embrioneve;

c) i janë nënshtruar një testi serologjik të kryer të paktën 21 ditë pas grumbullimit, me rezultate negative;

ç) embrionet janë mbledhur, përpunuar dhe ruajtur në përputhje me dispozitat përkatëse të kapitujve 4.8 dhe 4.10 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve.

2.4 Për mishin e freskët të kafshëve të llojit derra të butë ose të egër të mbajtur, certifikata shëndetësore veterinarë duhet të vërtetojë që:

a) e gjithë ngarkesa e mishit të freskët vjen nga kafshët e llojit derra që kanë origjinën nga tufat në të cilat janë mbikëqyrur në përputhje me nenet 15.1.28 deri në 15.1.30 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe vërteton se asnjë rast i sëmundjes së murtajës afrikane të derrave nuk ka ndodhur në tre vitet e fundit. Kjo periudhë reduktohet në 12 muaj vetëm nëse survejanca demonstroi, dokumenton se nuk ka dëshmi të përfshirjes së rriqave në epidemiologjinë e infeksionit;

b) janë testuar mostra nga një numër statistikisht përfaqësues i kafshëve për sëmundjen e murtajës afrikane të derrave, me rezultate negative;

c) e gjithë ngarkesa e mishit të freskët vjen nga kafshë të cilat janë therur në një thertore të miratuar dhe i janë nënshtruar kontrollit me rezultate të favorshme të inspektimit para dhe pas vdekjes, në përputhje me kapitullin 6.3 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve;

c) janë marrë masat e nevojshme pas therjes për të shmangur kontaktin e mishit të freskët me çdo burim të virusit të murtajës afrikane të derrave.

2.5 Për mishin e freskët të kafshëve të egra të llojit derra, certifikata shëndetësore veterinare duhet të vërtetojë që:

a) janë vrarë në një vend ose zonë të lirë nga sëmundja e murtajës afrikane të derrave në përputhje me pikën 1 ose pikën 2, të nenit 15.1.4 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve;

b) i janë nënshtruar me rezultate të favorshme një inspektimi pas ngordhjes në përputhje me kapitullin 6.3 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve në një objekt ekzaminimi të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti.

2.6 Për produktet e mishit të kafshëve të llojit derra, certifikata shëndetësore veterinare duhet të vërtetojë që:

a) janë përgatitur nga mishi i freskët plotëson kushtet përkatëse në nenet 15.1.14, 15.1.15 dhe 15.1.16 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve;

b) mishi është përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti dhe ka plotësuar kushtet përkatëse të neneve 15.1.14, 15.1.15 dhe 15.1.16 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve; ose

c) janë përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti, në mënyrë që të sigurohet shkatërrimi i virusit të murtajës afrikane të derrave, në përputhje me nenin 15.1.23 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe janë marrë masat e nevojshme pas përpunimit të mishit për të shmangur kontaktin e produktit me çdo burim të virusit të murtajës afrikane të derrave.

2.7 Për qimet (e pjesës së shpinës) e kafshëve të llojit derra, certifikata shëndetësore veterinare duhet të vërtetojë që:

a) e kanë origjinën nga derrat e egër të mbajtur ose të butë të kapur në një vend, zonë ose ndarje pa prezencë të sëmundjes së murtajës afrikane të derrave dhe janë përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti; ose

b) janë përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti ku është siguar shkatërrimi i virusit të murtajës afrikane të

derrave në përputhje me një nga proceset e listuara në nenin 15.1.26 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe janë marrë masat e nevojshme pas përpunimit për të shmangur kontaktin me produktin me çdo burim të virusit të murtajës afrikane të derrave.

2.8 Për lëkurët e kafshëve të llojit derra, certifikata shëndetësore veterinare duhet të vërtetojë që:

a) kanë ardhur nga derra të një vendi ose zonë të lirë nga sëmundja e murtajës afrikane të derrave, në përputhje me pikën 1 ose pikën 2, të nenit 15.1.4, të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe janë përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti; ose

b) origjinojnë nga derra të egër të mbajtur ose të butë të kapur në një vend, zonë ose kompartment pa prezencë të sëmundjes së murtajës afrikane të derrave dhe janë përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti; ose

c) janë përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti, ku është siguruar shkatërrimi i virusit të murtajës afrikane të derrave në përputhje me një nga procedurat e përmendura në nenin 15.1.25 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe janë marrë masat paraprake të nevojshme pas përpunimit për të shmangur kontaktin e produktit me çdo burim të virusit të murtajës afrikane të derrave.

3. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve informojnë të gjithë subjektet importuese të kafshëve të llojit derra, produkteve dhe nënprodukteve të tyre, materialit biologjik, embrioneve, mishit dhe nënprodukteve të tyre për hyrjen në fuqi të këtij urdhri.

4. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

5. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht brenda 24 orëve Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit për çdo ngarkesë të kafshëve të llojit derra, produkteve dhe nënprodukteve të tyre,

materialit biologjik, embrioneve, mishit dhe nënprodukteve të tyre.

6. Urdhri nr. 580, datë 28.5.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së murtajës afrikane të derrave, të shfaqur në shtetin e Ukrainës”, shfuqizohet.

7. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

**NË MUNGESË DHE ME URDHËR
ZËVENDËSMINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Tana Kika**

**GJYKATA EVROPIANE E TË DREJTAVE
TË NJERIUT
SEKSIONI I TRETË**

**VENDIM
Kërkesa nr. 55784/21
AVNI KOBOÇI
KUNDËR SHQIPËRISË**

Gjykata Europiane e të Drejtave të Njeriut (Seksioni i Tretë), e mbledhur më 16 qershor 2026, si Komitet i përbërë nga:

Diana Kovatcheva, *Kryetare,*

Darian Pavli,

Vasilka Sancin, *gjyqtarë,*

dhe Olga Chernishova, *zëvendëskancelare e seksionit,*

Duke pasur parasysh:

kërkesën (nr. 55784/21) kundër Republikës së Shqipërisë të depozituar në Gjykatë, sipas nenit 34 të Konventës për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut (Konventa), më 4 nëntor 2021, nga shtetasi shqiptar z. Avni Koboçi (kërkuesi), i lindur në vitin 1959, me banim në Tiranë dhe i përfaqësuar nga z. T. Prendi, avokat i licencuar në Tiranë;

vendimin për të njoftuar qeverinë e Shqipërisë (Qeveria) të përfaqësuar nga z. O. Moçka, Avokat i Përgjithshëm i Shtetit për ankimin sipas nenit 6, paragrafi 1, të Konventës, në lidhje me të drejtën e kërkuesit për vendim të arsyetuar të Gjykatës së

Lartë dhe sipas nenit 1, të Protokollit nr. 1, të Konventës, në lidhje me ndërhyrjen në të drejtën për gëzimin paqësor të pasurisë së tij dhe për të shpallur të papranueshme pjesën tjetër të kërkesës.

parashtrimet e palëve;

Pas diskutimit, vendosi si më poshtë:

OBJEKTI I ÇËSHTJES

1. Çështja ka të bëjë me të drejtën e kërkuesit për një vendim të arsyetuar të Gjykatës së Lartë dhe për gëzimin paqësor të pasurisë së tij.

2. Më 24 gusht 1990, Komiteti Ekzekutiv i qarkut nr. 1 të Tiranës i dha leje N. A.-së për ndërtimin e një objekti tregtar të përkohshëm me një kat. Më 4 gusht 1992, objekti u regjistrua në regjistrin e pronave dhe N. A. mori certifikatën e pronësisë.

3. Më 24 korrik 2003, kërkuesi bleu nga N. A. katin e parë të asaj që më pas u bë një ndërtesë me katër kate, së bashku me 65 m² sipërfaqe truall nën të. Titulli i pronësisë së kërkuesit mbi pronën u regjistrua në regjistrin e pronave.

4. Më 23 dhjetor 2005, Policia ndërtimore e Tiranës (Policia ndërtimore) urdhëroi prishjen e objektit me katër kate përfshirë katin e parë që i takonte kërkuesit – me arsyetimin që ishte ndërtuar pa lejen e nevojshme të ndërtimit.

5. Më 12 qershor 2006, Policia ndërtimore lejoi pjesërisht depozitimin e një ankimi nga kërkuesi kundër shembjes së katit të parë për shkak se ai kishte certifikatë pronësie. Ajo la në fuqi urdhrin e prishjes, në lidhje me tri katet e tjera, që në atë kohë ishin në pronësi të N. H.-së dhe kompanisë I. me pretendimin që ishin ndërtim i paligjshëm.

6. Në një datë të paspecifikuar në vitin 2006, e gjithë ndërtesa u shemb, përfshirë katin e parë.

7. Kërkuesi paraqiti padi civile në Gjykatën e Rrethit Tiranë (Gjykata e Rrethit) kundër Inspektoratit Ndërtimor dhe Urbanistik Kombëtar – subjekt që zëvendësoi Policinë ndërtimore dhe Inspektoratit Ndërtimor Urbanistik të Bashkisë Tiranë, për të kërkuar dëmshpërblim për prishjen e pronës së tij.

8. Më 10 nëntor 2008, Gjykata e Rrethit lejoi pjesërisht kërkesën e kërkuesit për dëmshpërblim, duke i dhënë 18,000,000 lekë (përafërsisht 146,000 euro në atë kohë).

9. Më 20 janar 2010, Gjykata e Apelit Tiranë, pa praninë e palëve në seancë, e prishi atë vendim dhe rrëzoi pretendimin e kërkuesit. Gjykata konkludoi, bazuar në të njëjtën ekspertizë si përpara Gjykatës së Rrethit, se e gjithë ndërtesa, përfshirë katin e parë, përbënte një objekt të ri dhe ishte ndërtuar pa leje.

Leja e ndërtimit ishte dhënë për ndërtim të përkohshëm me strukturë të lehtë, siç ishte bërë e zakonshme në vitet 1990–91. Fotografitë që paraqiti kërkuesi me pronën e tij para prishjes tregonin një strukturë të vetme me karabina betoni dhe mure tulle.

10. Më 5 prill 2012, Gjykata e Apelit e pranoi kërkesën e kërkuesit për vendosjen në afat për të ankimuar vendimin e saj me arsyetimin që vendimi i 20 janarit 2010 nuk ishte komunikuar në përputhje me dispozitat e zbatueshme ligjore.

11. Më 27 nëntor 2014, Gjykata e Lartë rrëzoi rekursin për çështje ligjore të paraqitur nga kërkuesi si të papranueshëm, në përputhje me nenin 58 të Kodit të Procedurës Administrative (pa arsye të vlefshme për rekurs).

12. Më 10 prill 2012, Gjykata e Rrethit e pranoi kërkesën për dëmshpërblim të depozituar nga N. H. dhe kompania I., në lidhje me prishjen e tre kateve të objektit ku ndodhej prona e kërkuesit. Më 11 tetor 2013 dhe më 5 dhjetor 2015, ai vendim u la në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë dhe Gjykata e Lartë, përkatësisht.

13. Më 30 mars 2017, Gjykata Kushtetuese gjeti shkelje të të drejtës së kërkuesit për t'ju drejtuar gjykatës dhe për të drejtën e tij për vendim të arsyetuar. Ajo pranoi pjesërisht ankimin e kërkuesit me arsyetimin që Gjykata e Lartë nuk kishte trajtuar ankimet e tij edhe pse dy vlerësime të veçanta nga gjykatat më të ulëta kishin dalë në përfundime të ndryshme dhe që palët mungonin në Gjykatën e Apelit. Gjithashtu, doli në përfundimin që gjykata, përfshirë Gjykatën e Lartë, kishin dhënë zgjidhje të ndryshme për dy pretendime për dëmshpërblim, në lidhje me të njëjtin objekt dhe të njëjtin konflikt gjyqësor, duke zbatuar standarde të ndryshme për çështje të ngjashme.

14. Më 8 mars 2021, Gjykata e Lartë përsëri rrëzoi si të papranueshëm një rekurs për çështje ligjore të depozituar nga kërkuesi. Vendimi *de plano* argumentonte që në përputhje me nenin 58 të Kodit të Procedurave Administrative kërkuesi nuk paraqiti shkaqe të vlefshme për rekursin.

15. Më 28 korrik 2021, ankimi i dytë kushtetues i kërkuesit u rrëzua me arsyetimin që ishte haptazi i pabazuar.

VLERËSIMI I GJYKATËS

A. Shkelja e pretenduar e nenit 6 § 1 të Konventës, në lidhje me të drejtën për vendim gjyqësor të arsyetuar

16. Kërkuesi pretendoi se edhe pse Gjykata e Lartë në kuptimin formal kishte dhënë disa arsye në vendimin e saj të 8 marsit 2021, ajo nuk kishte trajtuar siç duhej çështjet kryesore që ai kishte ngritur në rekursin e tij dhe nuk kishte dhënë arsyetim të mjaftueshëm, në lidhje me argumentet dhe provat që kishte paraqitur. Gjithashtu, Gjykata e Lartë nuk kishte dhënë arsye për rrëzimin e kërkesës së kërkuesit për dëmshpërblim, edhe pse pronarët e tjerë të pronës në të njëjtën ndërtesë kishin marrë dëmshpërblim për prishjen e pjesëve përkatëse të tyre.

17. Qeveria parashtroi se Gjykata e Lartë kishte trajtuar çështjet e rëndësishme të ngritura në rekursin për çështjet e ligjit dhe kishte dhënë arsye të mjaftueshme në konkluzionin e saj. Gjithashtu, ajo pretendoi se arsyetimi i kufizuar nuk shkelte të drejtën për gjykim të drejtë për sa kohë që shpjegonte në thelb arsyet për gjetjen e papranueshmërisë.

18. Gjykata thekson se megjithëse neni 6 § 1 i detyron gjykatat të japin arsye për vendimet e tyre, ai nuk mund të kuptohet si kërkesë për një përgjigje të detajuar për çdo pretendim (shihni *García Ruiz kundër Spanjës* [DHM], nr. 30544/96, § 81, GJEDNJ 1999-I). Madje Gjykatës nuk i kërkohet as që të shqyrtojë nëse janë përmbushur si duhet kërkesat. Gjykatat duhet t'i përgjigjen kërkesave thelbësore të palëve, por masa e këtij detyrimi mund të ndryshojë në varësi të natyrës së vendimit dhe prandaj duhet të vlerësohet duke pasur parasysh rrethanat e çështjes (shihni *Hiro Balani kundër Spanjës*, 9 dhjetor 1994, § 27, seria A nr. 303-B).

19. Gjykata më tej thekson se neni 6 nuk kërkon që të jepen arsye të detajuara për një vendim ku gjykata e apelit, në zbatim të një dispozite ligjore specifike, rrëzon ankimin sepse nuk ka mundësi të jetë i suksesshëm (shihni *Gorou kundër Greqisë* (nr. 2) [DHM], nr. 12686/03, § 41, 20 mars 2009, dhe *Burg dhe të tjerë kundër Francës* (vend.), nr. 34763/02, GJEDNJ 2003 II). Pra, në rrëzimin e një ankimi, gjykata e apelit, në parim thjesht mund të pranojë arsyet e vendimit të gjykatës më të ulët (shihni *García Ruiz*, cituar më lart, § 26, dhe *Stepanyan kundër Armenisë*, nr. 45081/04, § 35, 27 tetor 2009).

20. Në këtë çështje, Gjykata vlerëson se arsyet e kufizuara të dhëna nga Gjykata e Lartë në formulimin e vendimit të saj *de plano*, megjithatë, treguan në mënyrë të nënkuptuar që kërkuesi nuk kishte ngritur ndonjë nga çështjet e ligjit të

parashikuara në dispozitat e brendshme përkatëse, gjë që është kërkesë për pranueshmërinë e ankimit. Gjykata vëren se kur Gjykata e Lartë refuzon të pranojë një çështje për faktin se shkaqet ligjore për një çështje të tillë nuk janë të mbështetura, arsyetimi shumë i kufizuar mund të plotësojë kërkesat e nenit 6 të Konventës (shihni *Marini kundër Shqipërisë*, nr. 3738/02, § 106, 18 dhjetor 2007, dhe *Malo kundër Shqipërisë*, nr. 72359/11, §§ 32–34, 22 maj 2018).

21. Për arsyet më sipër, kjo pjesë e kërkesës është haptazi e pabazuar dhe duhet të refuzohet në përputhje me nenin 35 §§ 3 (a) dhe 4 të Konventës.

B. Shkelja e pretenduar e nenit 1, të Protokollit 1 të Konventës

22. Kërkuesi, gjithashtu, u ankua se shembja e pronës së tij pa dëmshpërblim ishte kryer në shkelje të së drejtës së tij për gëzimin paqësor të pasurisë së tij sipas nenit 1, të Protokollit nr. 1 të Konventës. Ai pretendoi se kishte qenë pronar i ndërtesës në fjalë dhe i truallit mbi të cilin ishte ngritur, të cilën ai e kishte blerë me anë të një kontrate të rregullt dhe e kishte regjistruar në regjistrin e pronave.

23. Qeveria parashtroi se kërkuesi nuk mund të shihej si viktimë e shkeljes së nenit 1, të Protokollit nr. 1 të Konventës, sepse ai nuk kishte qenë pronar i objektit në fjalë dhe sepse ky ndërtim ishte i paligjshëm që në fillim dhe prandaj nuk mund të përbënte pasuri.

24. Gjykata thekson se një kërkues mund të pretendojë shkelje të nenit 1, të Protokollit nr. 1, vetëm në masën që vendimet e kundërshtuara kanë të bëjnë me “pasurinë” e tij/saj sipas kuptimit të kësaj dispozite. “Pasuria” mund të jetë “pasuri ekzistuese” ose pretendime që janë vërtetuar mjaftueshëm për t’u konsideruar si “asete” (shihni *Kopecký kundër Sllovakisë* [DHM], nr. 44912/98, § 35, GJEDNJ 2004-IX, dhe *Radomilja dhe të tjerë kundër Kroacisë* [DHM], nr. 37685/10 dhe 22768/12, § 142, 20 mars 2018).

25. Sipas vendimeve të gjykatave të brendshme, objekti ku ndodhej prona e kërkuesit ishte ndërtuar në mënyrë të paligjshme dhe ai konsiderohej se nuk e kishte pasur kurrë atë në pronësi. Megjithatë, Gjykata vëren se në vitin 1992, N. A. kishte marrë një leje ndërtimi për një strukturë të përkohshme me një kat, dhe kjo strukturë ishte regjistruar në regjistrin e pronave. Në vitin 2003, kërkuesi bleu katin e parë të objektit nga N. A. dhe e regjistroi shitjen në regjistrin e pronave (shihni paragrafët 2 dhe 3 më sipër).

26. Në këto rrethana, Gjykata vlerëson se kërkuesi kishte një “pasuri” sipas kuptimit të nenit 1, të Protokollit nr. 1 të Konventës, edhe nëse mund të pretendohet se titulli i tij ishte i pavlefshëm *ab initio* (shihni *Zela kundër Shqipërisë*, nr. 33164/11, § 56, 11 qershor 2024).

27. Gjykata i referohet më tej jurisprudencës së saj të konsoliduar, sipas së cilës shembja e pronës dhe heqja e titullit të pronësisë përbën privim sipas kuptimit të nenit 1, të Protokollit nr. 1 (shihni *Akhverdiyev kundër Azerbaixhanit*, nr. 76254/11, § 80, 29 janar 2015; *Sharxhi dhe të tjerë kundër Shqipërisë*, nr. 10613/16, § 170, 11 janar 2018; dhe *Zela*, cituar më lart, § 79). Meqë ndërhyrja në fjalë synonte të siguronte respektimin e rregullave të përgjithshme, në lidhje me ndalimet për ndërtimin e paligjshëm, ajo përbënte “kontroll [të] përdorimit të pronës” (shihni *Hamer kundër Belgjikës*, nr. 21861/03, § 77, GJEDNJ 2007 V (ekstrakte), dhe *Saliba kundër Maltës*, nr. 4251/02, § 35, 8 nëntor 2005). Prandaj duhet të shqyrtohet sipas paragrafit të dytë, të nenit 1, të Protokollit nr. 1, të Konventës. Gjykata më tej duhet të vlerësojë nëse ndërhyrja ishte e ligjshme, ndiqte një qëllim legjitim dhe ishte proporcionale me atë qëllim.

28. Gjykata pranon se prishja e ndërtimeve të paligjshme ishte e bazuar në ligj. Më tej vëren se, pas proceseve me palë plotësisht kundërshtare, prishja konsiderohej e ligjshme nga gjykatat në tre shkallë të gjykimit dhe Gjykata Kushtetuese (shihni paragrafët 8, 9, 14 dhe 15, më sipër), dhe që nuk ka të dhëna se interpretimi i gjykatave të brendshme ka qenë arbitrar në ndonjë mënyrë. Prandaj ndërhyrja ishte e ligjshme për qëllimet e nenit 1, të Protokollit nr. 1.

29. Gjykata pranon se prishja e objekteve të paligjshme që janë në kundërshtim me ligjet dhe rregullat e planifikimit urban i shërben një interesi publik legjitim (shihni *Saliba*, § 44; dhe *Zela*, § 81, të dyja të cituara më sipër).

30. Nëse ndërhyrja në të drejtat e kërkuesit mund të vlerësohet proporcionale me atë qëllim, Gjykata thekson se në fushën e ndërtimeve dhe rregullave të planifikimit urban, shteti gëzon diskrecion të gjerë, sidomos për zgjedhjen e mjeteve të ekzekutimit dhe për konstatimin nëse do të ishin të përligjura pasojat e ekzekutimit (shihni *Saliba*, cituar më lart, § 45). Për mendimin e Gjykatës, efekti i urdhërimit të prishjes së një ndërtimi tërësisht të paligjshëm është kthimi i situatës në atë që do të kishte qenë nëse do të ishin marrë parasysh kërkesat e ligjit (shihni *Ivanova dhe*

Cherkezov kundër Bullgarisë, nr. 46577/15, § 75, 21 prill 2016).

31. Në çështjen në fjalë, Gjykata vëren se pretendimi i kërkuarit për dëmshpërblim u rrëzua përfundimisht, ndërsa gjykatat e brendshme gjetën se ndërtimi i pronës së kërkuarit kishte qenë i paligjshëm. Leja e ndërtimit që iu dha N. A. parashikonte ndërtimin e një objekti të përkohshëm me njëkat që do të përdorej si biznes i vogël. Por ndërtesa e prishur ishte një ndërtesë betoni katërkatëshe, për të cilën gjykatat e brendshme (në bazë të ekspertizës) dolën në përfundimin se ishte ndërtim i ri i ndërtuar në mënyrë të paligjshme (shihni paragrafin 9 më sipër). Më tej, Gjykata mban parasysh faktin se në sistemin shqiptar regjistrimi në kadastrë nuk është kusht për vlefshmërinë e titullit mbi pronën e paluajtshme (shihni *Ramaj kundër Shqipërisë*, nr. 17758/06, § 109, 10 dhjetor 2024). Sidoqoftë, kërkuari nuk i ka dhënë Gjykatës një kopje të regjistrimit të pronës dhe dokumentet shoqëruese.

32. Në përfundim, kërkuari nuk pretendoi kurrë që ndërtimi i paligjshëm ishte toleruar nga autoritetet shtetërore, duke e çuar të besonte se ndërtimi ishte i ligjshëm ose në procese të brendshme, ose përpara Gjykatës (krahasoni *Zela*, cituar më sipër, §§ 94, 97).

33. Në përfundim, Gjykata vëren se edhe pse e kishte blerë pronën nga N. A., kërkuari nuk e kishte vënë kurrë në dyshim mirëbesimin e këtij të fundit. Kërkuari nuk e thirri asnjëherë N. A. si ish-pronar që të shpjegonte përpara gjykatave të brendshme statusin e ndërtesës. Kujdesi i duhur nga ana e kërkuarit do ta kishte bërë të thërriste N. A. në procese të brendshme dhe/ose të kërkonte dëmshpërblim prej tij si personi përgjegjës për ndërtimin e paligjshëm. Në atë drejtim, Gjykata vëren se kërkuari nuk dha, as në nivel të brendshëm as përpara Gjykatës, arsye se pse do ta kishte të pamundur që të ndiqte këtë padi. Rrjedhimisht, kjo rrugë mbetet e hapur për kërkuarin.

34. Nisur nga sa më sipër, Gjykata vëren se, në rrethanat aktuale, prishja e ndërtesës së kërkuarit nuk vendoste mbi të një barrë të tepruar në shkelje të së drejtës së tij sipas nenit 1, të Protokollit nr. 1 të Konventës.

35. Për rrjedhojë, ky ankim është haptazi i pabazuar dhe duhet të refuzohet në përputhje me nenin 35 § 3 (a) dhe 4 të Konventës.

Për këto arsye, Gjykata, unanimisht,
Shpall kërkesën të papranueshme.

Bërë në gjuhën angleze dhe njoftuar me shkrim më 9 korrik 2026.

Olga Chernishova
ZËVENDËSKANCELARE

Diana Kovatcheva
KRYETARE

VENDIM

Nr.00-2025-4914 (178), datë 28.4.2025

NË EMËR TË REPUBLIKËS

Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me trup gjykues të përbërë nga:

Sokol Sadushi	kryesues;
Arbena Ahmeti	anëtare;
Asim Vokshi	anëtar;
Enkelejda Metaliaj (Softa)	anëtare;
Sokol Ngresi	anëtar,

dhe sekretare gjyqësore Katerina Bilo, në seancë gjyqësore datë 28.4.2025, mori në shqyrtim çështjen administrative nr. 30007-00424-00-2024 akti, që i përket:

PADITËSE: Shoqata “Albanian Renewable Energy Association” (AREA)

I PADITUR: Këshilli i Ministrave i Republikës së Shqipërisë (KM)

PERSON I TRETË: Agjencia e Menaxhimit të Burimeve Ujore (AMBU)

OBJEKTI: Shfuqizimi pjesërisht i vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 993, datë 9.12.2020, “Për miratimin e tarifave për përdorimin e ujit, të ujërave ndërkufitare, pagesave administrative të shkarkimit të ujërave dhe ripërdorimit të tyre”, vetëm sa i përket tabelës nr. 1, pikës 6, “Përdorim burimi ujor sipërfaqësor për prodhim hidroenergjetik kur përdoruesi është shoqëri private 2.3% e çmimit të shitur për çdo kw/orë të prodhuar”.

BAZA LIGJORE: Nenet 4, 18 dhe 117 të Kushtetutës së Shqipërisë; nenet 105, 107 dhe 109 të Kodit të Procedurave Administrative; neni 690, i Kodit Civil; neni 2, i ligjit nr. 9975, datë 28.7.2008, “Për taksat kombëtare”; neni 29, i ligjit nr. 125/2013, “Për koncesionet dhe partneritetin publik privat”; nenet 7, 10, 15, 17, 18 dhe 37, të ligjit nr. 49/2012, “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”; neni 49, i ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë

elektrike”; VKM-ja nr. 822, datë 7.10.2015, “Për miratimin e rregullave dhe procedurave të ndërtimit të kapaciteteve të reja prodhuese të energjisë elektrike, që nuk janë objekt koncesioni”.

KOLEGJI ADMINISTRATIV I GJYKATËS SË LARTË

pasi relatoi çështjen me gjyqtaren, Arbena Ahmeti, dëgjoi palët ndërgjyqëse, ku në kërkimin përfundimtar pala rekursuese, nëpërmjet av. Merita Lazimi Tabaku, kërkoi: “Ndryshimin e vendimit nr. 40, datë 3.5.2024, të Gjykatës Administrative të Apelit dhe pranimin e padisë sipas objektit”; pala e paditur dhe personi i tretë, përfaqësuar nga avokate shteti, znj. Drita Shkurti, kërkoi: “Lënien në fuqi të vendimit nr. 40, datë 3.5.2024, të Gjykatës Administrative të Apelit” dhe si e shqyrtoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I. Rrethanat e çështjes.

1. Pala paditëse, AREA, është person juridik i së drejtës private¹, e krijuar në formën e shoqatës, në formë, e regjistruar me vendimin nr. 3538, datë 25.3.2013, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Anëtarë të saj janë shoqëritë tregtare, që kanë fituar statusin e shoqërive koncesionare, të cilat operojnë në hidrocentralet e ndërtuara në bazë të kontratave të koncesionit të lidhura me Autoritetin Kontraktor, Ministria e Industrisë dhe Energjisë (MIE) dhe janë të pajisura nga ERE me licenca për prodhimin e energjisë elektrike. Shitblerja e energjisë elektrike realizohet bazuar në kontrata afatgjata të lidhura me subjektin e furnizimit të energjisë elektrike me çmime të rregulluara nga ERE. Gjithashtu, anëtarë të shoqatës janë dhe shoqëri tregtare prodhuese të energjisë deri në 2 MVV.

2. Kuvendi i Shqipërisë ka miratuar ligjin nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, i cili ka hyrë në fuqi në datën 12.5.2015, pas botimit në Fletoren Zyrtare nr. 87, datë 28.5.2015. Në nenin 49, të ligjit nr. 43/2015, parashikohet se: “1. Ndërtimi i kapaciteteve të reja prodhuese, të cilat nuk janë objekt koncesioni ose çdo kapacitet i ri prodhues deri në 2 MVV, miratohet nga ministri përgjegjës për energjinë. Ndërtimi i kapaciteteve të reja prodhuese mbi 2 MVV, të cilat nuk janë objekt koncesioni, miratohen nga Këshilli i Ministrave, me

propozim të ministrit përgjegjës për energjinë. 2. Këshilli i Ministrave, me propozim të ministrit përgjegjës për energjinë miraton rregullat dhe procedurat për ndërtimin e kapaciteteve të reja prodhuese, mbi baza transparente dhe jo diskriminuese...”.

3. Në mbështetje të nenit 49, pika 2, të ligjit nr. 43/2015, Këshilli i Ministrave ka miratuar vendimin nr. 822, datë 7.10.2015, “Për miratimin e rregullave dhe procedurave të ndërtimit të kapaciteteve të reja prodhuese të energjisë elektrike, që nuk janë objekt koncesioni”. Në përmbajtje të këtij vendimi janë përcaktuar procedurat dhe dokumentacioni i nevojshëm për kërkesën, vlerësimin dhe dhënien e së drejtës për ndërtimin e një burimi të ri gjenerues të energjisë elektrike, që nuk është objekt koncesioni.

4. Në listën e dokumenteve që duhet të paraqesin kërkuesit për ndërtimin e hidrocentraleve, neni 24, pika 2, shkronja “f”, parashikon: “miratimin për përdorimin e ujit, të lëshuar nga organet përkatëse të përvaktuara në aktet ligjore dhe nënligjore”. Sa i përket detyrimeve të subjekteve tregtare që aplikojnë për marrjen e miratimit, neni 18, shkronja “g”, dhe neni 22, shkronja “g”, parashikojnë pagesën e një *tarife royalty*, që përkethehet në 2% të sasisë së energjisë elektrike të prodhuar, e cila mund të jepet në natyrë (pra me sasi energjie) ose e konvertuar në vlerë monetare. Kjo tarifë paguhet nga subjektet përfituese të autorizimit dhe paguhet në favor të shtetit sipas nenit 49/2, pika “h”, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”. VKM-ja është publikuar në Fletoren Zyrtare nr. 177, datë botimi 14.10.2015. Në mbështetje të nenit 49, pika 2, të ligjit nr. 43/2015, dhe VKM-së nr. 822, datë 7.10.2015, shoqëritë private kanë paraqitur kërkesat, të shoqëruara me dokumentacionin përkatës, pranë ministrisë përgjegjëse për energjinë. Janë nënshkruar kontratat për ndërtimin, shfrytëzimin dhe administrimin e hidrocentraleve.

5. Këshilli i Ministrave, në mbështetje të neneve 48, pika 3, 82 e 92, pikat 1 e 2, të ligjit nr. 111/2012, “Për menaxhimin e integruar të burimeve ujore”, të ndryshuar, ka miratuar vendimin nr. 993, datë 9.12.2020, “Për miratimin e tarifave për përdorimin e ujit, të ujërave ndërkufitare, pagesave administrative të shkarkimit të ujërave dhe ripërdorimit të tyre”. Akti nënligjor është botuar në Fletoren Zyrtare nr. 218, datë 15.12.2020. Në pikën

¹ Organizatë jofitimprurëse.

3 të kësaj VKM-je përcaktohet: *“Tarifat e përdorimit të ujit të parashikuara në tabelën nr. 1, bashkëlidhur vendimit, janë 0 (zero), kur në kontratën e koncesionit për hidrocentrale të lidhur nga autoriteti përkatës kontraktor, është parashikuar pagimi i tarifës së koncesionit nga ana e koncesionarit”, ndërsa në tabelën nr. 1, pika 6, përcakton se: “Përdorim burimi ujqor sipërfaqësor për prodhim hidroenergetik kur përdoruesi është shoqëri private, 2.3% e çmimit të shitur për çdo kw/orë të prodhuar”.*

6. Agjencia e Menaxhimit të Burimeve Ujqore (AMBU) me shkresën nr. 783 prot., datë 13.4.2022, drejtuar katër zyrtarëve të administrimit të baseneve ujqore (ZABU) me lëndë: *“Lidhur me tarifimin e subjekteve të cilët operojnë në fushën e prodhimit të energjisë elektrike që nuk janë objekt koncesioni”*, ku ka kërkuar evidentimin e subjekteve prodhuese të energjisë, që ushtrojnë veprimtarinë e tyre në përputhje me VKM-në nr. 822/2015 dhe faturimin e tyre sipas tabelës nr. 1, pikës 6, me 2.3% të çmimit për çdo kw/h të prodhuar, *me efekte nga fillimi i prodhimit e në vijim.*

7. ZABU-të u janë drejtuar AMBU-së dhe shoqërive private, duke i vënë në dijeni për VKM-në nr. 993/2020, shkresën e përlllogaritjes së detyrimeve të tyre, nga momenti i fillimit të prodhimit të energjisë e në vijim dhe duke i dërguar shoqërive tregtare private prodhuese të energjisë faturat përkatëse për pagimin e tarifës për përdorimin e ujit. Shoqëritë prodhuese të energjisë, kanë kundërshtuar këto fatura, duke njoftuar AMBU-në dhe ZABU-të, lidhur me faktin se në kontratat e tyre parashikohej qartazi detyrimi për pagesën 2% të prodhimit vjetor ministrisë përgjegjëse për energjinë, e asnjë lloj detyrimi tjetër. Në përgjigje të këtyre shkresave, ZABU-ja është shprehur se hidrocentralet e ndërtuara sipas VKM-së nr. 822/2015 nuk janë koncesione dhe si të tilla ato nuk përfshihen në përjashtimin nga tarifa sipas pikës 3, të VKM-së nr. 993/2020, por referuar tabelës nr. 1, pikës 6, të të njëjtës VKM, janë të detyruara të shlyejnë faturat 2.3% për çdo kw/h të prodhuar si tarifë për përdorimin e ujit.

8. Pala paditëse, shoqata AREA, më datë 30.5.2023, i është drejtuar me padi Gjykatës Administrative të Apelit, me kërkim dhe shkak ligjor, si përmendet në pjesën hyrëse të këtij vendimi.

8.1 Shoqata pretendon se VKM-ja nr. 993, datë 9.12.2020,² është pjesërisht në shkelje të kuadrit

ligjor, sa i përket tabelës nr. 1, pikës 6, ku parashikohet se *“Përdorim burimi ujqor sipërfaqësor për prodhim hidroenergetik kur përdoruesi është shoqëri private, 2.3% e çmimit të shitur për çdo KV/orë të prodhuar.”* Interesat e ligjshëm të prodhuesve të shoqatës AREA janë prekur nga miratimi dhe zbatimi i VKM-së nr. 993/2022, i cili ngarkon prodhuesit me një tarifë të dyfishtë për përdorimin e ujit, e cila është edhe më e lartë se tarifa që i paguhet ministrisë përgjegjëse sipas ligjit nr. 43/2015 dhe VKM-së nr. 822/2015. Pala paditëse ka pretenduar se përfaqëson dhe mbron interesat e rreth 74 anëtarëve, të cilët janë prodhues me përparësi të energjisë elektrike. Ata mbulojnë rreth 25% të prodhimit total të energjisë së vendit. Mbrojtja e interesave të subjekteve që veprojnë në sektorin e energjisë elektrike përbën një interes të rëndësishëm publik. Vendosja e tarifave të dyfishta, të cilat diskriminojnë një grup të caktuar prodhuesish, para një grupi tjetër, cenon edhe parimet e veprimtarisë së lirë ekonomike, e cila mbrohet dhe garantohet, si nga Kushtetuta por edhe nga Konventa Evropiane e të Drejtave të Njeriut.

8.2 Pretendohet se Këshilli i Ministrave ka vepruar në kundërshtim me ligjin material, pasi pika 6, e tabelës nr. 1, të VKM-së nr. 993, bie në kundërshtim me nenin 49, pika 2, të ligjit nr. 43/2015, duke qenë se trajton në mënyrë diskriminuese subjektet që kanë lidhur kontratat në bazë të VKM-së nr. 822/2015, për ndërtimin e kapaciteteve të reja prodhuese që nuk janë objekt koncesioni. Koncesionarët përjashtohen nga çdo tarifë për përdorimin e burimit ujqor, kur ata paguajnë tarifën koncesionare (rreth 2% të prodhimit vjetor). Ndërkohë prodhuesit që nuk janë objekt koncesioni detyrohen të paguajnë 2 tarifa (*tarifën royalty 2% dhe tarifën e përdorimit të burimit ujqor 2.3% të prodhimit vjetor*) në kundërshtim të plotë me ligjin. Kjo tarifë parashikohet tek neni 18, i VKM-së nr. 822/2015, i cili përcakton se tarifa nuk do të jetë më e vogël se 2% e sasisë së prodhimit vjetor. Kjo tarifë, e quajtur *“royalty”* për këtë kategori subjektësh, duhet të jetë pjesë përbërëse e miratimit për ndërtimin e kapaciteteve të reja (*shih nenin 22, shkronja “g”, të VKM-së nr. 822/2015*).

8.3 Shoqata ngre pretendimin se tarifa koncesionare dhe *tarifa royalty* janë e njëjta tarifë, në

² Në bazë të përmbajtjes së këtij akti, rezulton se ka hyrë në fuqi ditën e botimit në Fletore Zyrtare, më datë 15.12.2020.

masën 2%, e cila paguhet kundrejt shtetit në këmbim të të drejtës për të shfrytëzuar hidrocentralin dhe burimin ujqor për prodhimin e energjisë elektrike. Kjo është e vetmja e drejtë që mund të ofrojë shteti në këtë marrëdhënie kontraktore kur është e qartë se subjekti privat merr përsipër të ndërtojë, operojë, rehabilitojë me fondet e veta hidrocentralin, i cili në fund të periudhës kontraktore i kalon në pronësi shtetit. Vetë VKM-ja nr. 993/2020, dhe relacioni bashkëngjitur, e përcakton qartë se kur në kontratë parashikohet pagimi i tarifës prej 2%, atëherë pagesa për përdorimin e burimit ujqor është 0 (zero), pasi kjo është një e drejtë që fitohet si rrjedhojë e pagimit të tarifës. Në kuptim të ligjit, çdo tarifë tjetër që i ngarkohet prodhuesit duhet të aplikohet kundrejt një të drejte/shërbimi/të mire publike të re që subjekti nuk e gëzonte më parë, ose përndryshe do të përbente shkelje flagrante të ligjit dhe do të diskriminonte hapur një kategori prodhuesish, në kundërshtim me nenin 49, pika 2, të ligjit nr. 43/2015. Neni 3 i këtyre kontratave parashikon qartë se subjektet do të përdorin burimin ujqor “X” gjatë veprimtarisë së tyre për prodhimin e energjisë. Përtej kësaj, vetë institucioni publik e ka pasur të pamundur të argumentojë të kundërtën.

8.4. Pika 6, e VKM-së nr. 993/2020, bie në kundërshtim me nenin 690, të KC-së pasi aplikimi i një tarife shtesë, prej 2.3% të prodhimit vjetor, përbën ndryshim thelbësor të kushteve kontraktore dhe duhej realizuar me pëlqimin reciprok të palëve. Gjithashtu, sipas paditësit, VKM-ja nr. 993/2020 bie në kundërshtim me nenin 105 të KPA-së si rrjedhojë e zbatimit të saj me fuqi prapavepruese, duke kërkuar pagimin e tarifës së përdorimit të ujit që nga koha e lidhjes së kontratës. VKM-ja nr. 993 është miratuar nga Këshilli i Ministrave në datën 9.12.2020, dhe është botuar në Fletoren Zyrtare nr. 218, datë 15.12.2020, që përkon edhe me datën e hyrjes së saj në fuqi. Ky akt nënligjor normativ nuk ka efekte prapavepruese, siç rezulton nga praktikat shkresore me ZABU-të, ato kanë filluar zbatimin e saj që nga momenti kur hidrocentralet kanë filluar prodhimin që përkon në kohë më përpara se kjo VKM të miratohej apo të hynte në fuqi, në kundërshtim me nenet 105 dhe 109 të KPA-së. Neni 105 i KPA-së përcakton në mënyrë të qartë tre rastet kur akti mund të zbatohet me efekt retroaktiv. Çështja objekt gjykimi nuk lidhet me asnjë prej këtyre rasteve.

8.5 Pika 6 e tabelës 1, të VKM-së nr. 993, bie në kundërshtim me nenin 10, të ligjit “Për nxitjen e përdorimit të burimeve të rinovueshme” (7/2017 dhe 24/2023 (i ri)). Neni 10, pika 5, e ligjit parashikon se “Metodologjia (për llogaritjen e çmimit) përcakton kriteret e llogaritjes së çmimit, duke u bazuar në kthimin e arsyeshëm të vlerës së investimeve sipas llojit të teknologjisë së përdorur.”. Tek çmimi i përlllogaritur nga organet publike nuk është konsideruar në asnjë moment shtimi i një tarife prej 2.3% e prodhimit vjetor, që është më tepër se 2% që i paguhet shtetit në formën e *tarifës royalty* apo tarifës koncesionare.

8.6 Paditësi, ndër të tjerash, ka pretenduar se, asnjëri prej prodhuesve, e aq më pak shoqata AREA, nuk kanë pasur dijeni për draftimin, miratimin dhe zbatimin e kësaj VKM-je, që i ngarkonte prodhuesit me një barrë të rëndë fiskale, deri në momentin që atyre iu janë përcjellë faturat nga Zyra e Administrimit të Baseneve Ujqore. Gjatë procedurës për nxjerrjen e VKM-së nr. 993/2020, Këshilli i Ministrave ka vepruar në kundërshtim me parimet e transparencës, informimit dhe dhënies së ndihmës aktive, të përcaktuara në nenet 5, 6 dhe 10 të KPA-së, parë edhe në dritën e nenit 117, pika 2 të Kushtetutës. Mosrespektimi i këtyre parimeve, në procedurën administrative të nxjerrjes së VKM-së, përbën një nga rastet e paligjshmërisë së aktit, të përcaktuar në nenin 109, shkronja “b”, e KPA-së, përkatësisht shkelja e dispozitave procedurale.

8.7 Prodhuesit e energjisë kanë nënshkruar kontratat me ministrinë përgjegjëse për sektorin e energjisë. Në kontratë janë përcaktuar qartazi të drejtat dhe detyrimet e tyre. Një prej detyrimeve thelbësore është pikërisht *tarifa royalty*, e cila përbën 2% të prodhimit vjetor. Kontrata ka një afat 49-vjeçar, në përfundim të të cilit prodhuesit duhet të dorëzojnë veprat energjetike të ministria. Mbi bazën e këtyre përcaktimeve, prodhuesit kanë hartuar planet e tyre të biznesit, duke përlllogaritur vlerën e investimit, kohën e marrjes mbrapsht të këtij investimi, totalin e të ardhurave dhe shpenzimeve, si dhe marzhin e fitimit që do të realizojnë gjatë periudhës së koncesionit. Duke pasur parasysh se kontrata përbën ligj për palët (*shih nenin 690 të KC-së*), dhe legjislacionin në fuqi për sektorin e energjisë elektrike, prodhuesit kanë pasur pritshmëri legjitime për realizimin e fitimeve në përputhje me planin e tyre të biznesit. Në mënyrë krejtësisht të papritur, pa konsultim, pa informim, pa bashkëpunim, pa u njoftuar, pa u dëgjuar, organet publike i kanë vënë

prodhuesit përpara dyfishimit të detyrimeve të tyre, duke aplikuar krahas *tarifës royalty* prej 2% edhe një tarifë tjetër prej 2.3% për përdorimin e burimit ujqor. Megjithatë, neni 92, pika 2, e ligjit nr. 111/2012, parashikon një sërë faktorësh që duhet të merren në konsideratë për përcaktimin e masës së tarifës, prodhuesve nuk iu është vënë në dispozicion asnjë analizë e tillë. Dyfishimi i detyrimeve që prodhuesit duhet të paguajnë ndaj shtetit, përbën një cenim të rëndë të sigurisë juridike, e për rrjedhojë shtetit të së drejtës, në kuptim të pritshmërive legjitime, që kishin këta të fundit, për të siguruar kthimin mbrapsht në një kohë të arsyeshme të investimeve të tyre. Ky cenim rëndohet edhe më shumë nga fakti se asnjë kategori tjetër prodhuesish nuk trajtohet në këtë mënyrë, pasi ose paguan tarifën koncesionare e njëjtë si *tarifa royalty*, ose paguan tarifën e ujit, por në asnjë rast të dyja së bashku, siç kërkohet që t’u imponohet prodhuesve që janë trajtuar sipas VKM-së nr. 993/2020.

9. **Gjykata Administrative e Apelit³** ka shqyrtuar padinë administrative, në zbatim të nenit 10, pg. 2, shkronja “b”, të ligjit nr. 49/2012,⁴ “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, i ndryshuar. (në vijim ligji 49/2012) Me vendimin nr. 40 (86-2024-816), datë 3.5.2024, GJAA-ja ka vendosur: “Rrëzimin e padisë. Shpenzimet gjyqësore janë në ngarkim të palës paditëse. [...]”.

9.1 Gjykata arsyeton se pala paditëse legjitimohet të kundërshtojë për paligshmëri këtë akt normativ nënligjor, ndryshe nga sa pretendon pala e paditur dhe personi i tretë. Pala paditëse është një shoqatë që në këtë gjykim pretendon se, është cenuar një interes i ligjshëm publik nga aplikimi i tarifës 2.3% e çmimit të shitur për çdo kw/orë të prodhuar me VKM-në nr. 993, datë 9.12.2020. Kjo tarifë aplikohet ndaj përdoruesve të burimit ujqor sipërfaqësor për prodhim hidroenergjetik që janë shoqëri private. Sipas nenit 4/2 të statutit të kësaj shoqate, ajo përfaqëson interesat e sektorit të energjisë së rinovueshme në Shqipëri, përfshirë profesionistët, kompanitë dhe subjektet e tjera që veprojnë në fushën e energjisë së rinovueshme në Shqipëri, përfshirë subjektet kombëtare dhe ndërkombëtare. Duke qenë se sektori i energjisë së rinovueshme në Shqipëri është një sektor strategjik

që ka impakt të drejtpërdrejtë në ekonominë e vendit, gjykata ka vlerësuar se, pala paditëse mbron një interes të ligjshëm publik në këtë gjykim. Aplikimi i kësaj tarife ka ndikim tek shoqëritë prodhuese të energjisë së rinovueshme në Shqipëri, që sipas gjykatës është një sektor me interes publik. Gjykata ka vlerësuar se padia është ngritur brenda afatit 3-vjeçar nga hyrja në fuqi e aktit të kundërshtuar, si dhe pala e paditur gëzon legjitimitet procedural pasiv.

9.2 Sa i përket thelbit të mosmarrëveshjes gjykata është shprehur se VKM-ja nr. 993, datë 9.12.2020, ka dalë në bazë e për zbatim të ligjit nr. 111/2012, “Për menaxhimin e integruar të burimeve ujore”, neneve 48 pika 3, 82 e 92, pikat 1 e 2 të tij. Ky ligj, në nenin 92 të tij parashikon pagimin e një tarife nga përdoruesit e burimit ujqor. Kjo tarifë dhe faktorët mbi bazën e të cilës ajo përcaktohet nga Këshilli i Ministrave me vendim, janë të përcaktuara në këtë dispozitë ligjore. VKM-ja nr. 993, datë 9.12.2020, ka përcaktuar tarifën për përdorimin e burimeve ujore duke marrë parasysh këto faktorë të përcaktuar në ligj, ku në rastin konkret është përcaktuar duke marrë parasysh çmimin e shitur për çdo kw/orë energji të prodhuar nga këta prodhues. Në këtë kuptim, kjo VKM ka dalë në bazë të parimeve të përcaktuara nga ky ligj dhe ka rregulluar çështjet për të cilat Këshilli i Ministrave është autorizuar nga ky ligj t’i rregullojë me VKM. Qëllimi i këtij ligji është mbrojtja e ujërave sipërfaqësore, sigurimi, ruajtja, zhvillimi dhe shfrytëzimi sa më racional i burimeve ujore, mbrojtja e burimeve ujore nga shpërdorimi dhe harxhimi mbi nevojat faktike, qëllime këto të përcaktuara në nenin 1, të ligjit nr. 111/2012.

9.3 Gjykata ka arrit në përfundimin se VKM-ja nr. 993, datë 9.12.2020, në përcaktimin e kësaj tarife nuk ka dalë në kundërshtim me qëllimet e sipërpërmendura të këtij ligji, por kjo tarifë është vendosur pikërisht për të arritur qëllimet e këtij ligji të sipërpërmendur. Kjo do të thotë se VKM-ja nuk vjen ndesh me qëllimet e ligjit në bazë të të cilit ka dalë. Në vlerësimin e gjykatës, pretendimi në padi i palës paditëse se kjo VKM ka dalë në kundërshtim me nenin 49, pika 2, të ligjit nr. 43/2015, pasi trajton në mënyrë diskriminuese subjektet që kanë lidhur

³ Në vijim GJAA.

⁴ Kjo dispozitë përcakton se, “Gjykata Administrative e Apelit shqyrton: b) në shkallë të parë, mosmarrëveshjet me objekt aktet nënligjore normative, si dhe raste të tjera të parashikuara me ligj.”.

kontratat në bazë të VKM-së nr. 822/2015, për ndërtimin e kapaciteteve të reja prodhuese që nuk janë objekt koncesioni, është i pabazuar. Kjo pasi VKM nr. 993, datë 9.12.2020, nuk ka dalë në bazë dhe për zbatim të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, por ka dalë në bazë dhe për zbatim të ligjit nr. 111/2012, “Për menaxhimin e integruar të burimeve ujore”, e për rrjedhojë nuk mund të pretendohet të jetë në përputhje me ligjin nr. 43/2015, i cili ka tjetër qëllim e tjetër objekt.

9.4 Gjithashtu, gjykata ka vlerësuar se nuk qëndron pretendimi tjetër i palës paditëse se me këtë VKM nr. 993, datë 9.12.2020, është i detyruar të paguajë dy herë tarifën për përdorimin e burimit ujqor, një herë sipas ligjit nr. 43/2015 e VKM-së nr. 822, datë 7.10.2015 dhe herën e dytë sipas VKM-së nr. 993, datë 9.12.2020, pasi sasia prej 2% e energjisë elektrike vjetore që i jepet falas (*royalty*) Ministrisë së Infrastrukturës dhe Energjisë nga prodhuesit, mbajtës të miratimit të ndërtimit të kapaciteteve të reja prodhuese mbi 2 kw, të cilat nuk janë objekt koncesioni, e parashikuar në ligjin nr. 43/2015, VKM-në nr. 822, datë 7.10.2015, e në kontratën për ndërtimin, shfrytëzimin dhe administrimin e hidrocentralit, është një lloj tarife e parashikuar në këtë ligj dhe në VKM-në nr. 822, datë 7.10.2015, që paguhet nga mbajtësi i autorizimit në këmbim të marrjes së këtij autorizimi, miratimi për ndërtimin e burimeve të reja gjeneruese të energjisë elektrike që nuk janë objekt koncesioni mbi 2 kw. Kjo tarifë paguhet në këmbim të kësaj të drejte të dhënë nga shteti subjekteve që aplikojnë për përfitimin e saj dhe përbën një ndër rastet kur paguhet tarifë në kuptim të nenit 2, të ligjit nr. 9975, datë 28.7.2008, “Për taksat kombëtare”.

9.5 Gjykata ka përvijuar arsyetimin e saj se, tarifa për përdorimin e burimit ujqor e parashikuar në VKM-në nr. 993, datë 9.12.2020, tabela nr. 1, pika nr. 6, paguhet nga çdo shoqëri private që përdor burimin ujqor sipërfaqësor për prodhim energjetik, pra paguhet në shkëmbim të një të mire publike specifike të përdorur (përdorimit të burimit ujqor i cili është pasuri publike). Në rastin e parë kemi të bëjmë me pagesë tarife për përfitimin e një të drejte (dhënies së autorizimit, miratimit për ndërtimin e hidrocentralit), në rastin e dytë kemi të bëjmë me pagesë tarife për përdorimin e një të mire publike specifike (burimit ujqor si pasuri publike). Gjykata ka konkluduar se kemi të bëjmë me dy tarifa të ndryshme që paguhet në këmbim të dy përfitimeve

të ndryshme, në bazë të dy ligjeve të ndryshme e akteve nënligjore të ndryshme.

9.6 Pretendimi i paditësit se, pika 6 e VKM-së nr. 993/2020, bie në kundërshtim me nenin 690 të KC-së pasi, aplikimi i një tarife shtesë, prej 2.3% të prodhimit vjetor, përbën ndryshim thelbësor të kushteve kontraktore dhe duhej realizuar me pëlqimin reciprok të palëve, është vlerësuar një pretendim i pabazuar në ligj dhe në kontratën e lidhur midis mbajtësit të autorizimit dhe Ministrisë së Infrastrukturës dhe Energjisë. Vetë kontrata e lidhur sa më sipër, në nenin 7, pika 1 të saj, parashikon detyrimin e mbajtësit të miratimit, të marrë të gjitha lejet dhe licencat e nevojshme për realizimin e kësaj kontrate në përputhje me legjislacionin shqiptar në fuqi, sikurse është edhe leja për përdorimin e burimit ujqor që merret pasi paguhet kjo tarifë për përdorimin e burimit ujqor të përcaktuar në VKM-në nr. 993/2020.

9.7 Pretendimi i paditësit se VKM-ja nr. 993/2020, bie në kundërshtim me nenin 105 të KPA-së, si rrjedhojë e zbatimit të saj me fuqi prapavepruese, duke kërkuar pagimin e tarifës së përdorimit të ujit që nga koha e lidhjes së kontratës, është gjendur një pretendim që në thelb nuk lidhet me kundërligjshmërinë e VKM-së nr. 993/2020 (që është objekt hetimi në këtë gjykim), por lidhet me zbatimin e saj në praktikë rast pas rasti nga Agjencia e Menaxhimit të Burimeve Ujqore e cila sipas palës paditëse e ka zbatuar me efekte prapavepruese këtë VKM që nga koha e lidhjes së kontratave me mbajtësit e miratimit (prodhuesit e energjisë elektrike) dhe jo nga koha e hyrjes në fuqi të kësaj VKM-je. Ky pretendim sipas gjykatës nuk lidhet me ligjshmërinë e këtij akti normativ, i cili është një gjykim abstrakt por lidhet me zbatimin në praktikë të kësaj VKM-je, rast pas rasti, çka duhet të jetë objekt i gjykimeve të tjera, lidhur me ligjshmërinë e detyrimit të faturuar me efekt prapaveprues sikurse ka pretenduar pala paditëse.

9.8 Pretendimi i palës paditëse se pika 6, e tabelës 1, të VKM-së nr. 993/2020, bie në kundërshtim me nenin 10, të ligjit “Për nxitjen e përdorimit të burimeve të rinovueshme”, është çmuar një pretendim i pabazuar, pasi kjo VKM nuk ka dalë në bazë dhe për zbatim të ligjit “Për nxitjen e përdorimit të burimeve të rinovueshme”, por në bazë dhe për zbatim të ligjit nr. 111/2012, “Për menaxhimin e integruar të burimeve ujore”. Ky ligj, në nenin 92/1 të tij parashikon parimet mbi bazën e

të cilëve duhet të nxirret nga Këshilli i Ministrave VKM-ja për miratimin e tarifave që paguhen për përdorimin e ujit. Pretendimi i paditësit se Këshilli i Ministrave në nxjerrjen e VKM-së nr. 993/2020 ka shkelur disa prej parimeve të parashikuara në nenet 5, 6, 10 dhe 17 të KPA-së është vlerësuar një pretendim i pabazuar në ligj. Këto parime në këtë Kod janë të detyruara për t'u respektuar nga ana e organeve të administratës publike në nxjerrjen e akteve administrative (akteve administrative individuale, kolektive). Në rastin konkret kemi të bëjmë me kontrollin e ligjshmërisë së një akti nënligjor normativ dhe jo të një akti administrativ (individual apo kolektiv) në kuptimin që KPA-ja i jep “aktin administrativ” dhe “aktin nënligjor normativ”.

9.9 Sa i përket pretendimit të palës paditëse se VKM-ja nr. 993/2020, me parashikimin e kësaj tarife cenon parimin e sigurisë juridike është gjendur nga gjykata një pretendim i pabazuar në provat e shqyrtuara në gjykim. Vendosija e kësaj tarife për marrjen e lejes për përdorimin e burimit ujor, nuk cenon parimin e sigurisë juridike për mbajtësit e autorizimit, pasi është e parashikuara në nenin 7, pika 1 të kontratës së lidhur midis mbajtësve të së drejtës dhe Ministrisë së Infrastrukturës dhe Energjisë, dispozitë kjo që parashikon detyrimin e mbajtësit të miratimit, të marrë të gjitha lejet dhe licencat e nevojshme për realizimin e kësaj kontrate në përputhje me legjislacionin shqiptar në fuqi.

10. Pala paditëse ka ushtruar **rekurs** ndaj vendimit të Gjykatës Administrative të Apelit, më datë 1.7.2024, duke kërkuar ndryshimin e vendimit dhe zgjidhjen në themel të çështjes, duke e pranuar padinë. Në recurs, pala paditëse ka pretenduar në thelb, si shkaqe, pretendimet e ngritura në padi për paligjshmërinë e pjesshme të aktit nënligjor normativ, të përmbledhura si vijojnë:

- Gjykata Administrative e Apelit ka interpretuar dhe zbatuar keq ligjin material, në kundërshtim me nenin 58(a), të ligjit nr. 49/2012. Gjykata mohon në arsyetim trajtimin diskriminues dhe të diferencuar të prodhuesve që nuk janë objekt koncesioni, pavarësisht se kjo bëhet evidente edhe nga vetë akti objekt gjykimi.

- Pika 6, e VKM-së nr. 993/2020, bie në kundërshtim me nenin 49, pika 2, të ligjit nr. 43/2015, si dhe nenin 5 e vijues, të ligjit nr. 10221, datë 4.2.2010, pasi trajton në mënyrë diskriminuese subjektet që nuk janë objekt koncesioni dhe kanë

lidhur kontratat në bazë të VKM-së nr. 822/2015, për ndërtimin e kapaciteteve të reja gjeneruese. Ndërsa koncesionarët përjashtohen nga çdo tarifë për përdorimin e burimit ujor, kur ata paguajnë tarifën koncesionare, e kundërta ndodh me prodhuesit që nuk janë objekt koncesioni, ku përveç *tarifës royalty*, ngarkohen edhe me një tarifë të dytë, 2.3 % e prodhimit vjetor për përdorimin e ujit.

- Arsyetimi i GJAA-së është abuziv dhe i paaplikueshëm në rastin e koncesionarëve. Gjykata gabon kur shprehet se “*royalty fee*” nuk e ofron të drejtën e përdorimit të ujit, pasi vetë akti, objekt kundërshtimi, e pranon që kur koncesionari paguan “*fee koncesionare*” prej 2% atëherë ai përjashtohet nga tarifa e ujit. Arsyetimi i gjykatës dështon plotësisht përballë testit krahasimor. Tarifa koncesionare dhe *tarifa royalty*, janë e njëjta tarifë, në masën 2%, e cila paguhet kundrejt shtetit në këmbim të të drejtës për të shfrytëzuar hidrocentralin dhe burimin ujor për prodhimin e energjisë elektrike. Kjo është e vetmja e drejtë që mund të ofrojë shteti në këtë marrëdhënie kontraktore kur është e qartë se subjekti privat merr përsipër të ndërtojë, operojë, rehabilitojë H/C me fondet e veta, i cili në fund të periudhës kontraktore i kalon në pronësi shtetit. Vetë VKM-ja nr. 993/2020 dhe relacioni bashkëngjitur, e përcakton qartë se kur në kontratë parashikohet pagimi i tarifës prej 2%, atëherë pagesa për përdorimin e burimit ujor është 0 (zero), pasi kjo është një e drejtë që fitohet si rrjedhojë e pagimit të tarifës. Në kuptim të ligjit, çdo tarifë tjetër që i ngarkohet prodhuesit duhet të aplikohet kundrejt një të drejte/shërbimi/të mire publike të re që subjekti nuk e gëzonte më parë, ose përndryshe do të përbënte shkelje flagrante të ligjit dhe do të diskriminonte hapur një kategori prodhuesish, në kundërshtim me nenin 49, pika 2, të ligjit 43/2015. Gjykata nuk ka mundur të shpjegojë se pse tarifa koncesionare 2% e përjashton koncesionarin nga detyrimi për të paguar tarifë uji, ndërkohë që ngarkon prodhuesit e tjerë me një tarifë prej 2.3% edhe pse ata e paguajnë *tarifën royalty* në vlerën 2% (njësoj si koncesionarët).

- Ligji në fuqi ndalon trajtimin diskriminues të subjekteve që janë në kushte të njëjta. Kontratat e koncesionit dhe kontratat e lidhura në bazë të VKM-së nr. 822/2015 janë të njëjta, janë të formës BOT (*build, operate, transfer*), parashikojnë tarifën 2% në favor të shtetit, përcaktojnë burimin ujor që do të përdorë prodhuesi, etj. Pavarësisht kësaj, koncesionarët marrin trajtim të ndryshëm nga

prodhuesit e tjerë. Akti objekt gjykimi i përjashton koncesionarët nga pagimi i tarifës së ujit, kur ata paguajnë tarifë koncesionare 2%, ndërkohë që për prodhuesit e tjerë vendosin një tarifë të dyfishtë prej 2.3% edhe pse ata paguajnë tarifën 2% në favor të shtetit, ashtu si koncesionarët. Për rrjedhojë, jemi haptazi para një trajtimi diskriminues që bie në kundërshtim të ligjit nr. 43/2015, ligjit nr. 10221/2010 dhe Kushtetutës së RSH-së. GjAA-ja gabon kur shprehet se nuk mund të ketë diskriminim pasi akti ka dalë në zbatim të ligjit nr. 111/2012 dhe jo ligjeve të përmendura më sipër.

- GjAA-ja gabimisht është shprehur se aplikimi i tarifës prej 2.3 % nuk shkel kontratën pasi kjo e fundit parashikon detyrimin e prodhuesit për t'u pajisur me lejet dhe licencat e nevojshme, duke iu përgjigjur që nuk është objekt i pretendimeve të paditësit. Kontrata mund të ndryshohet vetëm me pëlqim reciprok të palëve, sanksionuar në neni 25 të kontratës.

- Kontratat për ndërtimin e H/C janë dy llojesh. Ato që parashikojnë tarifë *royalty*/koncesionare ose ato që kërkojnë pagimin e tarifës së ujit, por asnjëherë të dyja. Kontratat që kanë nënshkruar prodhuesit parashikojnë pagimin e *tarifës royalty* në favor të shtetit, në këmbim të të drejtës për të shfrytëzuar H/C dhe për të përdorur ujin. Për rrjedhojë, vendosja e një tarife të dyfishtë për përdorimin e ujit, përbën ndryshim thelbësor të kushteve të kontratës për dy arsye. Së pari, sepse nuk është parashikuar në kontratë dhe nëse do të paguhej tarifë uji, duhet të shmangej pagimi i *tarifës royalty*. Së dyti, sepse pagimi i një tarifë të dyfishtë, prej 2.3%, që është edhe më e lartë se *tarifa royalty*, cenon në mënyrë të drejtpërdrejtë pritshmëritë dhe planin e biznesit mbi bazën e të cilës janë nënshkruar kontratat për ndërtimin dhe operimin e H/C. Gjendur në këto kushte, VKM-ja nr. 993/2020 ndryshon kushtet thelbësore të kontratës në mënyrë të njëanshme dhe kjo është një praktikë e cila rrezikon seriozisht realizimin me sukses të projekteve.

- Pika 6, e tabelës 1, të VKM-së nr. 993, bie në kundërshtim me nenin 10, të ligjit “Për nxitjen e përdorimit të burimeve të rinovueshme” (7/2017 dhe 24/2023 (i riu)). Neni 10, pika 5, e ligjit parashikon: “Metodologjia (për llogaritjen e çmimit) përcakton kriteret e llogaritjes së çmimit, duke u bazuar në kthimin e arsyeshëm të vlerës së investimeve sipas llojit të teknologjisë së përdorur”. Tek çmimi i përllogaritur nga

organet publike nuk është konsideruar në asnjë moment shtimi i një tarife prej 2.3% e prodhimit vjetor, që është më tepër se 2% që i paguhet shtetit në formën e *tarifës royalty* apo tarifës koncesionare. Ndërkohë që shteti kërkon mbledhjen e kësaj tarife me fuqi prapavepruese, prodhuesit janë paguar me 7.4 lekë, 8.5 lekë dhe 10 lekë për kw/h dhe një tarifë prej 2.3% nuk është marrë në asnjë moment në konsideratë për t'u reflektuar te metodologjia e përcaktimit të çmimit. Nëse prodhuesit do të paguanin edhe këtë tarifë, dëmi do të ishte i dyfishtë, pasi si fillim do të paguanin dy herë për një të drejtë që e kanë gëzuar prej vitesh, por ndërkohë dëmi do të shtrihej edhe tek fitimi i ulët i realizuar nga çasti i fillimit të aktivitetit deri më sot. Për rrjedhojë, cenohet drejtpërdrejt kthimi i arsyeshëm i investimit.

- Prodhuesit e energjisë elektrike kanë kryer investime të larta për ndërtimin dhe administrimin e H/C. Në fund të afatit të kontratës, këto H/C do t'i kalojnë në administrim dhe pronësi shtetit. Për rrjedhojë, vetëm gjykata mund të mbrojë interesat e subjektit privat përballë veprimeve abuzive të organeve publike. Në rastin objekt gjykimi prodhuesve u është cenuar në mënyrë të vazhdueshme interesi dhe pritshmëria (e mbrojtur me ligj) për kthimin e arsyeshëm të investimit. Ky është një interes thelbësor për subjektin privat dhe është arsyeja e vetme se pse ka marrë përsipër këtë projekt me vlerë të lartë.

- Neni 105 i KPA-së përcakton në mënyrë të qartë tre rastet kur akti mund të zbatohet me efekt retroaktiv. Çështja objekt gjykimi nuk lidhet me asnjë prej këtyre rasteve. Për rrjedhojë, gjykata ka detyrimin ligjor të shprehet qartë mbi efektin prapaveprues të aktit, në analizë të nenit 105, të KPA-së ose mbi mungesën e natyrës retroaktive dhe gabimin e organit publik në mënyrën e zbatimit të aktit. Pavarësisht se cili do të jetë qëndrimi i gjykatës, vlerësojmë të rëndësishme që gjykata të shprehet në mënyrë eksplicite mbi këtë çështje.

- Gjatë procedurës për nxjerrjen e VKM-së nr. 993/2020, Këshilli i Ministrave ka vepruar në kundërshtim me parimet e transparencës, informimit dhe dhënies së ndihmës aktive, të përcaktuara në nenet 5, 6 dhe 10 të KPA-së, parë edhe në dritën e nenit 117, pika 2 të Kushtetutës. Mosrespektimi i këtyre parimeve, në procedurën administrative të nxjerrjes së VKM-së, përbën një nga rastet e paligjshmërisë së aktit, të përcaktuar në

nenin 109, shkronja “b”, e KPA-së, përkatësisht shkëlja e dispozitave procedurale.

- Prodhuesit e energjisë kanë nënshkruar kontratat me ministrinë përgjegjëse për sektorin e energjisë. Në kontratë janë përcaktuar qartazi të drejtat dhe detyrimet e tyre. Një prej detyrimeve thelbësore është pikërisht *tarifa royalty*, e cila përbën 2% të prodhimit vjetor. Kontrata ka një afat 49-vjecar, në përfundim të të cilit prodhuesit duhet të dorëzojnë veprat energjetike tek ministria. Mbi bazën e këtyre përcaktimeve, prodhuesit kanë hartuar planet e tyre të biznesit, duke përllogaritur vlerën e investimit, kohën e marrjes mbrapsht të këtij investimi, totalin e të ardhurave dhe shpenzimeve, si dhe marzhin e fitimit që do të realizojnë gjatë periudhës së koncesionit. Duke pasur parasysh se kontrata përbën ligj për palët (*shih nenin 690 të KC-së*), dhe legjislacionin në fuqi për sektorin e energjisë elektrike, prodhuesit kanë pasur pritshmëri legjitime për realizimin e fitimeve në përputhje me planin e tyre të biznesit. Në mënyrë krejtësisht të papritur, pa konsultim, pa informim, pa bashkëpunim, pa u njoftuar, pa u dëgjuar, organet publike i kanë vënë prodhuesit përpara dyfishimit të detyrimeve të tyre, duke aplikuar krahas *tarifës royalty* prej 2% edhe një tarifë tjetër prej 2.3% për përdorimin e burimit ujor. Megjithatë, neni 92, pika 2, e ligjit nr. 111/2012, parashikon një sërë faktorësh që duhet të merren në konsideratë për përcaktimin e masës së tarifës, prodhuesve nuk iu është vënë në dispozicion asnjë analizë e tillë. Dyfishimi i detyrimeve që prodhuesit duhet të paguajnë ndaj shtetit, përbën një cenim të rëndë të sigurisë juridike, e për rrjedhojë shtetit të së drejtës, në kuptim të pritshmërive legjitime, që kishin këta të fundit, për të siguruar kthimin mbrapsht në një kohë të arsyeshme të investimeve të tyre. Ky cenim rëndohet edhe më shumë nga fakti se asnjë kategori tjetër prodhuesish, nuk trajtohet në këtë mënyrë, pasi ose paguan tarifën koncesionare, e njëjtë si *tarifa royalty*, ose paguan tarifën e ujit, por në asnjë rast të dyja së bashku, siç kërkohet që t’iu imponohet prodhuesve që janë trajtuar sipas VKM-së nr. 993/2020.

11. Gjyqtari kryesues në Gjykatën Administrative të Apelit me vendim të ndërmjetëm ka lejuar rekursin. Rekursi u është njoftuar palëve të tjera

ndërgjyqëse dhe Avokaturës së Shtetit, dhe nuk rezulton të jetë ushtruar kundërrekurs. Rekursi së bashku me fashikullin gjyqësor janë regjistruar për gjykim në Gjykatën e Lartë, në vitin 2024.

II. Vlerësimi i Kolegjit Administrativ

12. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë (në vijim Kolegji) sqaron se, pavarësisht se rekursi është regjistruar në Gjykatën e Lartë në vitin 2024, shqyrtimi i kësaj çështjeje është zhvilluar nga Kolegji jashtë radhës së regjistrimit kronologjik të çështjeve administrative në këtë gjykatë, për shkak të llojit të mosmarrëveshjes administrative, duke qenë se përfshihet në listën e çështjeve si kategori prioritare, sipas vendimit nr. 9/2024, të Këshillit të Gjykatës, mbi çështjet që shqyrtohen me përparësi.⁵

13. Kolegji konstaton se pala rekursuese legjitimohet në paraqitjen e rekursit, duke mbajtur pozitën procedurale të palës paditëse në gjykimin administrativ. Konstatohet se rekursi është depozituar brenda afatit të përcaktuar në ligj. Procedura e gjykimit të rekursit zhvillohet në seancë gjyqësore, mbështetur në nenin 62, pg. 1, shkronja “a”, të ligjit nr. 49/2012, i ndryshuar.⁶

14. Pala rekursuese ka parashtruar shkaqe në rekurs, të cilat i janë njoftuar palës tjetër ndërgjyqëse dhe kjo e fundit nuk rezulton të ketë paraqitur kundërrekurs në Gjykatën e Lartë ndaj tyre. Rezulton që me njoftimin sipas ligjit të shqyrtimit të çështjes në Gjykatën e Lartë në seancë gjyqësore dhe marrjes rregullisht dijeni prej palëve, pala e paditur, përfaqësuar nga Avokatura e Shtetit ka depozituar qëndrim me shkrim para shqyrtimit (neni 478, në lidhje me nenin 477 të KPC-së). Në të tilla rrethana, u çmua prej Kolegjit se, në shqyrtim në seancë gjyqësore nuk parashtrohen çështje ligjore të panjohura për palët ndërgjyqëse, përkundrazi ato kanë qenë pjesë integrale e debatit gjyqësor midis tyre, referuar përmbajtjes së akteve procedurale (interpretimi *al contrario* i pg. 2, të nenit 473/a të KPC-së). Ky përcaktim i sjellë në vëmendje prej Kolegjit ka rëndësi për procedurën e shqyrtimit të rekursit në Gjykatën e Lartë. Kolegji vlerëson se ligji procedural (KPC-ja dhe ligji nr. 49/2012) ka përcaktuar mjete ligjore dhe efektive (rekursi, kundërrekursi dhe depozitimi i parashtrimeve me shkrim deri në 5 ditë përpara shqyrtimit të çështjes

⁵ Për më shumë referohu vendimit të publikuar në faqen zyrtare të GJL-së.

⁶ Gjykata, në dhomë këshillimi, vendos shqyrtimin e çështjes në seancë gjyqësore me praninë e palëve në rast se: a) rekursi është

Faqe | 18186

paraqitur ndaj një vendimi të apelit administrativ, lidhur me gjykimin e aktit nënligjor normativ.

në Gjykatë të Lartë) që secila prej palëve ndërgjyqëse mundet dhe duhet të ushtrojë në Gjykatën e Lartë për çështje të zbatimit të ligjit, në zbatim të të drejtave procedurale të tyre.

15. Në kushtet e shqyrtimit të objektit të padisë, Kolegji çmon të ndalet në disa konsiderata të përgjithshme mbi vlerësimin ligjor të çështjes, rreth natyrës së aktit normativ në fjalë. Çështja objekt gjykimi paraqet rëndësi të veçantë për konsolidimin e praktikës gjyqësore administrative, pasi ndodhet në kryqëzimin e tri problematikave thelbësore: “1. natyrës juridike të aktit nënligjor normativ; 2. konceptit të vetëzbatueshmërisë së normës; 3. kufijve të legjitimitetit aktiv të shoqatave jofitimprurëse për ta kundërshtuar drejtpërdrejt një akt normativ përpara Gjykatës Administrative të Apelit. Sipas nenit 2, pika 3, të ligjit nr. 49/2012, akti normativ është ai që: vendos rregulla të përgjithshme sjelljeje; rregullon marrëdhënie të përcaktuara me ligj; nuk shteron në zbatimin e tij. Megjithatë, praktika gjyqësore ka pranuar se brenda kategorisë së akteve normative ekziston një nënndarje funksionale, e cila ka rëndësi përcaktuese për legjitimitetin aktiv: *akte normative të vetëzbatueshme dhe akte normative që kërkojnë nxjerrjen e një akti individual për të prodhuar pasoja konkrete*. Kolegji thekson se vetëzbatueshmëria nënkupton që norma prodhon pasoja juridike të drejtpërdrejta dhe të menjëhershme; cenon drejtpërdrejt sferën juridike të të drejtave të mbrojtura të subjektit; nuk kërkon asnjë akt tjetër administrativ për t’u bërë vepruese në ardhjen e pasojave të synuara. Ky kriter nuk është formal, por thelbësor dhe duhet vlerësuar rast pas rasti prej gjykatës administrative, kur diskutohet legjitimiteti për të kundërshtuar aktin normativ nënligjor.

16. Kolegji vlerëson se në rastet kur një akt normativ vetëm krijon kornizën rregullatore, parashikon mundësi, procedura ose kritere, nuk ndërpret, nuk kufizon dhe nuk ndryshon drejtpërdrejt një të drejtë ekzistuese pa një akt të mëposhtëm individual, atëherë vetëzbatueshmëria e tij është e pamjaftueshme, si bazë mbështetëse e legjitimitetit aktiv për kundërshtim të drejtpërdrejtë në Gjykatën Administrative të Apelit, pasi shoqatat si subjekte të lejuara me ligj për të paraqitur padinë, duhet të provojnë dhe mbrojtjen e interesit të ligjshëm publik. Në këtë drejtim, Gjykata e Lartë dhe

Gjykata Administrative e Apelit kanë një rol kyç në vendosjen e një standardi rigoroz për vetëzbatueshmërinë, sepse një interpretim i lirë i këtij koncepti do të lejonte që çdo subjekt privat (shoqatë apo person) të kundërshtonte drejtpërdrejt çdo akt normativ, duke e shndërruar gjykimin normativ në apel në një mjet të zakonshëm reagimi individual dhe do të anashkalonte sistematikisht rolin e gjykatës administrative të shkallës së parë, që në zbatim të nenit 38, të ligjit nr.49/2012,⁷ ushtron kontroll të aktit normativ.

17. Referuar rastit në shqyrtim, VKM-ja nr. 993, datë 9.12.2020, “Për miratimin e tarifave për përdorimin e ujit, të ujërave ndërkufitare, pagesave administrative të shkarkimit të ujërave dhe ripërdorimit të tyre” (në vijim VKM-ja nr. 993/2020), përfshirë tabelën nr. 1, pikën 6 përcakton se: “Përdorimi i burimit ujqor sipërfaqësor për prodhim hidroenergjetik kur përdoruesi është shoqëri private 2.3% e çmimit të shitur për çdo kw/orë të prodhuar”, ka natyrë normative nënligjore; rregullon tarifimin e subjekteve prodhuese private të energjisë me burime të rinovueshme për përdorimin e burimeve ujore sipërfaqësore për prodhim hidroenergjetik me 2.3% të çmimit të shitur për çdo kw/orë të prodhuar, pa përcaktuar subjektet konkretisht; nuk tarifton drejtpërdrejt paditësin, si dhe çdo pasojë konkrete realizohet nëpërmjet nxjerrjes së akteve administrative individuale pasuese (faturimi) nga pala e paditur. Pra, për aq sa kundërshtohet akti nënligjor normativ në këtë padi, nuk është i vetëzbatueshëm. Ky përcaktim vlen në radhë të parë për subjektin që pretendon cenimin e një të drejte subjektive të vetën dhe nuk mund të zbatohet dhe ndaj shoqatave, dhe grupeve të interesit, për të cilat neni 15, shkronja “d”, i ligjit nr. 49/2012, parashikon një bazë të posaçme legjitimiteti, të lidhur me mbrojtjen e një interesi të ligjshëm publik.

18. Megjithatë, Kolegji vëren se, në mosmarrëveshjen objekt gjykimi, paditëse është shoqata “AREA”, anëtarë të së cilës janë shoqëri koncesionare që operojnë me hidrocentrale të ndërtuara sipas kontratave të koncesionit dhe janë të licencuara për prodhimin e energjisë elektrike nga Enti Rregullator i Energjisë dhe shoqëri tregtare

⁷“Gjykata administrative, gjatë shqyrtimit gjyqësor të një veprimi administrativ, kryesisht ose me kërkesë të palëve, vendos të mos zbatojë një akt nënligjor normativ, në bazë të të cilit është kryer veprimi administrativ që shqyrtohet, kur çmon se akti nënligjor është i

paligjshëm. Gjykata vendos në këtë mënyrë edhe nëse gjykimi parësor i aktit normativ nuk është në kompetencën e saj. Ky vendim përmban në mënyrë të hollësishme shkaqet e paligjshmërisë, të konstatuara nga gjykata.”.

prodhuese të energjisë deri në 2 MVV, me licencat përkatëse, ku sipas pikës 2, të nenit 4, të statutit të shoqatës, parashikohet se “2. *Shoqata do të përfaqësojë interesat e sektorit të energjisë së rinovueshme të Shqipërisë, përfshirë profesionistët, kompanitë dhe subjekte të tjera që veprojnë në fushën e energjisë së rinovueshme në Shqipëri (përfshirë subjektet kombëtare dhe ndërkombëtare [...])* 3.2 *Përfaqësimi i nevojave të të gjitha kompanive dhe subjekteve anëtare, dhe të jetë mbrojtësi kryesor dhe nxitësi i sektorit të energjisë së rinovueshme në Shqipëri dhe rajon.* 3.3 *Nxitja e zhvillimit të qëndrueshëm të Shoqatës, sektorit të energjisë së rinovueshme të Shqipërisë dhe ekonomisë së Shqipërisë, duke nxitur dhe lehtësuar liberalizimin e tregut, përmirësimet ligjore rregullative dhe politike, transparencën dhe investimet e huaja brenda sektorit të energjisë së rinovueshme të Shqipërisë”.* Kolegji çmon se bazuar në interpretimin sistematik të parashikimeve të nenit 15, shkronja “d”, të ligjit nr. 49/2012, “Për gjykatat administrative dhe gjykimin administrativ”, si dhe atyre statute sa më sipër, shoqatat dhe grupet e interesit, si në rastin objekt gjykimi, gëzojnë legjitimitet aktiv në ngritjen e padive sa kohë provohet një “interes i ligjshëm publik i mjaftueshëm” në çështjen konkrete, pavarësisht cilësisë jo të vetëzbatueshme të aktit normativ objekt gjykimi ndaj palës paditëse, si subjekt më vete i së drejtës. Kolegji çmon se kjo dispozitë krijon një bazë autonome të legjitimitetit aktiv të shoqatave dhe grupeve të interesit. Për këtë kategori paditësish, përcaktues nuk është cenimi i drejtpërdrejtë i një të drejte subjektive të vetë shoqatës, por ekzistenca e një interesi të ligjshëm publik, lidhja e tij me qëllimet statute dhe ndikimi real i aktit mbi sektorin që ajo përfaqëson dhe duhet të provohet se preket një interes i ligjshëm publik.

20/1 Argumenti i paraqitur nga pala e paditur në gjykimin në Gjykatën e Lartë, mbi mungesën e legjitimitetit aktiv të shoqatës AREA, *së pari*, vlerësohet se ka rënë në dekadencë. Kolegji vëren se GjAA-ja në vendimin përfundimtar ka lejuar si të legjitimuar AREA-n për të paraqitur këtë padi kundrejt aktit nënligjor normativ dhe nuk është ushtruar rekurs prej palës së paditur. Por dhe ndaj rekursit të palës paditëse nuk është paraqitur kundërrekurs, në afatin e përcaktuar të nenit 59, të ligjit nr. 49/2012.⁸ *Së dyti*, në kushtet kur Kolegji shqyrton ligjshmërinë e aktit nënligjor normativ,

ndaj në lidhje me legjitimitimin e AREA-s në këtë padi, vlerëson se, karakteri publik i interesit nuk përjashtohet vetëm për faktin se zbatimi i normës sjell edhe pasoja ekonomike për operatorët e sektorit. Një interes i ligjshëm publik mund të bashkëjetojë me interesat individual të anëtarëve, kur akti i kundërshtuar rregullon në mënyrë të përgjithshme kushtet e funksionimit të një sektori me rëndësi të posaçme për ekonominë, sigurinë energjetike dhe zhvillimin e burimeve të rinovueshme.

20/2 Në rastin konkret, interesi i mbrojtur nuk konsiston vetëm në shmangien e një detyrimi financiar për një ose disa subjekte të veçanta. Ai lidhet me ligjshmërinë, barazinë, transparencën dhe qëndrueshmërinë e regjimit rregullator të zbatueshëm ndaj një kategorie të gjerë operatorësh. Sipas të dhënave të paraqitura në gjykim, shoqata përfaqëson një numër të konsiderueshëm subjektësh që mbulojnë një pjesë të rëndësishme të prodhimit të energjisë elektrike në vend. Për rrjedhojë, mënyra e tarifimit të tyre ndikon jo vetëm mbi pozitat pasurore të anëtarëve, por edhe mbi kushtet e konkurrencës, stabilitetin e investimeve dhe funksionimin e sektorit. Ky dimension i përgjithshëm dhe sektorial e dallon interesin e ligjshëm publik nga shuma e interesave subjektive të operatorëve të veçantë. Parë legjitimitimi i AREA-s, lidhur ngushtë dhe me faktin se sektori i prodhimit të energjisë elektrike është, me ligj, sektor strategjik në zhvillimin ekonomik të vendit.

20/3 Edhe objekti dhe efekti i padisë konfirmojnë këtë përfundim. Shoqata nuk kërkon anulimin e një fature të caktuar, përcaktimin e detyrimit të një operatori të veçantë ose shpërblimin e një dëmi individual, por shfuqizimin e pjesshëm të një norme të përgjithshme dhe abstrakte. Vendimi mbi këtë kërkim nuk kufizohet tek anëtarët konkretë të shoqatës, por preket të gjithë kategorinë e subjekteve të cilave iu drejtohet norma. Për këtë arsye, interesi i mbrojtur ka karakter përtej anëtarëve dhe publik, edhe pse mbrojtja e tij mund të sjellë njëkohësisht pasoja të favorshme për anëtarët e shoqatës. Fakti që detyrimi financiar konkretizohet nëpërmjet akteve individuale të faturimit nuk e përjashton legjitimitimin e shoqatës për të

⁸ Pala, kundër të cilës është bërë rekurs, mund të kundërshtojë pretendimet e ngritura në rekurs, brenda 15 ditëve nga komunikimi i rekursit. Kundërrekursi duhet të plotësojë kushtet formale të rekursit, parashikuar në nenin 57 të këtij ligji. Mosparaqitja e kundërrekursit
Faqe | 18188

brenda afatit të parashikuar në pikën 1 të këtij neni sjell humbjen e së drejtës për të paraqitur pretendimet në një fazë të mëvonshme në Gjykatën e Lartë.

kundërshtuar burimin normativ të këtyre detyrimeve. Aktet e faturimit dëshmojnë se norma nuk ka mbetur hipotetike, por ka prodhuar ndikim real mbi sektorin e përfaqësuar. Në këto kushte, ekziston lidhja e mjaftueshme ndërmjet aktit normativ, interesit të ligjshëm publik dhe qëllimeve statutores të AREA-s, për rrjedhojë, pala paditëse legjitimohet aktivisht sipas nenit 15, shkronja “d”, të ligjit nr. 49/2012.

19. Kolegji vlerëson se ligji nr. 49/2012, “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, i ndryshuar përcakton në nenin 58, për cilat shkaqe mund të paraqitet rekurs në Gjykatë të Lartë. Shkaqet e ngritura në rekurs kryesisht drejtohen në kundërshtimin e vendimit gjyqësor, pasi nuk është zbatuar drejt ligji, duke u konstatuar si i paligjshëm akti normativ, VKM-ja nr. 993/2020 prej organit publik Këshilli i Ministrave, për sa i përket diskriminimit që shkakton ndërmjet subjekteve koncesionare dhe jokoncesionare në prodhimin e energjisë nëpërmjet tarifimit të dyfishtë (përdorimi i dy tarifave për të njëjtën të mirë publike – përdorimi i ujërave) për këto të fundit, në cenim të proporcionalitetit, informimit, transparencës dhe dhënies ndihmë, si parime të procedurave administrative, sa i përket përdorimit të burimeve ujore në prodhimin e energjisë. Kolegji vlerëson se rekursi përmban shkaqe nga ato të parashikuara në nenin 58, të ligjit nr. 49/2012, “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”. Kjo dispozitë ligjore (pas datës 5.5.2017) parashikon, ndër të tjera, se: *“Vendimet e shpallura nga Gjykata Administrative e Apelit në rastet që parashikohen në këtë ligj, mund të ankimohen me rekurs në Gjykatën e Lartë: a) për zbatim të gabuar të ligjit material ose procedural, të një rëndësie themelore për njësimin, sigurinë dhe/ose zhvillimin e praktikës gjyqësore; b) kur vendimi i ankimmuar është i ndryshëm nga praktika e Kolegjit Administrativ ose e Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë; c) ka shkelje të rënda të normave procedurale, me pasojë pavlefshmërinë e vendimit ose të procedurës së gjykimit.”*

20. Në juridiksionin rishikues të Gjykatës së Lartë përfshihen vetëm rastet e përcaktuara në nenin 58, të ligjit nr. 49/2012. Kolegji vëren se, gjykata, në gjykimin administrativ, siguron nëpërmjet një procesi të rregullt gjyqësor dhe brenda afateve të shpejta e të arsyeshme, mbrojtjen juridike të të drejtave, lirive dhe interesave kushtetues dhe ligjorë të subjekteve, që mund të cenohen si pasojë e

ushtrimit ose jo të funksioneve publike nga ana e organeve të administratës publike. Gjykata administrative zbaton parimin e mbrojtjes së interesit publik dhe të të drejtave e interesave të ligjshëm të personave privatë. Organi i administratës publike, si rregull, ka detyrimin të provojë bazueshmërinë në ligj dhe në fakt të veprimeve të kryera prej tij (neni 3, i ligjit me nr. 49/2012, i ndryshuar, mbi parimet themelore të gjykimit administrativ).

21. Kolegji, pa i hyrë analizës së provave, nga shqyrtimi i akteve të dosjes gjyqësore dhe pretendimeve të parashtruara në rekurs, duhet të evidentojë nëse nga gjykatat e faktit janë lejuar ose jo shkelje të normave procedurale dhe nëse ligji material është respektuar drejtë ose jo. Në varësi të zgjidhjes së këtyre çështjeve nga gjykatat e faktit, Gjykata e Lartë, në realizim të funksionit të saj rishikues, shprehet për bazueshmërinë ose jo në ligj të vendimeve të gjykatave të faktit. Gjithashtu, në ushtrimin e funksionit të saj si gjykatë ligji, Gjykata e Lartë ka kompetencë të vendosë për themelin e çështjes vetëm nëse mosmarrëveshja mund të zgjidhet në bazë të të njëjtave fakte dhe prova të vlerësuara nga gjyqtari i faktit dhe që përbëjnë bazën e vendimit në të cilin është bërë një interpretim i gabuar i ligjit. Kontrolli i saj duhet të fokusohet vetëm në drejtim të ligjshmërisë dhe bazueshmërisë së vendimeve të ankimmuara, pra mbi mënyrën e zbatimit të ligjit nga gjykatat më të ulëta.

22. Për sa i përket çështjes në gjykim, në vlerësim të natyrës juridike të mosmarrëveshjes, shkakut të lindjes së saj, akteve që ndodhen në dosjen gjyqësore e të administruara gjatë gjykimit, objektit dhe shkakut ligjor të padisë, pretendimeve e prapësimeve të palëve, të vendimit të gjykatës së apelit, shkaqeve të rekursit, Kolegji, mbështetur mbi të njëjtat fakte dhe prova të vlerësuara nga GJAA-ja, vlerëson se në rastin objekt gjykimi është bërë një interpretim i gabuar i ligjit, nuk është bërë një veshje e duhur ligjore (cilësim i saktë) rrethanave të faktit dhe për rrjedhojë çështja nuk është zgjidhur në përputhje me dispozitat procedurale dhe materiale në zbatim. Kolegji, në ushtrim të kompetencës funksionale të përcaktuar nenit 63, shkronja “dh”, të ligjit nr. 49/2012, vlerëson se vendimi duhet të ndryshohet dhe padia të pranohet, duke shfuqizuar pjesërisht aktin nënligjor normativ, sipas pretendimit të ngritur prej AREA-s.

23. Kolegji, për sa i përket bazueshmërisë së pretendimit të AREA-s, mban në konsideratë kufijtë e shqyrtimit të mosmarrëveshjes administrative të përcaktuara në nenin 37, pg. 4,⁹ të ligjit nr. 49/2012, i ndryshuar, lidhur dhe me pg. 3 të tij, ku specifikisht me faktet e çështjes kërkon përgjigje për tri çështje të ndërlidhura: *i. shtrirjen e kontrollit të ligjshmërisë mbi aktin nënligjor normativ; ii. ekzistencën e një arsyje objektive për trajtimin e ndryshëm të operatorëve koncesionarë dhe jokoncesionarë; dhe iii. respektimin e kritereve ligjore dhe të proporcionalitetit në përcaktimin e tarifës prej 2.3%.* Konkretisht, çështja nuk kufizohet në verifikimin formal nëse VKM-ja nr. 993/2020 është nxjerrë nga organi kompetent dhe në bazë të ligjit nr. 111/2012. Kontrolli gjyqësor duhet të shtrihet mbi ligjshmërinë materiale të rregullimit, duke vlerësuar nëse përmbajtja e tij respekton tërësinë e rendit juridik, parimin e barazisë, kufijtë e diskrecionit, proporcionalitetin dhe sigurinë juridike.

24. Kolegji vëren se rezerva ligjore i jep autorizimin Këshillit të Ministrave të nxjerrë aktet nënligjore dhe në aktin nënligjor normativ, VKM nr. 993/2020, është ushtruar për menaxhimin e burimeve natyrore të ujërave kurative, minerale, termominerale dhe gjeotermale (neni 48), për përcaktimin e kritereve dhe tarifave për aktivitetet e autorizuara të shkarkimit të ujërave që u nënshtrohen pagesave administrative (neni 82) dhe për përcaktimin e tarifave për përdorimin e ujit¹⁰ (neni 92, pika 1 dhe pika 2). Tarifat e përdorimit të ujit, që duhet të paguajnë prodhuesit e energjisë deri në 2 MVV dhe që nuk janë shoqëri koncesionare, përbëjnë bazën e pretendimit në këtë gjykim.

25. Kolegji vëren se nëse ligji (neni 92, pg. 3) përcakton shprehimisht se kush subjekt përjashtohet prej pagimit të tarifave të përdorimit të ujit. Ndërsa në VKM-në nr. 993/2020 është bërë edhe një dallim në subjekte, prodhues të energjisë që përdorin burimet ujore dhe që janë shoqëri

koncesionare, të cilat e kanë zero këtë tarifë. Këto subjekte, duke e pasur zero këtë tarifë nuk paguajnë, për rrjedhojë ka efekt si përjashtimi nga pagesa në mënyrë të shprehur dhe trajtohen në mënyrë të barabartë me subjektet, që ligji përcakton që përjashtohen nga pagimi i tarifave të përdorimit të ujit. Pikërisht, ky dallim në VKM-në nr. 993/2020 kundërshtohet në këtë gjykim, pasi pretendohet se diskriminon prodhuesit e energjisë deri në 2 MVV, që nuk janë shoqëri koncesionare, pasi dhe këta si subjektet që kanë tarifën zero paguajnë *tarifën royalty*, në të njëjtën masë, në bazë të ligjit nr. 43/2015 dhe se ky dallim nuk është proporcional dhe nuk synon qëllimin e ligjit.

26. Kolegji vëren se, nga analiza e vendimit të GJAA-së rezulton se, ka përqendruar arsyetimin kryesisht në faktin se VKM-ja nr. 993/2020 është nxjerrë në bazë dhe për zbatim të ligjit nr. 111/2012, “Për menaxhimin e integruar të burimeve ujore”, duke konkluduar se për rrjedhojë nuk mund të jetë në kundërshtim me ligjin nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”. Kjo qasje, megjithëse duket e bazuar në planin formal të hierarkisë dhe specialitetit të akteve, rezulton e pamjaftueshme në planin material, pasi shmang analizën e efektit konkret të aktit normativ në raport me subjektet që ai prek. Kolegji vëren se çështja thelbësore nuk është nëse akti ka një bazë ligjore apo i referohet një ligji në miratimin e tij nga Këshilli i Ministrave, por nëse përmbajtja e tij krijon një trajtim të diferencuar, të pajustificuar ndërmjet subjekteve që ndodhen në kushte të krahasueshme. Nga rrethanat e çështjes rezulton e provuar se prodhuesit e energjisë elektrike që nuk janë objekt koncesioni, por që operojnë mbi bazën e VKM-së nr. 822/2015, paguajnë një tarifë prej 2% të prodhimit vjetor në formën e “*royalty*”, ndërsa me hyrjen në fuqi të VKM-së nr. 993/2020, ngarkohen edhe me një tarifë shtesë prej 2.3% për përdorimin e burimit ujor. Në të njëjtën kohë,

⁹ Në rastin e aktit nënligjor normativ, gjykata shqyrton ligjshmërinë e aktit që kundërshtohet, duke vlerësuar të tre kriteret, pra shqyrton nëse: a) zgjedhja nga organi publik është bërë në përputhje me objektivin dhe qëllimin e ligjit; b) zgjedhja nga organi publik është bërë vetëm për të arritur qëllimin e ligjit; c) zgjedhja nga organi publik është në raport të drejtë me nevojën që e ka diktuar atë.

¹⁰ Këshilli i Ministrave miraton tarifat që paguben për përdorimin e ujit, duke pasur parasysh këto faktorë: a) llojin e ujit që kërkohet për përdorim; b) qëllimin e përdorimit të ujit; c) stinën e vitit, gjatë së cilës përdoret uji; d) sasinë e ujit që do të merret; e) zërat e shpenzimeve të planifikimit, ndërtimit, shfrytëzimit, mirëmbajtjes e amortizimit të

objekteve ujore dhe të ardhurat e parashikuara për përdoruesin e ujit nga përdorimi i këtij objekti ujor; dh) përshtatshmërinë e impianteve për trajtimin dhe largimin e ujit pas përdorimit, në kuptimin e ndikimit mbi shëndetin e njerëzve, cilësinë e ujit dhe mjedisin. 2. Tarifat e përdorimit të ujërave ndërkuftare përcaktohen me vendim të Këshillit të Ministrave. 3. Përjashtohen nga pagimi i tarifave të ujit forcat zjarrefikëse, qofshin këto subjekte publike apo private, të cilat përdorin ujin për rastet e shuarjes së zjarrit.

koncesionarët, të cilët, gjithashtu, paguajnë një tarifë prej rreth 2% në favor të shtetit, përjashtohen nga tarifa e dytë për përdorimin e ujit. Kjo situatë përbën një dallim të qartë në trajtim ndërmjet dy kategorive të subjekteve që, në thelb, ushtrojnë të njëjtën veprimtari ekonomike dhe përdorin të njëjtin burim publik, pra burimin ujor për prodhimin e energjisë.

27. Kolegji thekson se një akt nënligjor normativ nuk kontrollohet vetëm në raport me ligjin që përmban autorizimin e drejtpërdrejtë për nxjerrjen e tij. Në kuptim të nenit 118 të Kushtetutës, ai duhet të jetë në përputhje me të gjithë rendin juridik të nivelit më të lartë. Për rrjedhojë, ligji nr. 111/2012 dhe ligji nr. 43/2015, duhet të interpretohen në mënyrë të harmonizuar, në mënyrë që ushtrimi i kompetencës për caktimin e tarifave sipas ligjit të parë të mos cenohet kërkesat e transparencës, jodiskriminimit dhe funksionimit të sektorit të energjisë, të garantuara nga ligji i dytë.

28. Në këto kushte, aktivizohet parimi i barazisë dhe ndalimit të diskriminimit, i cili kërkon që çdo trajtim i ndryshëm të jetë i justifikuar në mënyrë objektive dhe të arsyeshme. Barra për të provuar ekzistencën e këtij justifikimi nuk i takon palës paditëse, e cila mjafton të evidentojë ekzistencën e dallimit në trajtim, duke mbartur barrën e pretendimit, por i kalon palës së paditur, pra shtetit nëpërmjet organit publik, që ka nxjerrë aktin normativ. Pikërisht në këtë drejtim, Kolegji evidenton një mangësi thelbësore në arsyetimin e vendimit të GjAA-së, e cila nuk ka kërkuar dhe nuk ka analizuar nëse pala e paditur ka përmbushur barrën e saj të provës për të justifikuar këtë dallim në trajtim ndërmjet subjekteve prodhuese të energjisë me burime të rinovueshme, vetëm në varësi të kriterit të të qenurit apo jo koncesionarë. Nga të dhënat e çështjes nuk rezulton që shteti (Këshilli i Ministrave) të ketë paraqitur një analizë konkrete që të shpjegojë pse koncesionarët dhe jokoncesionarët duhet të trajtohen ndryshe për sa i përket tarifimit të përdorimit të ujit, ndonëse të dyja kategoritë përdorin të njëjtin burim publik dhe paguajnë një tarifë në favor të shtetit për ushtrimin e kësaj veprimtarie. Gjykata e apelit është mjaftuar me një dallim formal midis natyrës së *tarifës royalty* dhe tarifës për përdorimin e ujit, pa analizuar nëse këto dy tarifa, në funksion dhe efekt ekonomik, përfaqësojnë në thelb të njëjtin kundërshtpërbim për përdorimin e burimit ujor, pavarësisht bazës juridike nga e cila parashikohen. Në vështrimin analitik të

Kolegjit, kjo mungesë e analizës funksionale e bën arsyetimin e gjykatës së apelit të paplotë dhe të pambështetur në standardin e kërkuar të kontrollit gjyqësor.

29. Për zbatimin e testit të barazisë nuk kërkohet që tarifa koncesionare dhe pagesa "*royalty*" të jenë juridikisht identike. Mjafton që kategoritë e operatorëve të jenë në situata të krahasueshme për elementet relevante të çështjes: të dyja përdorin të njëjtin burim publik, për të njëjtin qëllim ekonomik, ushtrojnë veprimtari hidroenergjetike dhe paguajnë në favor të shtetit një detyrim të lidhur me prodhimin. Dallimet në bazën juridike ose në emërtimin e pagesave mund të justifikojnë trajtim të ndryshëm vetëm nëse organi publik provon se ato lidhen me përfitime, kosto ose pasoja funksionalisht të dallueshme. Në këtë gjykim organi publik ka dështuar të provojë këtë situatë.

30. Më tej, Kolegji konstaton një element thelbësor të munguar në vendimin e GjAA-së, që është analiza e proporcionalitetit të ndërhyrjes. Edhe nëse pranohet se shteti ndjek një qëllim legjitim nëpërmjet vendosjes së tarifave për përdorimin e burimeve ujore, ai është i detyruar të provojë se masa konkrete është e përshtatshme, e nevojshme dhe e balancuar në raport me qëllimin e synuar. Në rastin konkret, nuk rezulton që pala e paditur të ketë paraqitur ndonjë analizë mbi nevojën për vendosjen e një tarife shtesë prej 2.3% pikërisht për këtë kategori subjektësh, sikurse as mbi ndikimin ekonomik të kësaj mase në veprimtarinë e tyre dhe në kthimin e investimeve të realizuara. Gjykata e apelit, duke mos realizuar një arsyetim të tillë dhe duke mos zhvilluar vetë një analizë të proporcionalitetit, nuk ka verifikuar nëse ndërhyrja e shtetit tejkalon kufijtë e diskrecionit të tij rregullator. Kjo mangësi çmohet veçanërisht e rëndësishme, duke pasur parasysh se bëhet fjalë për një sektor që kërkon investime të konsiderueshme dhe afatgjata, ku stabiliteti i kushteve ekonomike dhe rregullatore përbën një element thelbësor për garantimin e sigurisë juridike dhe të pritshmërive legjitime të subjekteve.

31. Në këtë kuadër, pretendimi i rekursuesit për cenimin e sigurisë juridike dhe të pritshmërive legjitime merr një peshë të veçantë. Sikurse pretendohet, prodhuesit e energjisë kanë lidhur kontrata afatgjata, mbi bazën e të cilave kanë strukturuar planet e tyre të biznesit dhe kanë marrë përsipër investime të konsiderueshme. Vendosja e

një tarifë shtesë, e cila nuk ishte parashikuar në momentin e lidhjes së kontratës dhe që ndryshon ndjeshëm balancën ekonomike të marrëdhënies, pa një analizë të qartë dhe pa një justifikim të arsyeshëm, përbën një ndërhyrje që mund të konsiderohet disproporcionale dhe në kundërshtim me parimin e shtetit të së drejtës, e për të cilën gjykatat kanë detyrimin e arsyetimit të plotë e shterues sa i përket kritereve që e bëjnë një akt nënligjor proporcional ndërmjet qëllimit që kërkohet të arrihet dhe kufizimit që parashikon.

32. Kolegji vlerëson se kontrolli i proporcionalitetit kërkon të verifikohet, në mënyrë të njëpasnjëshme, nëse masa ndjek një qëllim të ligjshëm, nëse është e përshtatshme për arritjen e tij, nëse është e nevojshme në mungesë të një mjeti më pak kufizues dhe nëse ruan një ekuilibër të drejtë ndërmjet interesit publik dhe barrës së vendosur mbi operatorët. Thirrja e përgjithshme në mbrojtje dhe administrim racional të burimeve ujore nuk mjafton; organi publik duhet të tregojë lidhjen konkrete ndërmjet qëllimit të ligjit, kategorisë së tarifuar dhe masës së zgjedhur.

33. Në këtë drejtim, neni 92, i ligjit nr. 111/2012, nuk i njeh Këshillit të Ministrave një kompetencë të pakufizuar, por përcakton faktorë konkretë që duhet të udhëheqin caktimin e tarifës, ndër të cilët lloji, qëllimi dhe sasia e ujit, kostot e planifikimit e administrimit të objekteve ujore dhe të ardhurat e parashikuara për përdoruesin. Nga aktet e administruara nuk rezulton një metodologji e identifikueshme që të shpjegojë se si këta faktorë kanë çuar pikërisht në masën 2.3% dhe pse kjo masë zbatohet në mënyrë kumulative vetëm ndaj operatorëve jokoncesionarë. Marrja në konsideratë e çmimit të shitur të energjisë mund të lidhet me të ardhurat e përdoruesit, por nuk zëvendëson analizën e faktorëve të tjerë dhe as justifikimin e diferencimit.

34. Kolegji vlerëson se shteti duhet të ruajë koherencën gjatë ushtrimit të kompetencave të tij normative. Organet publike nuk mund të krijojnë, me akte të ndryshme, pasoja të papajtueshme ose trajtime të ndryshme për situata të krahasueshme, pa një arsye objektive dhe të arsyeshme. Në rastin konkret, vetë pika 3, e VKM-së nr. 993/2020, i njeh pagesës së tarifës koncesionare efektin e përjashtimit nga tarifa e ujit. Për rrjedhojë, Këshilli i Ministrave duhet të shpjegonte pse pagesa “royalty”, e cila paraqet karakteristika ekonomike dhe funksionale të krahasueshme, nuk merret në konsideratë për

operatorët që ushtrojnë veprimtarinë sipas VKM-së nr. 822/2015.

35. Argumenti i palës së paditur se kemi të bëjmë me dy tarifa të ndryshme, të mbështetura në dy ligje të ndryshme, nuk është në vetvete i mjaftueshëm. Nëse tarifa koncesionare do të ishte krejtësisht e shkëputur nga përdorimi i burimit ujor, pagimi i saj nuk do të mund të shërbente si shkak për vendosjen e tarifës së ujit në masën zero. Kjo nuk do të thotë se tarifa koncesionare dhe “royalty” janë domosdoshmërisht identike, por tregon se dallimi i bërë nga gjykata e apelit vetëm mbi bazën e emërimit dhe burimit formal të tyre nuk e zgjidh çështjen. Kërkohej një analizë funksionale e pagesave dhe një shpjegim i posaçëm përse vetëm njëra prej tyre prodhon efekt përjashtues.

36. Pagesa e dy detyrimeve publike të ndryshme nuk është, si e tillë, e ndaluar. Megjithatë, kur ato rëndojnë në mënyrë kumulative mbi të njëjtën veprimtari dhe mbi përdorimin e të njëjtut burim publik, organi duhet të provojë se secila pagesë lidhet me një shërbim, të drejtë, kosto ose përfitim të dallueshëm dhe se barra e përgjithshme mbetet proporcionale. Në rastin konkret, nuk është identifikuar një përfitim i ri ose një kosto e veçantë që të justifikojë, krahas pagesës “royalty” prej së paku 2%, edhe tarifën 2.3%. Mungesa e këtij shpjegimi e bën barrën kumulative të pajustificuar.

37. Ky përfundim përforcohet edhe nga parimi i sigurisë juridike. Ky parim nuk e pengon shtetin të ndryshojë për të ardhmen kuadrin rregullator dhe as u garanton operatorëve pandryshueshmërinë e çdo detyrimi financiar. Por, kur ndërhyrja prek marrëdhënie afatgjata, investime të konsiderueshme dhe një veprimtari të ushtruar mbi bazën e një regjimi të mëparshëm të qëndrueshëm, ndryshimi duhet të jetë i parashikueshëm, i arsyetuar dhe i mbështetur në një vlerësim të ndikimit; sipas rastit, ai duhet të shoqërohet edhe me masa tranzitore. Mungesa e këtyre elementeve përforcon përfundimin se barra e re nuk është justifikuar dhe e balancuar në mënyrë proporcionale.

38. Ndërkaq, Kolegji çmon të sjellë në analizë edhe mungesën e arsyetimit të plotë nga ana e GJAA-së, në lidhje me pretendimet sipas të cilave rezulton se subjektet nuk kanë pasur dijeni dhe nuk janë konsultuar përpara miratimit të aktit, ndërkohë që barra që u vendos është e konsiderueshme, mbi dyfishin e tarifës në fjalë. Edhe pse gjykata e apelit ka tentuar ta argumentojë këtë element, duke e

lidhur me natyrën e aktit normativ, Kolegji thekson se mungesa e transparencës dhe e arsytimit për masa që ndikojnë drejtpërdrejt në një sektor ekonomik përbën një tregues të mungesës së proporcionalitetit dhe të ligjshmërisë materiale. Kolegji sqaron se paligjshmëria e pjesës së kundërshtuar nuk mbështetet vetëm në mungesën e konsultimit. Rëndësia e këtij elementi qëndron në faktin se nga procedura dhe dokumentacioni i nxjerrjes së aktit nuk rezulton një bazë analitike e identifikueshme për nevojën, masën dhe diferencimin e tarifës. Në këtë kuptim, mungesa e transparencës procedurale shërben si tregues i mungesës së arsytimit material që duhej të shoqëronte ushtrimin e diskrecionit.

39. Gjithashtu, konstatohet se vendimi i gjykatës së apelit paraqet mangësi, lidhur edhe me mënyrën se si është trajtuar çështja e efektit prapaveprues të aktit. Edhe pse gjykata e apelit ka konsideruar këtë si çështje të zbatimit konkret të aktit dhe jo të ligjshmërisë së tij, në një vlerësim më të thelluar rezulton se mungesa e një qëndrimi të qartë mbi kufijtë kohorë të zbatimit të aktit krijon pasiguri juridike dhe hap rrugë për interpretim të gabuar nga organet administrative. Në këtë drejtim, Kolegji thekson nevojën që aktet normative të interpretohen dhe të zbatohen në përputhje me parimin e mosretroaktivitetit, përveç rasteve të parashikuara shprehimisht nga ligji. Vetë VKM-ja nr. 993/2020 nuk përmban një dispozitë që i jep tarifës fuqi prapavepruese dhe parashikon hyrjen në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare. Për këtë arsye, retroaktiviteti nuk përbën shkakun e drejtpërdrejtë të shfuqizimit të normës. Çdo faturim për periudha të mëparshme lidhet me ligjshmërinë e akteve individuale të zbatimit, megjithatë, norma nuk mund të interpretohet se autorizon vendosjen e detyrimeve përpara hyrjes së saj në fuqi.

40. Në përmbledhje, Gjykata Administrative e Apelit e ka kufizuar kontrollin në ekzistencën e bazës formale të aktit dhe në dallimin nominal ndërmjet dy pagesave, pa shqyrtuar në mënyrë të plotë përputhshmërinë e normës me tërësinë e rendit juridik, krahasueshmërinë e kategorive, metodologjinë e tarifës, proporcionalitetin e barrës dhe sigurinë juridike. Mungesa e një justifikimi objektiv për trajtimin e ndryshëm dhe e një analize të dokumentuar, me bazë kriteret e vendosura në nenin 92, të ligjit nr.111/2012, çon në përfundimin

se pjesa e kundërshtuar e VKM-së nr. 993/2020 është e paligjshme.

41. Në këto rrethana, duke marrë në konsideratë shkaqet e rekursit në një analizë të bashkërenduar, Kolegji arrin në përfundimin se vendimi i GJAA-së është dhënë në zbatim të gabuar të ligjit material dhe në mungesë të një analize të plotë mbi elementet thelbësore të çështjes. Për rrjedhojë, duhet të shfuqizohet pjesërisht akti normativ në pjesën që vendos tarifën 2.3% për shoqëritë private, si një rregullim që krijon trajtim të diferencuar të pajustificuar dhe nuk kalon testin e proporcionalitetit.

42. Paligjshmëria e konstatuar lidhet vetëm me parashikimin e tabelës nr. 1, pika 6, për tarifimin e shoqërive private me 2.3% të çmimit të shitur për çdo kw/orë të prodhuar. Ky rregullim është i pavarur nga pjesa tjetër e VKM-së nr. 993/2020. Shfuqizimi i tij nuk mbron kompetencën e Këshillit të Ministrave për ta rregulluar përsëri tarifën, por kërkon që një rregullim i ri të mbështetet në një metodologji të dokumentuar, të respektojë kriteret e nenit 92, të ligjit nr. 111/2012, në tërësi dhe të garantojë trajtim objektiv, proporcional dhe jodiskriminues.

43. Kolegji e çmon të nevojshme të nënvizojë në këtë gjykim se vendimi i Gjykatës së Lartë do të prodhojë efekte vetëm për të ardhmen. Shfuqizimi i aktit normativ, në përputhje me parimet e përgjithshme të së drejtës dhe sigurisë juridike, nuk do të ndikojë mbi marrëdhëniet juridike të krijuara dhe të përfunduara në të kaluarën në zbatim të këtij akti, përfshirë tarifimet e kryera më parë. Tjetër rregullim kanë rastet e padive kundër akteve individuale të nxjerra për zbatim të këtij akti normativ, kur gjykata administrative e shkallës së parë zbaton gjykimin incidental (neni 38 i ligjit nr. 49/2012). Në këtë mënyrë, garantohej një ekuilibër midis nevojës për të korrigjuar një ndërhyrje të paligjshme të shtetit dhe detyrimit për të ruajtur stabilitetin e marrëdhënieve juridike të konsumuara, veçanërisht në mjedisin fiskal që ndikon buxhetin e shtetit.

44. Efekti i shfuqizimit të rregullimit normativ, në të ardhmen, pra pas shpalljes së vendimit të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, nuk duhet kuptuar si konfirmim i ligjshmërisë së çdo akti individual të nxjerrë më parë në kohë, në zbatim të rregullimit normativ dhe as si paragjykim i mosmarrëveshjeve të tjera. Marrëdhëniet juridike të

përfunduara dhe vendimet e formës së prerë ruhen sipas parimit të sigurisë juridike, ndërsa aktet individuale që nuk kanë marrë formë përfundimtare, si dhe pretendimet e AREA-s për zbatim prapaveprues, mund t'i nënshtrohen kontrollit gjyqësor sipas objektit, afateve dhe rregullave procedurale përkatëse, për secilin rast individual.

45. Për sa më sipër, Kolegji vlerëson se mbi rrethana dhe fakte të konstatuara dhe të vlerësuara prej GJAA-së (gjykata e faktit), në zbatim të nenit 37, pg. 4 dhe pg. 3, të ligjit nr. 49/2012 dhe dispozitave ligjore që rregullojnë mosmarrëveshjen administrative për nga pikëpamja materiale, nuk rezulton asnjë pengesë që të ushtrohet kompetenca funksionale e Gjykatës së Lartë, e shprehur në germën “dh”, të nenit 63, të ligjit nr. 49/2012, i ndryshuar, për të zgjidhur çështjen në themel, pasi përfundimi diktohet vetëm mbi zbatimin e ligjit, mbështetur brenda shkaqeve të ngritura në rekurs. Përderisa zbatimi i ligjit procedural apo material, për rastin në shqyrtim, nuk diktohet nga nevoja për rivlerësimin e fakteve apo provave, Kolegji vlerëson se, vendimi i Gjykatës Administrative të Apelit duhet ndryshuar dhe çështja duhet të zgjidhet përfundimisht nga ky Kolegj në themelin e saj, duke u pranuar padia.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, mbështetur në nenin 1(2), në lidhje me nenin 58 dhe në nenin 63(1), shkronja “dh”, të ligjit nr. 49/2012, datë 3.5.2012, “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative” (i ndryshuar),

VENDOSI:

1. Ndryshimin e vendimit nr. 40, datë 3.5.2024, të Gjykatës Administrative të Apelit dhe pranimin e padisë.

2. Shfuqizimin pjesërisht të vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 993, datë 9.12.2020, “Për miratimin e tarifave për përdorimin e ujit, të ujërave ndërkufitare, pagesave administrative të shkarkimit të ujërave dhe ripërdorimit të tyre”, vetëm sa i përket tabelës nr. 1, pikës 6, në lidhje me përdorimin e burimit ujor sipërfaqësor për prodhim hidroenergjetik kur përdoruesi është shoqëri private.

3. Ky vendim publikohet i plotë në Fletoren Zyrtare.

Tiranë, më 28.4.2025

Kryesues: Sokol Sadushi

Anëtarë: Arbena Ahmeti, Sokol Ngresi

Anëtarë (kundër): Enkelejda Metaliaj (Softa), Asim Vokshi

MENDIM PAKICE

(i gjyqtarëve Asim Vokshi dhe Enkelejda Metaliaj (Softa))

1. Në çështjen administrative me nr. 30007-00424-00-2024 regj. them., që u përket:

PADITËSE: Shoqata “Albanian Renewable Energy Association” (AREA)

I PADITUR: Këshilli i Ministrave i Republikës së Shqipërisë (KM)

PERSON I TRETË: Agjencia e Menaxhimit të Burimeve Ujore (AMBU)

OBJEKTI: Shfuqizimi pjesërisht i vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 993, datë 9.12.2020, “Për miratimin e tarifave për përdorimin e ujit, të ujërave ndërkufitare, pagesave administrative të shkarkimit të ujërave dhe ripërdorimit të tyre”, vetëm sa i përket tabelës nr. 1, pikës 6, “Përdorim burimi ujor sipërfaqësor për prodhim hidroenergjetik kur përdoruesi është shoqëri private, 2.3% e çmimit të shitur për çdo kw/orë të prodhuar”.

BAZA LIGJORE: Nenet 4, 18 dhe 117, të Kushtetutës së Shqipërisë; nenet 105, 107 dhe 109, të Kodit të Procedurave Administrative; neni 690, i Kodit Civil; neni 2, i ligjit nr. 9975, datë 28.7.2008, “Për taksat kombëtare”; neni 29, i ligjit nr. 125/2013, “Për koncesionet dhe partneritetin publik privat”; nenet 7, 10, 15, 17, 18 dhe 37, të ligjit nr. 49/2012, “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”; neni 49, i ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”; VKM-ja nr. 822, datë 7.10.2015, “Për miratimin e rregullave dhe procedurave të ndërtimit të kapaciteteve të reja prodhuese të energjisë elektrike, që nuk janë objekt koncesioni”.

2. Në përfundim të shqyrtimit të çështjes në seancë publike, shumica, me vendimin e datës 28.4.2025, vendosi:

“1. Ndryshimin e vendimit nr. 40, datë 3.5.2024, të Gjykatës Administrative të Apelit dhe pranimin e padisë.

2. *Shfuqizimin pjesërisht të vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 993, datë 9.12.2020, "Për miratimin e tarifave për përdorimin e ujit, të ujërave ndërkuftare, pagesave administrative të shkarkimit të ujërave dhe ripërdorimit të tyre", vetëm sa i përket tabelës nr. 1, pikës 6, në lidhje me përdorimin e burimit ujor sipërfaqësor për prodhim hidroenergetik kur përdoruesi është shoqëri private.*

3. *Ky vendim publikohet i plotë në Fletoren Zyrtare."*

3. Duke qenë kundër vendimmarrjes së mësipërme të shumicës së trupit gjykues, çmojmë të parashtrijmë përmbledhtazi, në vijim, arsyet në të cilat mbështesim mendimin tonë të mbetur në pakicë. Arsyet tona ndahen në dy grupe kryesore: 1. procedurale; dhe 2. materiale.

4. Sa i përket aspekteve procedurale, mendojmë se në rastin konkret objekt gjykimi, pala paditëse nuk legjitimohet (*locus standi*) të paraqiste për gjykim padinë. Legjitimimi për të ngritur padi është kusht paraprak i saj, i cili shihet edhe kryesisht nga gjykata, ndaj përfundimi i shumicës se mosparaqitja rekurs nga pala e paditur ndaj vendimit të GjAA-së që rrëzonte padinë në themel, ka passjellë dekadencën e këtij prapësimi, nuk qëndron. Plotësimi i parakushteve të nenit 15, të ligjit nr. 49/2012, është çështje paraprake që shihet edhe kryesisht nga gjykata, pa pasur nevojë pala ta ngrejë shprehimisht bazuar në nenin 59, të ligjit nr. 49/2012. Në vijim, konstatohet se pala paditëse në këtë gjykim nuk synon të mbrojë një interes publik, por interesin privat me natyrë ekonomike të anëtarëve të saj, që pretendohet se është cenuar nga tarifat e vendosura nga pala e paditur. Në rastin e kundërshtimit të akteve normative nënligjore, neni 15, i ligjit nr. 49/2012 (i ndryshuar), e ka përcaktuar qartë se në çfarë rasti legjitimohet (*ratione personae*) shoqata të paraqesë padi para Gjykatës Administrative të Apelit. Konkretisht neni 15, parashikon se: "Të drejtën e ngritjes së padisë e ka: [...] d) **shoqatë apo grup interesi që pretendon se është cenuar një interes i ligjshëm publik; i nga një akt normativ;**[...]". Paditësi, Gjykata Administrative e Apelit dhe shumica e këtij vendimi nuk ka argumentuar cili është interesi i ligjshëm publik (joprivat) që cenohet nga tarifat e vendosura prej të paditurit.

5. Në këtë rast, nuk pajtohemi me arsyetimin e shumicës se: "[...] Në rastin konkret, interesi i mbrojtur nuk konsiston vetëm në shmangien e një detyrimi financiar për një ose disa subjekte të veçanta. Ai lidhet me ligjshmërinë, barazinë, transparencën dhe qëndrueshmërinë e regjimit rregullator të zbatueshëm ndaj një kategorie të gjerë

operatorësh [...] mënyra e tarifimit të tyre ndikon jo vetëm mbi pozitën pasurore të anëtarëve, por edhe mbi kushtet e konkurrencës, stabilitetin e investimeve dhe funksionimin e sektorit. Ky dimension i përgjithshëm dhe sektorial e dallon interesin e ligjshëm publik nga shumica e interesave subjektive të operatorëve të veçantë. Parë legjitimimi i AREA-s lidhur ngushtë dhe me faktin se sektori i prodhimit të energjisë elektrike përbën, me ligj, për vendin sektor strategjik të zhvillimit ekonomik". Pala paditëse nuk ka argumentuar apo provuar me prova të ndodhura në dosje, se si lidhet tarifa e vendosur nga shteti me "dëmtimin" e sektorit strategjik të zhvillimit ekonomik, apo "konkurrencës", "stabilitetit të investimeve" dhe "funksionimit të sektorit". Këto koncepte nuk mjafton të afirmohen në abstrakt, pasi nuk janë çështje hipotetike, por konkrete, të cilat duhet të provohen se janë cenuar, që të mund të legjitimojnë paditësin në paraqitjen e padisë. Vetëm pretendimi se janë cenuar konceptet e mësipërme, nuk do të thotë se ato vërtetë janë cenuar, por gjykatat duhet të argumentojnë me prova ekzistencën e tyre, bazuar në barrën e provës që ka paditësi. Kjo pasi, paditësi ka barrën të provojë interesin e tij që lidhet vetëm me nevojën për mbrojtjen e një interesi të ligjshëm publik dhe jo vetëm të atij privat (ndonëse mund të konvergojnë të dy). Në çështjen objekt gjykimi paditësit kanë treguar vetëm se kanë ardhur në gjykatë për interesin e tyre kolektiv financiar-ekonomik (i cili nuk është interes i ligjshëm me karakter publik), dhe jo edhe për të mbrojtur një interes të përgjithshëm publik, i cili në çdo rast duhet jo vetëm të tregohet cili është por edhe të provohet ai. As shumica e Kolegjit Administrativ, përveç se as paditësi, nuk jep në këtë drejtim ndonjë argument të plotë apo bindës dhe konkret e të bazuar në provat e ndodhura në dosje. Natyrshëm mund të prezumohet, që ka qenë pala e paditur si institucion shtetëror, ajo që ka vepruar në mbrojtje të interesit publik për mbrojtjen e interesave financiarë të shtetit që lidhet me shfrytëzimin e burimeve ujore në zonat ku janë ndërtuar impiante hidrocentralesh. Duhet kuptuar se hidrocentralet ndërhyjnë në rrjedhën normale natyrore të përrenjve apo lumenjve dhe si të tilla, kanë ndikim në mjedis (sa dhe si është çështje fakti që i përket një gjykimi ku paditësi legjitimohet), të cilat i përballon kolektiviteti (kupto shtetin) dhe jo subjekti privat. Rrjedhimisht vendosja e një tarife për shfrytëzimin e burimeve ujore, e cila shkon edhe në funksion të rehabilitimit apo mbrojtjes së mjedisit

nuk është në dukje joproporcionale për autoritetet publike. Gjithsesi, në respektim të rolit kushtetues të Gjykatës së Lartë, e cila nuk mund t'i futet vlerësimit të ri të provave e as të marrë prova të tjera, nëse Kolegji mendonte se kishte cenim konkurrence apo cenohej stabiliteti i investimeve ose funksionimi i sektorit energjetik, duhej të prishte vendimin e GjAA-së dhe ta kthente çështjen për rigjykim në atë gjykatë, me qëllim që të hetohej e të merreshin prova në drejtim të legjitimitetit *ratione personae* të paditësit.

6. Duke qenë se gjatë gjykimit në apel është provuar se shoqata AREA ka ardhur në gjykatë në mënyrë primare për të mbrojtur interesin ekonomik të anëtarëve të saj dhe nuk ka artikuluar bindshëm se po vepron për mbrojtjen e ndonjë të mire publike dhe që përbën interes ligjor e kushtetues me natyrë publike (apo ndonjë interes tjetër të ligjshëm publik), atëherë rruga e vetme për mbrojtjen e të drejtave individuale të anëtarëve të saj, do ishte padia individuale në gjykatat kompetente administrative të shkallës së parë, ku të kundërshtoheshin aktet administrative individuale për mbledhjen e tarifës përkatëse. Në këtë gjykim, ku do synohej të mbrohej interesi privat, do të mund të vihej në diskutim në mënyrë incidentale konform nenit 38, të ligjit nr. 49/2012 (i ndryshuar) edhe paligjshmëria e pretenduar e aktit normativ nënligjor.

7. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, duke ndryshuar vendimin e gjykatës administrative të apelit e duke pranuar padinë e paditësve, nuk ka mbajtur parasysh edhe parashikimin e nenit 3(2), të ligjit nr. 49/2012, sipas të cilit: “*gjykata administrative zbaton parimin e mbrojtjes së interesit publik dhe të të drejtave e interesave të ligjshëm të personave privatë*”, krahas nenit 15(d)(i) të këtij ligji, pasi ka legjitimuar shoqatën si paditëse në një gjykim ku fokusi nuk është (kur në fakt duhej të ishte) interesi ligjor publik, por ekskluzivisht interesi financiar-ekonomik-privat i anëtarëve të shoqatës, që të mos paguajnë tarifën përkatëse. Nëpërmjet vendimmarrjes së vet, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë i ka garantuar mbrojtje interesave të pretenduar të ligjshëm të personave privatë, në një gjykim të jashtëzakonshëm, ku legjitimimi për të qenë paditës parashikohet shprehimisht nga neni 15(d)(i), i ligjit nr. 49/2012 dhe lidhet ekskluzivisht me mbrojtjen e interesit të ligjshëm PUBLIK.

8. Së dyti, sa i përket themelit të çështjes, shumica ka konstatuar se: “[...] në rastin objekt gjykimi është bërë një interpretim i gabuar i ligjit, nuk është bërë një veshje e

duhur ligjore (cilësim i saktë) rrethanave të faktit dhe për rrjedhojë çështja nuk është zgjidhur në përputhje me dispozitat procedurale dhe materiale në zbatim”, porse nuk ka dhënë versionin e duhur të “veshjes ligjore” të fakteve të çështjes. Roli Kushtetues i Gjykatës së Lartë kërkon që çështja të kthehej për rigjykim, në rast se kjo gjykatë do të konstatonte (siç ka konstatuar) se: “[...] Kolegji evidenton një mangësi thelbësore në arsyetimin e vendimit të GjAA-së, e cila nuk ka kërkuar dhe nuk ka analizuar nëse pala e paditur ka përmbushur barrën e saj të provës për të justifikuar këtë dallim në trajtim ndërmjet subjekteve prodhuese të energjisë me burime të rinovueshme, vetëm në varësi të kriterit të të qenurit apo jo koncesionarë.” Pra, edhe gjendet një e metë thelbësore në hetimit gjyqësor në GjAA, që kjo e fundit nuk ka respektuar rregullat e barrës së provës, madje as nuk ka kërkuar nga pala e paditur që ajo të paraqesë prova në drejtim të analizës së Kolegjit Administrativ të GJL-së, edhe vijohet me zgjidhjen e çështjes në gjendjen e një hetimi gjyqësor të paplotë. Në këtë rast, Kolegji duhej të mbante parasysh nenin 63(1)(dh), të ligjit nr. 49/2012, që parashikon se Kolegji mund të vendosë: “*dh) ndryshimin e vendimeve të Gjykatës Administrative të Apelit dhe të gjykatës administrative të shkallës së parë dhe zgjidhjen e çështjes në themel kur zbatimi i ligjit procedural apo material nuk diktohet nga nevoja për rivlerësimin e fakteve apo të provave të çështjes*”. Dukshëm në këtë rast, për shkak të të metave të hetimit gjyqësor të kryer nga GjAA-ja, të cilën e pranon edhe vetë shumica, ishte e pamundur zgjidhja në themel e çështjes dhe shpallja antiligjore e tarifës 2.3%, të caktuar sipas ligjit. Konform nenit 155 të Kushtetutës, një nga tagrat kushtetues të shtetit, i cili duhet të vlerësohet me shumë kujdes nga gjykatat e zakonshme, është e drejta e shtetit për të vendosur detyrime financiare kombëtare, në zbatim të pushtetit taksues shtetëror. Gjykatat mund të shfuqizojnë një akt normativ nënligjor vetëm kur provohet qartë se: a) zgjedhja nga organi publik në normat e aktit normativ nënligjor nuk është bërë në përputhje me objektivin dhe qëllimin e ligjit; b) zgjedhja nga organi publik në normat e aktit normativ nënligjor nuk është bërë vetëm për të arritur qëllimin e ligjit; dhe c) zgjedhja nga organi publik nuk është në raport të drejtë me nevojën që e ka diktuar atë.

9. Në vendimin nr. 52/2024, Gjykata Kushtetuese ka theksuar, ndër të tjera, parimin e rëndësishëm se: “[...] Në fushën e taksave dhe tatimeve përgjithësisht shtetet gëzojnë një hapësirë të gjerë vlerësimi.

[...]. Rrjedhimisht, që të shfuqizohet një tarifë e vendosur sipas një autorizimi ligjor të qartë të parashikuar nga ligji nr. 111/2012, lipset të argumentohet dhe provohet qartë se rregullimi me aktin normativ nënligjor është bërë në shkelje të parashikimeve ligjore. Në rastin konkret, siç është pranuar edhe nga shumica, GjAA-ja nuk ka hetuar në këtë drejtim, por ka bërë thjesht një analizë ligjore nisur nga dallimi terminologjik midis “royalty” dhe tarifës koncesionare. Duhet theksuar se ngjashmëria e tyre e vetme duket se është vlera 2%, por se në ç’formë primare merret ajo (në natyrë apo pagesë në para), nuk është arsyetuar nga GjAA-ja.

10. Kolegji ka konstatuar se “[...] rezulton e provuar se, prodhuesit e energjisë elektrike që nuk janë objekt koncesioni, por që operojnë mbi bazën e VKM-së nr. 822/2015, paguajnë një tarifë prej 2% të prodhimit vjetor në formën e “royalty”, ndërsa me hyrjen në fuqi të VKM-së nr. 993/2020, ngarkohen edhe me një tarifë shtesë prej 2.3% për përdorimin e burimit ujor. Në të njëjtën kohë, koncesionarët, të cilët, gjithashtu, paguajnë një tarifë prej rreth 2% në favor të shtetit, përjashtohen nga tarifa e dytë për përdorimin e ujit,” por njësoj si GjAA-ja, nuk ka analizuar nëse ka dallime midis tarifës “royalty” dhe asaj koncesionare, përveç qenies identike të përqindjes prej 2%. Në fakt, shumica pranon se në mbështetje të nenit 49, pika 2, të ligjit nr. 43/2015, Këshilli i Ministrave ka miratuar vendimin nr. 822, datë 7.10.2015, “Për miratimin e rregullave dhe procedurave të ndërtimit të kapaciteteve të reja prodhuese të energjisë elektrike, që nuk janë objekt koncesioni?”. Sa i përket detyrimeve të subjekteve tregtare që aplikojnë për marrjen e miratimit, neni 18, germa “gj”, dhe neni 22, germa “g”, parashikojnë pagesën e një tarife “royalty”, që përkthehet në 2% të sasisë së energjisë elektrike të prodhuar, e cila mund të jepet në natyrë (pra me sasi energjie) ose e konvertuar në vlerë monetare. Shumica nuk analizon nëse pagesa në natyrë e “royalty” është faktor diferencues në raport me tarifën e subjekteve koncesionare dhe se kjo e fundit, duke qenë e pagueshme në vlerë monetare, në fakt ngjason më shumë me tarifën 2.3% të kontestuar gjyqësisht sesa me tarifën “royalty”. Po ashtu, nuk merret në analizë ndonjë diferencë në afatet e koncesionit me ato të kontratave të lidhura nga subjektet jokoncesionare, vendi fizik ku është lejuar shfrytëzimi i burimeve ujore, si dhe faktorë të tjerë diferencues me natyrë fizike, përfshirë dhe fatin e veprës në fund të afatit kontraktor. Këto mund të ishin detyra për GjAA-në

që mund të ndihmonin në analizimin e gjithanshëm të çështjes, për të kuptuar më mirë llojin e tarifave dhe arsyet e ekzistencës së tyre për subjektet HEC me kapacitet më të vogël se 2 megavat. Pa analizuar sa më sipër, shumica argumenton se “Dallimet në bazën juridike ose në emërtimin e pagesave mund të justifikojnë trajtim të ndryshëm vetëm nëse organi publik provon se ato lidhen me përfitime, kosto ose pasoja funksionalisht të dallueshme. Në këtë gjykim organi publik ka dështuar të provojë këtë situatë”, por nga ana tjetër, më herët ka konstatuar se GjAA-ja “[...] nuk ka kërkuar dhe nuk ka analizuar nëse pala e paditur ka përmblusur barrën e saj të provës [...]”, çka përbën kontradiktë që pakica e vlerëson të tillë që i pamundësonte Kolegjit të merrte vendim për themelin e çështjes, por maksimalisht mund të kthente çështjen për rigjykim, për t’u plotësuar hetimi i plotë gjyqësor i çështjes. Hetimi gjyqësor i çështjes ishte i nevojshëm edhe në drejtim të konstatimit tjetër të shumicës se: “Vendosja e një tarife shtesë, e cila nuk ishte parashikuar në momentin e lidhjes së kontratës dhe që ndryshon ndjeshëm balancën ekonomike të marrëdhënies, pa një analizë të qartë dhe pa një justifikim të arsyeshëm, përbën një ndërhyrje që mund të konsiderohet disproporcionale dhe në kundërshtim me parimin e shtetit të së drejtës, e për të cilën gjykatat kanë detyrimin e arsyetimit të plotë e shterues sa i përket kriterëve që e bëjnë një akt nënligjor proporcional ndërmjet qëllimit që kërkohet të arrihet dhe kufizimit që parashikon.”.

11. Edhe konstatimi i shumicës se: “Thirrja e përgjithshme në mbrojtjen dhe administrimin racional të burimeve ujore nuk mjafton; organi publik duhet të tregojë lidhjen konkrete ndërmjet qëllimit të ligjit, kategorisë së tarifuar dhe masës së zgjedhur”, kishte nevojë për hetim më të thelluar gjyqësor, ku GjAA-ja të luante edhe një rol aktiv, pasi nuk mund të përjashtohet *a priori* që vendosja e një tarife i bën operatorët të jenë më racionalë në përdorimin e burimeve ujore, të cilat janë një e mirë publike e fundme, porse nevojitej që kjo të konstatohej nga gjykatat bazuar në të dhënat që dispononin paditësit dhe të paditurit. Pikërisht, mungesa e hetimit gjyqësor nga GjAA-ja ka bërë që Kolegji të bazojë vendimarrjen e vet në një konstatim si ai, se: “Nga aktet e administruara nuk rezulton një metodologji e identifikueshme që të shpjegojë se si këta faktorë kanë çuar pikërisht në masën 2.3% dhe pse kjo masë zbatohet në mënyrë kumulative vetëm ndaj operatorëve jokoncesionarë.”. Hetimi i plotësuar gjyqësor mund të rikuperonte këtë të metë dhe të qartësonte gjykatën e faktit për elementet që duhej të mbante parasysh në rastin e trajtimit të çështjeve të ngjashme. Ndaj

jemi të mendimit se zgjidhja më e drejtë e çështjes do të ishte prishja e vendimit të GjAA-së dhe kthimi i çështjes për rigjykim, me qëllim që të analizoheshin aspektet faktike si më sipër dhe të dispiunohej zhvillimi i gjykimeve të ardhshme për çështje të ngjashme, sipas orientimeve nomofilatike të Gjykatës së Lartë.

12. Në zbatim të nenit 142(2) të Kushtetutës, nenit 307, të paragrafit të dytë, të Kodit të Procedurës Civile dhe të nenit 35(3), të ligjit nr. 98/2016, “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë”, ky mendim pakice i bashkëlidhet vendimit të shumicës.

Tiranë, më 28.4.2025

Gjyqtarë: Enkelejda Metaliaj (Softa), Asim Vokshi

NJOFTIM

Nr. 11802, datë 6.8.2026

PËR HYRJEN NË FUQI TË NJË MARRËVESHJEJE NDËRKOMBËTARE

“Konventa Evropiane e Peizazhit, bërë në Firence, më 20.10.2000, ka hyrë në fuqi, për Republikën e Shqipërisë, në datën 1.7.2026”.

SEKRETAR I PËRGJITHSHËM
I MINISTRISË PËR EVROPËN DHE
PUNËT E JASHTME
Armand Skapi

VENDIM

Nr. 210, datë 28.7.2026

MBI FILLIMIN E PROCEDURËS ADMINISTRATIVE PËR SHQYRTIMIN E KËRKESËS SË SHOQËRISË “KORPORATA ELEKTROENERGJITIKE SHQIPTARE SHA (KESH SHA)” PËR LICENCIM NË VEPRIMTARINË E PRODHIMIT TË ENERGJISË ELEKTRIKE NGA IMPIANTI FOTOVOLTAIK, ME VENDNDODHJE NË DIGËN E ZADEJËS, TË HEC VAU I DEJËS, QARKU SHKODËR, ME KAPACITET TË INSTALUAR PREJ 8.25 mw

Në mbështetje të neneve 40, pika 2, germa “a” dhe 41, pika 1, germa “a” dhe të nenit 136, të ligjit nr. 59/2026, “Për sektorin e energjisë elektrike”; të neneve 4, pika 1, germa “a”, 5, pika 1, germa “a” dhe 10, pikat 1 dhe 3, të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 109, datë 29.6.2016, të ndryshuar; si dhe të neneve 15 dhe 19, pika 1, germa “a”, të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; Bordin e ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 28.7.2026, mbasi shqyrtoi relacionin me nr. 2180/1 prot., datë 24.7.2026, të Drejtorisë së Licencimit, Autorizimeve dhe Garancisë së Origjinës “Mbi kërkesën e shoqërisë ‘Korporata Elektroenergjitike Shqiptare sh.a.’ (KESH sh.a.) për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike”,

konstatoi se:

- Shoqëria “Korporata Elektroenergjitike Shqiptare sh.a.” (KESH sh.a.), me shkresën e protokolluar në ERE me nr. 2180 prot., datë 20.7.2026, ka paraqitur kërkesën për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga impianti fotovoltaik, me vendndodhje në Digën e Zadejës të HEC “Vau i Dejës”, qarku Shkodër, me kapacitet të instaluar prej 8.25 mw.

- Për sa i përket kapacitetit të instaluar, rezulton se shoqëria ka paraqitur kërkesën e saj për 8.25 mw, sikurse përcaktuar dhe në vendimin e Këshillit të

Ministrave (VKM) nr. 671, datë 30.10.2024, dhe në kontratën e nënshkruar me Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë (MIE). Sa konstatuar nga dokumentacioni tjetër i këtij aplikimi, vendimi për VNM paraprahe dhe miratimi në parim për lidhjen e centralit me rrjetin e transmetimit janë dhënë për fuqinë 8.25 mwp, ndërkohë që miratimi në parim ka humbur dhe vlefshmërinë e tij, ndaj vlerësohet që në vijim të bëhen sqarimet/saktësimet përkatëse me shoqërinë, në lidhje me kapacitetin e instaluar të centralit.

- Nga shqyrtimi i aplikimit, në referencë të përcaktimeve të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, rezulton se:

Përputhshmëria e aplikimit me rregulloren

- Në përputhje me nenin 9, pikat 1 dhe 1.1 të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar dokumentacionin e kërkuar për pajisjen me licencë sipas germave “a”, “b” dhe “c”, duke plotësuar formularin sipas formatit të përcaktuar në shtojcën 1.

- Në përputhje me nenin 9, pika 1.2 të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar dokumentacionin juridik dhe administrativ të kërkuar sipas germave “a”, “c” dhe “d”.

- Në përputhje me nenin 9, pika 1.3 të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar dokumentacionin financiar dhe fiskal të kërkuar sipas germave “a” dhe “c”.

- Në përputhje me nenin 9, pika 2 të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar dokumentacionin specifik për licencimin në sektorin e prodhimit të energjisë elektrike sipas germave “b”, “d” dhe “f”.

Pajisja e shoqërisë me leje dhe miratime të tjera

Shoqëria “Korporata Elektroenergjitike Shqiptare sh.a.” (KESH sh.a.):

- Është pajisur me VKM-në nr. 671, datë 30.10.2024, “Për miratimin e ndërtimit të centralit gjenerues të energjisë elektrike fotovoltaike dhe veprave ndihmëse, i cili nuk është objekt koncesioni, me vendndodhje në digën e Zadejës, HEC “Vau i Dejës”, qarku Shkodër, nga Korporata Elektroenergjitike Shqiptare sh.a.” (KESH) sh.a.

- Ka nënshkruar me MIE-n kontratën nr. 3131 rep., nr. 1557 kol., në datën 30.5.2025, “Për ndërtimin, shfrytëzimin dhe administrimin e centralit gjenerues të energjisë elektrike fotovoltaike, me kapacitet prodhues 8.25 mw dhe veprave ndihmëse, i cili nuk është objekt koncesioni, me

vendndodhje në digën e Zadejës, HEC “Vau i Dejës”, qarku Shkodër, nga shoqëria “Korporata Elektroenergjitike Shqiptare sh.a.” (KESH sh.a.). Ka marrë miratimin paraprahe për pikën e lidhjes së centralit me rrjetin e transmetimit nëpërmjet shkresës së OST sh.a. nr. 1724/3 prot., datë 22.4.2024, me lëndë: “Miratim në parim i kërkesës për lidhjen me impiantin fotovoltaike në digën e Zadejës, me fuqi të instaluar prej 8.25 mwp, me rrjetin e transmetimit”.

- Është pajisur me VNM paraprahe, me nr. ANI 90120240001, lëshuar më 6.3.2024, Komisioni 30, nga Agjencia Kombëtare e Mjedisit (AKM), për zhvillimin e projektit “Instalimi i impiantit Fotovoltaike në digën e Zadejës HEC ‘Vau i Dejës’, me fuqi të instaluar 8.25 mwp”.

- Është pajisur me lejen e ndërtimit të datës 3.7.2025.

- Rezulton se shoqëria duhet të plotësojë këtë aplikim dhe me dokumentacionin, si vijon:

Neni 9, Formatit dhe dokumentacioni për aplikim

Pika 1, Dokumentacioni i përgjithshëm për të gjitha aplikimet për pajisje me licencë

Pika 1.2, Dokumentacioni juridik dhe administrativ

- germa “b”: dëshminë e penalitetit të lëshuar nga Drejtoria e Përgjithshme e Burgeve, për administratorin e saj;

Pika 1.3, Dokumentacioni financiar dhe fiskal

- germa “b”: të përditësojë/përcjellë informacionin përkatës për ndërtimin e centralit;

Pika 2, Dokumentacioni specifik sipas tipit të licencës

2.1. Për t’u pajisur me licencë për prodhimin e energjisë elektrike, aplikuesi duhet të depozitojë, gjithashtu:

- germa “a”: garancinë për panelet, në rast se e disponon një të tillë, si dhe të plotësojë të dhënat në lidhje me numrin e njërive gjeneruese dhe kapacitetin e instaluar të secilës;

- germa “c”: miratimin përfundimtar/marrëveshjen e nënshkruar me OST sh.a. për lidhjen e centralit me rrjetin e transmetimit;

- germa “e”: raportimet e dërguara në MIE, në kuadër të ecurisë së projektit.

- Rezulton se vendimi i Asamblesë së Përgjithshme të Aksionarit nr. 936/1, datë 14.2.2024, plani i biznesit dhe kontrata e nënshkruar me MIE-n janë depozituar në format fotokopje, ndaj në referencë të përcaktimeve të nenit 8, pika 3

të rregullores, vlerësohet t'i kërkohej shoqërisë që të depozitojë këtë dokumentacion në ERE në format origjinal ose fotokopje të njësuar me origjinalin.

- Vlerësohet që ERE të njoftojë MIE-n dhe Komitetin e Digave të Mëdha për fillimin e procedurës për licencimin e shoqërisë.

- Nga analiza paraprake nuk rezultojnë rrethana që të pengojnë fillimin e procedurës administrative për shqyrtimin e kërkesës, ndërsa vlerësimi mbi përmbushjen e të gjitha kushteve ligjore dhe rregullatore për licencim do të kryhet në përfundim të procedurës administrative, pas administrimit të dokumentacionit të plotë dhe analizës nga ERE. Për sa më sipër, vlerësohet se janë plotësuar kushtet procedurale për fillimin e procedurës administrative për shqyrtimin e kërkesës për licencim.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Të fillojë procedurën administrative për shqyrtimin e kërkesës së shoqërisë “Korporata Elektroenergjitike Shqiptare sh.a.” (KESH sh.a.) për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga impianti fotovoltai, me kapacitet të instaluar 8.25 mw, me vendndodhje në digën e Zadejës, HEC “Vau i Dejës”, qarku Shkodër.

2. Shoqëria “Korporata Elektroenergjitike Shqiptare sh.a.” (KESH sh.a.) të depozitojë në ERE dokumentacionin dhe sqarimet përkatëse të kërkuara gjatë shqyrtimit të aplikimit, në përputhje me kërkesat e legjislacionit në fuqi dhe të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar.

3. Drejtoria e Licencimit, Autorizimeve dhe Garancisë së Origjinës, të njoftojë shoqërinë “Korporata Elektroenergjitike Shqiptare sh.a.” (KESH sh.a.) Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë dhe Komitetin e Digave të Mëdha, për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t'i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes dijeni të vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të

bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 45 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

NË MUNGESË DHE ME AUTORIZIM
ANËTAR I BORDIT
Petra Lika

VENDIM Nr. 211, datë 28.7.2026

MBI LICENCIMIN E SHOQËRISË “DOMA GROUP” SHPK NË VEPRIMTARINË E PRODHIMIT TË ENERGJISË ELEKTRIKE NGA HIDROCENTRALI “VINJOLLI 1”

Në mbështetje të neneve 16, 40, pika 2, germa “a” dhe 41, pika 1, germa “a”, të ligjit nr. 59/2026, “Për sektorin e energjisë elektrike”; të neneve 4, pika 1, germa “a”, 5, pika 1, germa “a”, 13 dhe 14, pika 9, të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 109, datë 29.6.2016, të ndryshuar; si dhe të nenit 15, të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 28.7.2026, mbasi shqyrtoi relacionin me nr. 1721/10 prot., datë 24.7.2026, të Drejtorisë së Licencimit, Autorizimeve dhe Garancisë së Origjinës “Mbi kërkesën e shoqërisë ‘Doma Group’ sh.p.k. për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike”,

konstatoi se:

- Shoqëria “Doma Group” sh.p.k., me shkresën e protokolluar në ERE me nr. 1721 prot., datë 1.6.2026, ka paraqitur kërkesën për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga Hidrocentrali “Vinjolli 1”, me vendndodhje në përroin e Varroshit, Manazdresë dhe Lajthit, degë të përroit Zall i madh, Bashkia Mat, qarku Dibër.

- Bordi i ERE-s, me vendimin nr. 167, datë 15.6.2026, vendosi të fillojë procedurën për licencimin e shoqërisë në këtë veprimtari.

- ERE botoi njoftimin në median e shkruar për fillimin e kësaj procedure (në datat 16.6.2026 dhe

17.6.2026) dhe në përfundim të afatit të pritjes së komenteve apo objeksioneve nga të tretët (data 25.6.2026), nuk rezultoi të ketë të tilla. Njoftimi për fillimin e procedurës u botua dhe në rrjetet sociale edhe në faqen zyrtare të internetit të ERE-s.

- ERE, po ashtu, ka njoftuar Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë (MIE) për fillimin e kësaj procedure, nëpërmjet shkresës nr. 1721/4 prot., datë 18.6.2026, ku i ka kërkuar të bëjë me dije nëse ka një qëndrim ndryshe, në lidhje me vlefshmërinë e kontratës dhe të drejtën e shoqërisë për ndërtimin dhe shfrytëzimin e këtij burimi gjenerues. Nga ana e MIE-s nuk ka pasur ndonjë qëndrim, në lidhje me fillimin e procedurës për licencimin e shoqërisë.

- Me shkresën nr. 1721/3 prot., datë 18.6.2026, ERE ka njoftuar shoqërinë për vendimin e fillimit të procedurës, si dhe informacionin/dokumentacionin që duhej të plotësohej në aplikim. Në vijim shoqëria, me shkresën e protokolluar në ERE me nr. 1721/5 prot., datë 29.6.2026, depozitoi dokumentacion plotësues, nga shqyrtimi i të cilit u vlerësua e nevojshme plotësimi i mëtejshëm i dokumentacionit për mbështetjen financiare, ndaj, me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 191, datë 13.7.2026, u vendos zgjatja e afatit të vendimmarrjes së Bordit me 30 ditë.

- Me shkresën e protokolluar në ERE me nr. 1721/9 prot., datë 13.7.2026, shoqëria ka depozituar dokumentacionin e kërkuar.

- Nga shqyrtimi i këtij aplikimi, rezulton se shoqëria ka kryer pagesën sipas përcaktimeve të aneksit A dhe ka plotësuar dokumentacionin e kërkuar në zbatim të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 109, datë 29.6.2016, të ndryshuar, përfshirë dokumentacionin financiar dhe teknik të depozituar nga shoqëria, ku rezulton se ajo ka paraqitur elementet e nevojshme që dëshmojnë kapacitetin për realizimin dhe operimin e objektit gjenerues, në përputhje me kërkesat e kuadrit rregullator në fuqi.

Pajisja e shoqërisë me leje dhe miratime të tjera:

Rezultun se shoqëria “Doma Group” sh.p.k. e regjistruar pranë Qendrës Kombëtare të Biznesit në përputhje me objektin e saj të përcaktuar në aktet e regjistrimit:

- Ka nënshkruar me Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë (MIE) nr. 641 rep., nr. 186/2 kol.,

datë 27.12.2018, “Për ndërtimin, shfrytëzimin dhe administrimin e hidrocentralit ‘Vinjoll 1’ me kapacitet prodhues 1.840 mw, në përroin e Varroshit, Manazdresë dhe Lajthit, degë të përroit Zall i madh, Bashkia Mat, qarku Dibër”;

- Është pajisur me miratimin e pikës së lidhjes së HEC-it me rrjetin e shpërndarjes nëpërmjet shkresës së OSHEE sh.a., nr. 14690/3 prot., datë 25.7.2018, për kapacitetin 1860 kw. Kapaciteti i licencuar do të jetë 1.840 mw, në përputhje me kapacitetin e përcaktuar në kontratën me MIE-n dhe dokumentacionin e miratimit të projektit, pavarësisht kapacitetit teknik të pikës së lidhjes prej 1.860 kw të përcaktuar nga OSHEE sh.a.

- Është pajisur me lejen për përdorim burimi ujor sipërfaqësor nr. 39 prot., datë 26.12.2023, lëshuar nga Këshilli i Basenit Ujor (KBU) Mat, me afat vlefshmërie deri më 26.12.2028;

- Është pajisur me VNM paraprake, me nr. AN230520230011, datë 21.9.2023, Komisioni 96, nga Agjencia Kombëtare e Mjedisit (AKM), për zhvillimin e projektit “Ndërtim HEC ‘Vinjoll 1’”, me kapaciteti të instaluar 1.840 mw.

- Për sa më sipër, dokumentacioni i paraqitur nga shoqëria rezulton të jetë në përputhje me objektin e kërkesës për licencim dhe mbulon elementet kryesore teknike, juridike dhe mjedisore të veprimtarisë së prodhimit të energjisë elektrike nga HEC “Vinjoll 1”.

Kushtet dhe afatet ligjore:

- Në nenin 4, pika 4.1, të kontratës nr. 641 rep., nr. 186/2 kol., datë 27.12.2018, përcaktohet se koncesioni jepet për një afat prej 49 (dyzet e nëntë) vitesh, nga data e hyrjes në fuqi të kësaj kontrate. Në nenin 5, pika 2, të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, parashikohet se për aplikimet në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike, të cilat paraqiten në ERE më vonë se data efektive e kontratës/autorizimit, llogaritja e afatit të licencimit, bëhet për periudhën e mbetur. Për sa më sipër, nga përllogaritja e afateve rezultun se shoqëria ka humbur rreth 8 vjet e 6 muaj dhe i mbetet rreth 41 vjet e 6 muaj nga afati i kontratës. Megjithatë, në zbatim të nenit 41, pika 1, germa “a”, të ligjit nr. 59/2026, “Për sektorin e energjisë elektrike”, sipas të cilit afati i vlefshmërisë së licencës për veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nuk

mund të jetë më shumë se 30 vjet, Për sa më sipër, duke marrë në konsideratë kufizimin ligjor të përcaktuar, si dhe afatet e mbetura nga kontrata koncesionare, vlerësohet që licenca të jepet për një afat 30-vjeçar (tridhjetëvjeçar).

- Shoqëria ka deklaruar se do të vendosë në punë centralin brenda datës 30.4.2027, pra brenda afatit të vlefshmërisë së përcaktuar në kontratën nr. 641 rep., nr. 186/2 kol., datë 27.12.2018. Në këto rrethana, vlerësohet të përcaktohet që shoqëria duhet të fillojë operimin brenda datës 30.4.2027.

- Në referencë të përcaktimeve të nenit 10 të kontratës së nënshkruar me MIE-n, vlerësohet t'i lihet asaj kusht që, brenda 60 (gjashtëdhjetë) ditëve nga fillimi i operimit, të depozitohet në ERE dokumentacionin përkatës për testimin e veprës, dhe të depozitohet informacioni të përditësuar, në lidhje me stafin teknik efektiv në strukturën e saj organizative.

- Shoqëria ka aktualisht një leje uji të vlefshme (deri në datën 26.12.2028), por duke qenë se ky afat nuk mbulon të gjithë periudhën e vlefshmërisë së licencës, vlerësohet që të përcaktohet që shoqëria duhet të depozitohet lejen e ujit të përditësuar brenda datës 26.12.2028.

- ERE rezervon të drejtën e rishikimit të këtij vendimi në rast të depozitimit të sa lënë detyrë shoqërisë dhe në rast të depozitimit të akteve të ndryshme nga ato që kanë shërbyer për marrjen e këtij vendimi.

- Në përfundim, vlerësohet se shoqëria ka përmbushur kushtet për licencim, me detyrimin për të respektuar afatet dhe detyrimet e përcaktuara.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Të licencojë shoqërinë “Doma Group” sh.p.k. në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga hidrocentrali “Vinjollë 1”, me vendndodhje në përroin e Varroshit, Manazdresë dhe Lajthit, Degë të përroit Zall i Madh, Bashkia Mat, qarku Dibër, për një afat 30-vjeçar (tridhjetëvjeçar).

2. Shoqëria duhet të fillojë ushtrimin e veprimtarisë së prodhimit të energjisë elektrike brenda datës 30.4.2027.

3. Brenda 60 (gjashtëdhjetë) ditëve nga fillimi i operimit, shoqëria duhet të dokumentojë në ERE testimin e veprës dhe të depozitohet informacioni të

përditësuar, në lidhje me stafin teknik efektiv në strukturën e saj organizative.

4. Shoqëria duhet të depozitohet në ERE lejen e rinovuar për përdorimin e burimit ujor brenda datës 26.12.2028.

5. Ky vendim është objekt rishikimi, në rast të plotësimit/mosplotësimit të kushteve të pikave 2, 3 dhe 4 të këtij vendimi, dhe në rast të depozitimit të akteve të ndryshme nga ato që kanë shërbyer për marrjen e këtij vendimi.

6. Drejtoria e Licencimit, Autorizimeve dhe Garancisë së Origjinës të njoftojë shoqërinë “Doma Group” sh.p.k., Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë, OSSH sh.a., FTL sh.a. dhe ALPEX sh.a. për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t'i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes dijeni të vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 45 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

NË MUNGESË DHE ME AUTORIZIM
ANËTAR I BORDIT
Petra Lika

VENDIM
Nr. 212, datë 28.7.2026

**MBI LICENCIMIN E SHOQËRISË
“GREENSOL” SHPK NË
VEPRIMTARINË E PRODHIMIT TË
ENERGJISË ELEKTRIKE NGA
IMPIANTI FOTOVOLTAIK, ME
KAPACITET TË INSTALUAR 49.96 mw**

Në mbështetje të nenit 40, pika 2, germa “a” dhe 41, pika 1, germa “a”, të ligjit nr. 59/2026 “Për sektorin e energjisë elektrike”; të neneve 4, pika 1, germa “a”, 5, pika 1, germa “a”, 13 dhe 14, pika 9, të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të miratuar me vendimin e Bordit të Entit

Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 109, datë 29.6.2016, të ndryshuar; si dhe të nenit 15, të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 28.7.2026, mbasi shqyrtoi relacionin me nr. 1662/14 prot., datë 28.7.2026, të Drejtorisë së Licencimit, Autorizimeve dhe Garancisë së Origjinës “Mbi kërkesën e shoqërisë ‘Greensol’ sh.p.k. për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike”,

konstatoi se:

- Shoqëria “Greensol” sh.p.k., me shkresën e protokolluar në ERE me nr. 1662 prot., datë 22.5.2026, ka paraqitur kërkesën për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga impianti fotovoltai, me vendndodhje në Njësinë Administrative Mesopotam, Bistricë, Bashkia Finiq, qarku Vlorë, me kapacitet të instaluar 49.96 mw.

- Në vijim të këtij aplikimi, Bordi i ERE-s, me vendimin nr. 158, datë 5.6.2026, vendosi të fillojë procedurën për licencimin e shoqërisë në këtë veprimtari.

- ERE botoi njoftimin në median e shkruar për fillimin e kësaj procedure (në datat 6.6.2026 dhe 8.6.2026) dhe në përfundim të afatit të pritjes së komenteve apo objeksioneve nga të tretët (data 6.7.2026), nuk rezultoi të ketë të tilla. Njoftimi për fillimin e procedurës u botua edhe në rrjetet sociale dhe në faqen zyrtare të internetit të ERE-s.

- ERE, po ashtu, ka njoftuar Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë (MIE) për fillimin e kësaj procedure, nëpërmjet shkresës nr. 1662/3 prot., datë 16.6.2026, ku i ka kërkuar të bëjë me dije nëse nga ana e saj ka një qëndrim ndryshe, në lidhje me vlefshmërinë e kontratës dhe të drejtën e shoqërisë për ndërtimin dhe shfrytëzimin e këtij burimi gjenerues. Brenda afatit të procedurës së shqyrtimit, MIE nuk ka përcjellë në ERE ndonjë qëndrim apo informacion që të ndikojë në vijimin e procedurës së licencimit.

- Me shkresën nr. 1662/4 prot., datë 16.6.2026, ERE ka njoftuar shoqërinë për vendimin e fillimit të procedurës dhe i ka kërkuar depozitimin e dokumentacionit/informacionit të munguar.

- Shoqëria, me shkresën e protokolluar në ERE me nr. 1662/7 prot., datë 29.6.2026, depozitoi dokumentacion plotësues të aplikimit.

- Vlen të sqarohet se procedura e licencimit është filluar për centralin fotovoltai me kapacitet të

instaluar 49.96 mwp, përbërë nga 76,860 module fotovoltaike me fuqi 650 wp secili. Nga dokumentacioni teknik i depozituar rezulton se kapaciteti prej 49.96 mwp i referohet fuqisë së instaluar në rrymë të drejtë (DC), ndërsa fuqia nominale e centralit në rrymë alternative (AC), për të cilën është lëshuar miratimi në parim nga OST sh.a. dhe është vlerësuar projekti në kuadër të procedurës së VNM-së paraprake, është 41.29 mw. Për rrjedhojë, vlerësohet që licenca për veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike të jepet për kapacitetin 41.29 mw.

- Po ashtu, me shkresën e protokolluar në ERE me nr. 1662/5 prot., datë 19.6.2026, shoqëria ka përditësuar projektin, duke përfshirë tanimë dhe veprat ndihmëse/njësitë e depozitimit të energjisë elektrike, pa ndryshuar kapacitetin total të instaluar të centralit.

- Për sa më sipër, me vendimin nr. 179, datë 29.6.2026, Bordi i ERE-s vendosi të ndryshojë vendimin nr. 158/2026, duke pranuar për shqyrtim në këtë fazë vetëm përfshirjen e veprave ndihmëse/njësive të depozitimit të energjisë vetëm për fuqinë 49.96 mw, të parashikuar dhe në VKM-në nr. 770, datë 19.12.2025 dhe në kontratën nr. 602 rep., nr. 164 kol., datë 10.2.2026, të nënshkruar me Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë.

- Në vijim, me vendimin e Bordit nr. 197, datë 21.7.2026, është vendosur pezullimi i afatit të vendimmarrjes së Bordit për kërkesën e shoqërisë “Greensol” për përfshirjen e veprave ndihmëse/njësive të depozitimit të energjisë elektrike në licencën e prodhimit të energjisë elektrike, pa ndryshuar kapacitetin total të instaluar të centralit, deri në marrjen e interpretimit/sqarimit të nevojshëm nga ana e Ministrisë së Infrastrukturës dhe Energjisë.

- Ky pezullim nuk prek shqyrtimin e kërkesës për licencimin e veprimtarisë së prodhimit të energjisë elektrike nga centrali fotovoltai, për të cilën procedura vijon në mënyrë të pavarur.

- Nga analizimi i këtij aplikimi, rezulton se shoqëria ka kryer pagesën sipas përcaktimeve të aneksit A dhe ka plotësuar dokumentacionin e kërkuar në zbatim të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 109, datë 29.6.2016, të ndryshuar.

Pajisja e shoqërisë me leje dhe miratime të tjera:
Shoqëria “Greensol” sh.p.k.:

- Ka nënshkruar me Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë kontratën nr. 602 rep., nr. 164 kol., date 10.2.2026, “Për ndërtimin, shfrytëzimin dhe administrimin e centralit gjenerues të energjisë elektrike fotovoltaike, me kapacitet prodhues 49.96 mw dhe veprave ndihmëse, i cili nuk është objekt koncesioni, me vendndodhje në Njësinë Administrative Mesopotam, Bistricë, Bashkia Finiq, qarku Vlorë, nga shoqëria ‘Greensol’ sh.p.k.”.

- Është pajisur me miratimin në parim për lidhjen e centralit me rrjetin e transmetimit nëpërmjet shkresës nr. 1994/2 prot., datë 23.5.2025, të shoqërisë “Operatori i Sistemit të Transmetimit” (OST sh.a.).

- Është pajisur me vendim për VNM paraprake, lëshuar nga Agjencia Kombëtare e Mjedisit, më datë 9.1.2025, për të zhvilluar projektin për zhvillimin e projektit: “Ndërtimi, zhvillimi, mirëmbajtja dhe operimi i Parkut Energjetik Fotovoltaike, Bistricë”.

- Nga shqyrtimi i dokumentacionit të administruar në dosjen e aplikimit, rezulton se dokumentacioni i paraqitur nga shoqëria “Greensol” sh.p.k. është në përputhje me objektin e kërkesës për licencim dhe mbulon elementet kryesore teknike, juridike dhe mjedisore të nevojshme për ushtrimin e veprimtarisë së prodhimit të energjisë elektrike nga centrali fotovoltaike me kapacitet 41.29 mw.

Kushtet dhe afatet ligjore:

- ERE, në zbatim të nenit 41, pika 1, germa “a”, të ligjit nr. 59/2026, “Për sektorin e energjisë elektrike”, dhe nenit 5, pika 1, germa “a”, të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, lëshon një licencë për veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike deri në 30 vjet. Shoqëria ka bërë me dije se jetëgjatësia e pritshme e centralit është 25–30 vjet, si e tillë, vlerësohet se licenca e shoqërisë do jetë e vlefshme për 25 vite (bazuar në dokumentacionin teknik të aplikimit), si dhe shoqëria duhet të bëjë përditësime të projektit të saj, në lidhje me jetëgjatësinë e centralit në vijim.

- Shoqëria ka marrë miratimin në parim, nëpërmjet shkresës së OST sh.a. me nr. 1994/2 prot., datë 23.5.2025, për lidhjen e centralit me rrjetin e transmetimit, por nuk ka nënshkruar ende marrëveshjen përfundimtare. Si e tillë, vlerësohet t’i

lihet kusht shoqërisë, që përpara fillimit të operimit të centralit, të depozitojë në ERE marrëveshjen e lidhjes me rrjetin e transmetimit.

- Shoqëria ka parashikuar që centrali fotovoltaike do të hyjë në operim në fund të vitit 2028, duke u bazuar në pritshmërinë që leja e zhvillimit dhe leja e ndërtimit të miratohen përpara muajit tetor 2026 dhe në afatin dyvjeçar të ndërtimit të përcaktuar në grafikun e punimeve. Si e tillë, duke qenë se referuar VKM-së nr. 770/2025, afati maksimal për ndërtimin dhe vënien në punë të centralit është data 19.12.2028, vlerësohet që të përcaktohet që shoqëria duhet të fillojë operimin brenda këtij afati.

- Po ashtu, në referencë të përcaktimeve të nenit 10 të kontratës së nënshkruar me MIE-n vlerësohet t’i lihet asaj kusht që, brenda 60 (gjashtëdhjetë) ditëve nga fillimi i operimit, të depozitojë në ERE dokumentacionin përkatës për testimin e veprës dhe të depozitojë informacion të përditësuar, në lidhje me stafin teknik efektiv në strukturën e saj organizative.

- Shoqëria disponon vendimin për VNM paraprake, datë 9.1.2025, vlefshmëria e të cilit përfundon më datë 9.1.2027. Duke qenë se shoqëria ka deklaruar se nuk ka filluar ende punimet për ndërtimin e centralit, vlerësohet t’i lihet kusht që të njoftojë ERE-n për fillimin e punimeve dhe të depozitojë dokumentacionin përkatës brenda datës 9.1.2027.

- ERE rezervon të drejtën e rishikimit të këtij vendimi në rast të depozitimit të sa lënë detyrë shoqërisë dhe në rast të depozitimit të akteve të ndryshme nga ato që kanë shërbyer për marrjen e këtij vendimi.

- Në përfundim të shqyrtimit të aplikimit dhe dokumentacionit të depozituar, vlerësohet se shoqëria “Greensol” sh.p.k. ka përmbushur kushtet ligjore dhe rregullatore për licencimin në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga centrali fotovoltaike me kapacitet 41.29 mw, me detyrimin për të respektuar kushtet dhe afatet e përcaktuara në këtë vendim.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Të licencojë shoqërinë “Greensol” sh.p.k. në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga impianti fotovoltaike, me kapacitet të instaluar 41.29 mw, me vendndodhje në Njësinë Administrative

Mesopotam, Bistricë, Bashkia Fëniq, qarku Vlorë, për një afat 25-vjeçar.

2. Përpara fillimit të operimit, shoqëria duhet të depozitojë në ERE marrëveshjen e lidhjes së centralit me rrjetin e transmetimit të nënshkruar me OST sh.a.

3. Shoqëria duhet të raportojë në ERE për fillimin e punimeve të centralit dhe të përditësojë projektin, në lidhje me jetëgjatësinë e centralit brenda datës 9.1.2027.

4. Shoqëria duhet të fillojë ushtrimin e veprimtarisë së prodhimit të energjisë elektrike brenda datës 19.12.2028.

5. Jo më vonë se 60 (gjashtëdhjetë) ditë nga fillimi i operimit, shoqëria duhet të dokumentojë në ERE testimin e veprës dhe të depozitojë informacion të përditësuar, në lidhje me stafin teknik efektiv në strukturën e saj organizative.

6. Ky vendim është objekt rishikimi, në rast të plotësimit/mosplotësimit të kushtit të pikave 2, 3, 4 dhe 5 të këtij vendimi dhe në rast të depozitimit të akteve të ndryshme nga ato që kanë shërbyer për marrjen e këtij vendimi.

7. Drejtoria e Licencimit, Autorizimeve dhe Garancisë së Origjinës të njoftojë shoqërinë “Greensol” sh.p.k., Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë, OST sh.a., dhe ALPEX sh.a. për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t'i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes dijeni të vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 45 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

NË MUNGESË DHE ME AUTORIZIM
ANËTAR I BORDIT
Petra Lika

VENDIM

Nr. 213, datë 28.7.2026

MBI FILLIMIN E PROCEDURËS ADMINISTRATIVE PËR SHQYRTIMIN E KËRKESËS SË SHOQËRISË “HIDROINVEST 1” SHPK PËR ZGJIDHJEN E MOSMARRËVESHJES ME SHOQËRINË OSSH SHA, LIDHUR ME KONFIGURIMIN TEKNIK TË LIDHJEVE 35 kV NË TRANSFORMATORIN TR-1 TË NËNSTACIONIT PËRRENJAS

Në mbështetje të neneve 16, 20, gerrat “a” dhe “ë”, 26, pikat 1, 2 dhe 3, të ligjit nr. 59/2026, “Për sektorin e energjisë elektrike”; të neneve 15 dhe 23, të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, të miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE), nr. 96, datë 3.9.2016; të nenit 11, të “Rregullores për trajtimin e ankesave të paraqitura nga klientët dhe për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve midis të licencuarve, në sektorin e energjisë elektrike dhe të gazit natyror”, të miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 114, datë 8.7.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 28.7.2026, pasi shqyrtoi relacionin e përgatitur nga Drejtoria Juridike dhe Zgjidhjes së Mosmarrëveshjeve me nr. 471/5 prot., datë 27.7.2026, “Mbi kërkesën e shoqërisë ‘Hidroinvest 1’ sh.p.k. për zgjidhjen e mosmarrëveshjes me shoqërinë ‘OSSH’ sh.a., lidhur me konfigurimin teknik të lidhjeve 35 kV në transformatorin TR-1 të nënstacionit Përrenjas”,

konstatoi se:

- Shoqëria “Hidroinvest 1” sh.p.k., me shkresën nr. 7 prot., datë 30.1.2026, të protokolluar pranë Entit Rregullator të Energjisë (ERE) me nr. 471 prot., datë 3.2.2026, i është drejtuar ERE-s me kërkesë për zgjidhje mosmarrëveshjeje të lindur me Operatorin e Sistemit të Shpërndarjes (OSSH) sh.a., lidhur me konfigurimin teknik të lidhjes në tensionin 35 kV në nënstacionin Përrenjas, ku janë lidhur centralet e shoqërisë “Hidroinvest 1” sh.p.k. (HEC Stranik dhe HEC Zall Tore) në transformatorin TR-1 (110/35/6 kV, 20 mVa), si dhe mosfunksionimin e mbrojtjes diferenciale të këtij transformatori.

- Sipas shoqërisë “Hidroinvest 1” sh.p.k., problematika buron nga lidhja, në të njëjtin terminal 35 kV të transformatorit TR-1, e një hidrocentrali

tjetër (HEC Lingjaca), në pronësi të shoqërisë “Rei-Energji” sh.p.k., e realizuar në mënyrë “kokë-më-kokë”, jashtë standardeve teknike të pranueshme për mbrojtjen diferenciale të transformatorit. Kjo ka shkaktuar një incident në prill të vitit 2024 dhe paraqet rrezik të vazhdueshëm për jetën dhe shëndetin e personelit operativ, si dhe për vazhdimësinë e prodhimit të energjisë elektrike.

- Shoqëria, me shkresën nr. 12, datë 5.6.2024, i është drejtuar Drejtorisë së Tensionit të Lartë, si dhe i është drejtuar në mënyrë të përsëritur OSHEE sh.a. nëpërmjet shkresave nr. 12/1, datë 30.1.2025 dhe nr. 12/2 prot., datë 14.5.2025. Me shkresën nr. 6501/4 prot., datë 1.7.2025, OSSH sh.a. i është përgjigjur Drejtorisë së Tensionit të Lartë, duke sqaruar se, në skemën aktuale, është e pamundur zbatimi i mbrojtjes diferenciale të transformatorit TR-1, për shkak të lidhjes “kokë-më-kokë” të dy hidrocentraleve (Hidroinvest 1 dhe Rei-Energji/HEC Lingjaca) në krahun 35 kV të transformatorit.

- Shoqëria i është drejtuar përsëri OSHEE sh.a. me shkresën nr. 12/3 prot., datë 20.11.2025, por pa marrë një zgjidhje konkrete.

- ERE, me anë të shkresës nr. 471/1 prot., datë 18.2.2026, ka kërkuar nga OSSH sh.a. informacione dhe shpjegime, lidhur me sa pretenduar nga shoqëria “Hidroinvest 1” sh.p.k., duke i lënë një afat prej 10 ditësh për shpjegime/informacione, për të cilën nuk mori përgjigje.

- Në seancën dëgjimore të datës 24.3.2026, përfaqësuesit e OSSH sh.a. deklaruan se mbrojtja diferenciale e transformatorit TR-1 aktualisht nuk funksionon dhe se lidhja e kryer nga HEC “Lingjaca” në krahun 35 kV është jashtë kushteve teknike. OSSH sh.a. ka shprehur gatishmëri për bashkëpunim teknik dhe mbështetje me burime njerëzore për gjetjen e një zgjidhjeje.

- Shoqëria “Hidroinvest 1” sh.p.k. është licencuar për prodhimin e energjisë elektrike me vendimin e ERE-s nr. 113, datë 24.9.2008, ndryshuar me vendimin nr. 6, datë 20.1.2010, ndërsa OSSH sh.a. është operator i licencuar i sistemit të shpërndarjes me vendimin nr. 96, datë 27.10.2014, i ndryshuar me vendimet nr. 216, datë 11.10.2018 dhe nr. 224, datë 9.11.2021.

- Objekti i mosmarrëveshjes së ngritur nga shoqëria “Hidroinvest 1” sh.p.k., lidhur me konfigurimin teknik të lidhjeve në tensionin 35 kV në nënstacionin Përrenjas dhe mosfunksionimi i

mbrojtjes diferenciale të transformatorit TR-1, përbën një mosmarrëveshje teknike dhe rregullatore, e cila hyn në fushën e zbatimit të nenit 20, germa “ë”, dhe nenit 26, të ligjit nr. 59/2026, si dhe të rregullores së miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 114, datë 8.7.2016.

- Në këto rrethana, vlerësohet se çështja e paraqitur përbën një mosmarrëveshje ndërmjet dy subjekteve të licencuara dhe se palët legjitimohen për t’iu drejtuar ERE-s për zgjidhjen e saj, në përputhje me kuadrin ligjor dhe rregullator në fuqi.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Pranimin për shqyrtim të kërkesës së paraqitur nga shoqëria “Hidroinvest 1” sh.p.k. për zgjidhjen e mosmarrëveshjes me shoqërinë OSSH sh.a., lidhur me konfigurimin teknik të lidhjes 35 kV në nënstacionin Përrenjas dhe mbrojtjen diferenciale të transformatorit TR-1, dhe fillimin e procedurës administrative për shqyrtimin e kësaj mosmarrëveshjeje, në përputhje me “Rregulloren për trajtimin e ankesave dhe zgjidhjen e mosmarrëveshjeve midis të licencuarve”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 114, datë 8.7.2016.

2. Drejtoria Juridike dhe e Zgjidhjes së Mosmarrëveshjeve të njoftojë palët e interesuara për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t’i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes dijeni të vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 45 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

NË MUNGESË DHE ME AUTORIZIM
ANËTAR I BORDIT
Petra Lika

KËRKESË**Nr. 328/9, datë 7.8.2026****PËR SHPRONËSIM PUBLIK**

Agjencia Shtetërore për Shpronësimin shpall kërkesën “Për disa shtesa dhe ndryshime në VKM-në nr. 896, datë 29.12.2022, ‘Për shpronësimin, për interes publik, të pronarëve të pasurive të paluajtshme, pronë private, që preken nga ndërtimi i segmentit rrugor ‘Rishikimi i projektit për segmentin rrugor të vazhdimin të ‘Unazës së Madhe’ Tiranë nga ‘Sheshi Shqiponja – Bulevardi i ri’ dhe ‘Rikualifikimi i ‘Unazës Lindore’ për lotet 4,5,6, (faza 2)’”, të ndryshuar”.

Subjekti kërkuar i këtij projekti është Autoriteti Rrugor Shqiptar.

Me anë të këtij publikimi kërkojmë të vëmë në dijeni personat e prekur nga ky shpronësim, për pasuritë e paluajtshme, pronë private, të cilët do të kompensohen sipas vlerësimit paraprak të llogaritur për pasuritë e llojit “truall”, bazuar në vendimin nr. 89, datë 3.2.2016, të Këshillit të Ministrave “Për miratimin e hartës së vlerës së tokës në Republikën e Shqipërisë”, si dhe bazuar në vendimin nr. 138, datë 23.2.2000, “Për kriteret

teknike të vlerësimit dhe të përlogaritjes së masës së shpërblimit të pasurive, pronë private, që shpronësohen, të pasurive që zhvlerësohen dhe të të drejtave të personave të tretë, për interes publik”, për pasuritë e llojit “ndërtesë banimi”, sipas tabelës paraprake bashkëlidhur.

Personat që preken nga ky projekt, të cilët kanë emrin në tabelën e publikuar, dhe personat të cilët preken por nuk figurojnë në këto lista, jo më vonë se 15 (pesëmbëdhjetë) ditë nga publikimi në Fletoren Zyrtare, kanë të drejtë të paraqesin pretendimet e tyre, të shoqëruara me dokumentacionin përkatës, si edhe të shprehen nëse janë dakord me të dhënat e publikuara për përfundimin e procedurave të shpronësimit, pranë Autoritetit Rrugor Shqiptar, si dhe në Agjencinë Shtetërore për Shpronësimet.

Vlera totale paraprake e shpronësimit është 39,243,242.9 (tridhjetë e nëntë milionë e dyqind e dyzet e tre mijë e dyqind e dyzet e dy pikë nëntë) lekë, me efekt financiar shtesë prej 1,571,991.9 lekë.

DREJTOR I PËRGJITHSHËM
Ermal Shena

TABELA PARAPRAKE E PASURIVE PËR SHPRONËSIM QË PREKEN NGA NDËRTIMI I SEGMENTIT RRUGOR “RISHIKIMI I PROJEKTTT PËR SEGMENTIN RRUGOR TË VAZHDIMIT TË ‘UNAZËS SË MADHE’, TIRANË NGA ‘SHESHI SHQIPONJA – BULEVARDI I RI’ DHE ‘RIKUALIFIKIMI I ‘UNAZËS LINDORE’ PËR LOTET 4, 5, 6’”, FAZA

Nr.	Emri	Atësia	Mbiemri	Zona kadastrale	Numri i pasurisë	Lloji i pasurisë	Tokë “arë”				Tokë “truall”				Ndërtesë soc.-ek.			Objekt banimi				Vlera totale (lekë)	Shënime
							Sip. totale m²	Sipërfaqja e shpronësuar (m²)	Çmimi (lekë/m²)	Vlera lekë	Sip. totale m²	Sipërfaqja e shpronësuar (m²)	Çmimi (lekë/m²)	Vlera lekë	Sip. totale m²	Sipërfaqja e shpronësuar (m²)	Vlera sipas preventivit lekë	Sip. totale m²	Sipërfaqja e shpronësuar (m²)	Çmimi (lekë/m²)	Vlera lekë		
6	Ismail	Qerim	Skeja	3976	35/62	Truall					572.7	443.8	479.0	212,580.2					638.1	61,167.0	39,030,662.7	39,243,242.9	
TOTALI											572.7	443.8	479.0	212,580.2					638.1	61,167.0	39,030,662.7	39,243,242.9	

Efekti financiar shtesë është 1,571,991.9 lekë.

KËRKESË

Shtetasja Qamile Zela kërkon pranë Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë, shpalljen të vdekur të shtetasit Sinan Zela, me atësi Luan dhe amësi Qamile, i datëlindjes 18.1.1994, lindur në Tiranë.

KËRKUESE
Qamile Zela

Formati 61x86/8

Shtypshkronja e Qendrës së Botimeve Zyrtare
Tiranë, 2026

Adresa: Rr. "Nikolla Jorga", Tiranë
Tel./fax: +355 4 24 27 004 Tel.: +355 4 24 27 006

Çmimi 208 lekë

[[FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË][Vulosur elektronikisht nga Qendra e
Botimeve Zyrtare][Viti: 2026 - Numri: 179][Datë: 12.08.2026 13:06:34
+02:00][13c1e5b2-e740-47b1-9400-d242f693538d

Shënim: Ky dokument është gjeneruar dhe vulosur me anë të një procedure automatike nga një sistem elektronik(Qendra e
Botimeve Zyrtare)